

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน
สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

DIGITAL COMPETENCY OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING DIGITAL
CITIZENSHIP OF STUDENTS IN SECONDARY SCHOOLS

ชุตติพร ยุระพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2568

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน
สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DIGITAL COMPETENCY OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING DIGITAL
CITIZENSHIP OF STUDENTS IN SECONDARY SCHOOLS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(M.Ed.(Educational Administration))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2025

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา

ของ

ชุตีพร ยูระพันธ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชราภรณ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์)

ชื่อเรื่อง	สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ผู้วิจัย	ชุตติพร ยุระพันธ์
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2568
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศิลป์ กุลนภาดล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา และ 4) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 357 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีดัชนีสอดคล้องตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการคัดเลือกเข้า ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .823 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และ 4) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้ร้อยละ 68.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : สมรรถนะดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, ความเป็นพลเมืองดิจิทัล, สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

Title	DIGITAL COMPETENCY OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING DIGITAL CITIZENSHIP OF STUDENTS IN SECONDARY SCHOOLS
Author	CHUTIBHORN YURAPAN
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2025
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Taweetil Koolnaphadol

The purposes of this research were as follows: 1) to study the levels of digital competency of school administrators; 2) to study the levels of digital citizenship of students in secondary schools; 3) to examine the relationship between digital competency of school administrators and digital citizenship of students in secondary schools; and 4) to study the digital competency of school administrators affecting digital citizenship of students in secondary schools. The sample consisted of 357 teachers under the authority of the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 1, obtained through stratified random sampling. The data were collected using a five-point rating scale questionnaire. The IOC ranged from .80 to 1.00, and the reliability of the questionnaire was .98. The data were analyzed by percentage, mean, S.D., Pearson's product-moment correlation coefficient, and multiple regression (enter method). The results of the research were as follows: 1) The digital competency of school administrators was at a high level; 2) The digital citizenship of students was at a high level; 3) The digital competency of school administrators had a statistically significant positive relationship with the digital citizenship of students in secondary schools, with a correlation coefficient (r) = .823, indicating high relationship; and 4) The digital competency of school administrators significantly affected the digital citizenship of students in secondary schools with a predictive power of 68.80 %

Keyword : Digital Competency, School Administrators, Digital Citizenship, Secondary Schools

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลณภาค อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตั้งแต่อนุมัติโครงร่างจนกระทั่งการศึกษาค้นคว้า เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทรัศม์ ภูติอริยวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศิลป์ กุลณภาค ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุพล ยงศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จักรกฤษณ์ ไปนะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล คณะกรรมการพิจารณาและสอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดทำปริญญาานิพนธ์ให้ถูกต้องและมีคุณภาพตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต และกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศิลป์ กุลณภาค และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทรัศม์ ภูติอริยวัฒน์ คณะกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้ปริญญาานิพนธ์มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตลอดจนขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจสำคัญ และให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านเสมอมา รวมทั้งเพื่อน ๆ สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นที่ 27 ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยมา ณ โอกาสนี้

ชุตติพร ยุระพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดการวิจัย	10
สมมติฐานในการวิจัย	12
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดิจิทัล.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	32
ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	58

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผลการวิจัย	92
ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	108
ภาคผนวก ข ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย	110
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	117
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย	131
ประวัติผู้เขียน.....	203

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 จำนวนประชากรจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	59
ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ...	62
ตาราง 3 จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา และ วิทยฐานะ ของครูในสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1	70
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม และรายด้าน	72
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการเข้าใจดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ	72
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ	74
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ.....	75
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ	77
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวม และรายด้าน.....	78
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง โดยรวม และรายข้อ	79
ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว โดยรวม และรายข้อ	80
ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี โดยรวม และรายข้อ	81

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ โดยรวม และรายข้อ	82
ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ โดยรวม และรายข้อ	83
ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้ในโลกออนไลน์ โดยรวม และรายข้อ.....	84
ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ โดยรวม และรายข้อ.....	86
ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม โดยรวม และรายข้อ	87
ตาราง 18 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	88
ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยวิธี Enter.....	89
ตาราง 20 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือ การวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	111
ตาราง 21 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือ การวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	113

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย 12

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคแห่งโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในทุกด้าน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หรือที่เรียกว่า "ยุคดิจิทัลเปลี่ยนโลก" (The New Digital Age) ที่ได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัด และได้เข้ามาเสริมปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ จึงจำเป็นต้องเตรียมพลเมืองให้พร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่พลเมืองยุคใหม่ (Schmidt & Cohen, 2015) ประกอบกับสถานการณ์โลกที่การแข่งขันทางเศรษฐกิจเข้มข้นขึ้น สังคมโลกเชื่อมโยงกันมากขึ้นในสภาพ ไร้พรมแดน แนวโน้มการพัฒนาทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด และไม่ได้เป็นเพียงเทคโนโลยีที่สนับสนุนการทำงานเช่นที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่ได้หลอมรวมเข้ากับวิถีการดำเนินชีวิต และปฏิบัติโครงสร้างรูปแบบกิจกรรม ทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการ การทำงานของรัฐ และกระบวนการทางสังคมไปจากเดิม (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2562)

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้มีที่กำหนดทิศทาง การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตั้งแต่การเร่งวางรากฐานดิจิทัลของประเทศผ่านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล การสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ การขับเคลื่อนระบบ เศรษฐกิจและสังคม และใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ จนถึงการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่า และขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในระยะยาว (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559) เช่นเดียวกันกับพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 มาตรา 6 ได้กำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลไว้ คือ มีการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคน ให้เกิดความพร้อมและความรู้ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น (พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2560, 2560) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการใช้ชีวิตของประชาชนทุกคน การดำเนินงานของภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคมทุกๆ องค์กร แต่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยี ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา และยากต่อการคาดเดาในระยะยาว ซึ่งหนึ่งในผลของการเปลี่ยนแปลงนั้นก็คือ เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยไซเบอร์ตามมาอีกหลายรูปแบบ การก่อกวน สร้างความรำคาญแก่ผู้ใช้ระบบ การเข้าถึงข้อมูลและระบบโดยไม่ได้รับอนุญาตการรั่วรั้งข้อมูล และระบบ การสร้างความเสียหายแก่ระบบ การโจรกรรมข้อมูล บนระบบคอมพิวเตอร์ (ข้อมูล การค้า การเงิน หรือข้อมูล ส่วนตัว) หรือแม้แต่การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งยวดที่สามารถทำให้ระบบเศรษฐกิจหยุดชะงัก และได้รับความเสียหาย หรือเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้คน โดยที่ภัยไซเบอร์เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ พัฒนาอย่างรวดเร็ว ตามความก้าวหน้าของ เทคโนโลยี และบ่อยครั้งยังเป็นเรื่องที่ถูกคุกคามจากนอกประเทศ ทำให้ การป้องกันหรือติดตามจับกุมการกระทำผิดเป็นเรื่องที่ยากและสลับซับซ้อนมากขึ้นอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

ในขณะที่ประชาชนเริ่มมีการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากอุปกรณ์พกพา เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ และแท็บเล็ต แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเน้นการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง โดยไม่ได้นำเทคโนโลยีไปก่อให้เกิดประโยชน์ เท่าที่ควร และยังต้องมีการพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับสังคมใหม่ ที่รวมถึงการคิดวิเคราะห์ แยกแยะสื่อต่างๆ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2562) จึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย สำคัญของการ พัฒนาประเทศคือ การพัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัลด้วยการเตรียมความพร้อมให้ บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และ ทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล มีความสามารถในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมี ประสิทธิภาพ มีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์

จากผลการสำรวจ พฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565 พบว่า กลุ่มคน Generation Z ซึ่งเป็นผู้ที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป (อายุต่ำกว่า 22 ปี) มีการใช้ อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 8 ชั่วโมง 24 นาทีต่อวัน (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2565) ซึ่งประชากรในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันคือ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา นับเป็นกลุ่มเยาวชนที่เป็นชาวดิจิทัลโดยกำเนิด (Digital Native) ที่เติบโตมาพร้อมกับสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี และมีความคล่องตัวสูงในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ (ชลาธิป ชาญชัยฤกษ์, 2563) อย่างไรก็ตาม ช่วงวัยของนักเรียนมัธยมศึกษาถือเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการก้าวเข้าสู่วัยรุ่น (Adolescence) ซึ่งเป็นวัยที่มีอิสระในการเข้าถึงอุปกรณ์ดิจิทัลส่วนตัวสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นวัยที่สมองส่วนควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมยังพัฒนาไม่เต็มที่ ทำให้ยังขาดประสบการณ์และทักษะในการยับยั้งชั่งใจ (องค์การยูนิเซฟ และ กรมสุขภาพจิต, 2565) ส่งผลให้มีกลุ่มหนึ่งที่มีภูมิคุ้มกันในการรับมือกับปัญหา แต่อีกกลุ่มหนึ่งกลับมีโอกาสสูงที่จะตกเป็นเหยื่อภัยคุกคามออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการกลั่นแกล้ง (Cyberbullying) หรือการถูกล่อลวง (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ, 2564) จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องปลูกฝังความเป็นพลเมืองดิจิทัล ให้แก่นักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อให้สามารถกำกับตนเอง รู้เท่าทัน และใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีทักษะในการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณ สามารถกำกับดูแลตนเองและแยกแยะความถูกต้องเหมาะสมได้ โดยยึดถือบรรทัดฐานทางจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทั้งนี้ พลเมืองดิจิทัลจำเป็นต้องรู้เท่าทันทั้งประโยชน์และโทษของเทคโนโลยี รวมถึงมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบของตนในฐานะสมาชิกของสังคมออนไลน์ (ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล, 2562) ความเป็นพลเมืองดิจิทัลนับเป็นมาตรฐานหนึ่งด้านทางเทคโนโลยีการศึกษาที่เสนอโดยสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (ISTE : International Society for Technology in Education) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ในมิติด้านสังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรมที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งเน้นการปลูกฝังพฤติกรรมที่มีจริยธรรม การใช้งานข้อมูลที่ปลอดภัยและถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 (International Society for Technology in Education, 2019)

สำหรับบริบทของประเทศไทย ความเป็นพลเมืองดิจิทัลมีความสำคัญและถือเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นเร่งด่วน โดยถูกกำหนดเป็นเป้าหมายสำคัญใน แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 และ กรอบสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหน่วยงานหลักอย่าง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ได้กำหนดให้การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัลเป็นสมรรถนะหลักที่เด็กไทยต้องมี เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังได้บรรจุเรื่องนี้ไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อประกันว่าผู้เรียนจะสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างปลอดภัยและมีจริยธรรม ในทางตรงกันข้าม หากนักเรียนขาดพื้นฐานความเป็นพลเมืองดิจิทัล จะส่งผลกระทบต่อทุนแรงและกว้างขวาง ทั้งต่อตัวนักเรียนเองและสังคมโดยรวม ในระดับบุคคล นักเรียนมีความเสี่ยงสูงที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ การถูกล่อลวง การกลั่นแกล้งออนไลน์ รวมถึงการสร้างรอยเท้าดิจิทัล ในทางลบโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งอาจทำลายประวัติและโอกาสในการศึกษาต่อหรือการทำงานในอนาคต ในระดับสังคม การขาดพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพจะนำไปสู่ปัญหาสังคมออนไลน์ที่วุ่นวาย การแพร่กระจายของข่าวปลอม และความขัดแย้งที่เกิดจากการสื่อสารที่ขาดความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศสู่สังคมดิจิทัลที่ยั่งยืน (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2561)

สมรรถนะสำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อาศัยความสามารถในการใช้การเข้าถึงเครื่องมือเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตสื่อเทคโนโลยี และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะด้านดิจิทัลตามภารกิจและกรอบงานในหน้าที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) สมรรถนะดิจิทัลเป็นสมรรถนะสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาการศึกษา การคิดเชิงกลยุทธ์เพื่อให้เกิดนวัตกรรม การศึกษาใหม่ๆ เพื่อให้ก้าวทันโลกเทคโนโลยี ผู้บริหารในปัจจุบันต้องมีการเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและต่อเนื่อง การพัฒนาตนเองจำเป็นต้องเรียนรู้ และแสวงหาฝึกฝน พัฒนา ตนเองเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ และนำไปพัฒนาประยุกต์ใช้กับงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและชาญฉลาด เพื่อพัฒนาตนเอง องค์กร (อรวรรณ กันละนนท์, 2564)

แม้ความจำเป็นในการสร้างความเป็นพลเมืองดิจิทัลให้นักเรียนจะเป็นเรื่องเร่งด่วน แต่ในทางปฏิบัติ การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในสถานศึกษาจำเป็นต้องอาศัยกลไกสำคัญคือผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กรและผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพราะสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารไม่ได้หมายถึงเพียงความสามารถในการใช้อุปกรณ์เท่านั้น แต่ยัง

รวมถึงวิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทาง การจัดสรรทรัพยากร และการสร้างสภาพแวดล้อมทาง ดิจิทัลที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้บริหารที่มีสมรรถนะดิจิทัลสูงย่อมสามารถส่งเสริมให้ครูมี ความรู้ความเข้าใจ และสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังความเป็นพลเมืองดิจิทัลแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากผู้บริหารขาดสมรรถนะในด้านนี้ การพัฒนานักเรียนมักจะหยุดอยู่เพียงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ แต่ขาดการมุ่งเน้นด้านจริยธรรมและความปลอดภัย ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัล (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลและสามารถพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตในยุคดิจิทัลในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
4. เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นสารสนเทศในการประเมินตนเองและเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการ เพื่อยกระดับสมรรถนะดิจิทัลของตนเองให้เอื้อต่อการสร้างสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนาบุคลากร และจัดทำหลักสูตรการอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด ให้สามารถขับเคลื่อนคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาใน 2 ด้าน ดังนี้ 1) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1.1) การเข้าใจดิจิทัล 1.2) การใช้ดิจิทัล 1.3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ 1.4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล และ 2) ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน มีองค์ประกอบ 8 ด้าน ประกอบด้วย 2.1) การรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง 2.2) การรักษาข้อมูลส่วนตัว 2.3) การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี 2.4) การจัดการเวลาหน้าจอ 2.5) การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ 2.6) การบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานทั้งไบนโลกออนไลน์ 2.7)การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และ 2.8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 67 สถานศึกษา แบ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 30 สถานศึกษา สถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 13 สถานศึกษา สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 24 สถานศึกษา โดยมีจำนวนครูทั้งสิ้น 4,842 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 357 คน โดยใช้สูตรคำนวณของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 จากนั้นจึงนำมาทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดโรงเรียน (Stratified Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรพยากรณ์ คือ สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ประกอบด้วย

- 3.1.1 การเข้าใจดิจิทัล
- 3.1.2 การใช้ดิจิทัล
- 3.1.3 การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล
- 3.1.4 การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล

3.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบ 8 ด้าน ประกอบด้วย

- 3.2.1 การรักษาลักษณะที่ดีของตนเอง
- 3.2.2 การรักษาข้อมูลส่วนตัว
- 3.2.3 การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี
- 3.2.4 การจัดสรรเวลาหน้าจอ
- 3.2.5 การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์
- 3.2.6 การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์
- 3.2.7 การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์
- 3.2.8 การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการตนเองเมื่อเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ต รู้จักใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดและเหมาะสม ตามมาตรฐานความปลอดภัย นักเรียนที่เป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีจะต้องรู้เท่าทันถึงผลดีและผลเสียที่อาจเกิดขึ้น และเข้าใจขอบเขตของสิทธิและความรับผิดชอบในการอยู่ร่วมกันในสังคมออนไลน์

1.1) การรักษาลักษณะที่ดีของตนเอง หมายถึง นักเรียนมีความสามารถสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกทั้งความคิดและการกระทำบนโลกออนไลน์ให้สอดคล้องกับโลกความเป็นจริง โดยต้องตระหนักถึงความรู้สึกของผู้อื่น และไม่สร้างความเดือดร้อนหรือทำผิดกฎหมาย เช่น การละเมิดลิขสิทธิ์ และการใช้พื้นที่ออนไลน์เพื่อกลั่นแกล้งหรือสร้างความเกลียดชัง

1.2) การรักษาข้อมูลส่วนตัว หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการจัดการกับความเป็นส่วนตัวของตนเองและของผู้อื่น การใช้ข้อมูลออนไลน์ร่วมกัน การแบ่งปันผ่านสื่อดิจิทัล ซึ่งรวมถึงการบริหารจัดการ รู้จักป้องกันข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง โดยต้องมีความสามารถในการฝึกฝนใช้เครื่องมือ หรือวิธีการในการป้องกันข้อมูลตนเองได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงปกปิดการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ในเว็บไซต์ เพื่อรักษาความเป็นส่วนตัวในโลกออนไลน์

1.3) การคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณที่ดี หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการแยกแยะและประเมินข้อมูลบนพื้นฐานของเหตุผล เพื่อตัดสินใจเลือกเชื่อหรือปฏิบัติอย่างถูกต้อง นักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะในการระบุข้อมูลที่บิดเบือนหรือเป็นอันตราย และสามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือของผู้ติดต่อออนไลน์ได้ การรู้เท่าทันสื่อยังหมายถึงความเข้าใจกลไกการหลอกลวงในยุคดิจิทัลอย่างถ่องแท้ ไม่ว่าจะเป็น ข่าวปลอม เว็บไซต์ปลอม ข้อมูลเท็จ หรือภาพที่ถูกตัดต่อดัดแปลง

1.4) การจัดสรรเวลาหน้าจอ หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการควบคุมและแบ่งเวลาการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า โดยเฉพาะในการเล่นเกมนหรือใช้โซเชียลมีเดีย ผู้เรียนจะต้องรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองโดยการจัดสมดุลระหว่างกิจกรรมออนไลน์กับชีวิตจริงให้ได้ และต้องมีความเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านสุขภาพและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการจ้องหน้าจอนานเกินไป เพื่อป้องกันปัญหาการเสพติดเทคโนโลยี

1.5) การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการป้องกันตนเอง มีภูมิคุ้มกันในการรับมือและจัดการกับ สถานการณ์การกลั่น

แก๊งบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างชาญฉลาด เพื่อป้องกันตนเองและครอบครัวจากการคุกคามทางโลกออนไลน์ให้ได้

1.6) การบริหารจัดการข้อมูลของผู้ใช้งานทั้งไบนโลกออนไลน์ หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจธรรมชาติของการใช้ชีวิตในโลกดิจิทัลว่าจะหลงเหลือร่องรอยข้อมูลทิ้งไว้เสมอ ร่องรอยทางดิจิทัล อาจส่งผลกระทบต่อในชีวิตจริงซึ่งเกิดจากร่องรอยทางดิจิทัล เข้าใจผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการจัดการกับชีวิตบทโลกดิจิทัลด้วยความรับผิดชอบ

1.7) การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อปกป้องข้อมูลและอุปกรณ์ดิจิทัลของตนเองจากการคุกคามรูปแบบต่าง ๆ สิ่งสำคัญคือการกำหนดมาตรการความปลอดภัยที่เข้มแข็ง เพื่อป้องกันไม่ให้ข้อมูลที่จัดเก็บและข้อมูลส่วนตัวถูกเข้าถึง ทำลาย หรือนำไปใช้ในทางมิชอบโดยบุคคลภายนอก

1.8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจผู้อื่น การตอบสนองความต้องการของผู้อื่น การแสดงความเห็นใจและการแสดงน้ำใจต่อผู้อื่นบนโลกดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ครู เพื่อนทั้งในโลกออนไลน์และในชีวิตจริง ไม่ด่วนตัดสินผู้อื่นจากข้อมูลออนไลน์แต่เพียงอย่างเดียว และจะเป็นกระบอกเสียงให้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในโลกออนไลน์

2. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการบูรณาการความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลเข้าด้วยกัน เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และมีจริยธรรม โดยผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ ครอบคลุมภารกิจสำคัญ ได้แก่ การปฏิบัติงานทั่วไป การแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการข้อมูล การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน รวมถึงการสร้างสรรค์เนื้อหาและองค์ความรู้ใหม่

2.1) การเข้าใจดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึงและจัดการสารสนเทศอย่างครบวงจร ตั้งแต่การสืบค้น กลั่นกรอง วิเคราะห์ ไปจนถึงการสังเคราะห์และประยุกต์ใช้ข้อมูล ผู้บริหารต้องสามารถสื่อสารและแบ่งปันสารสนเทศโดยคำนึงถึงความปลอดภัย จริยธรรม และข้อกฎหมาย ผ่านการเลือกใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลายอย่างเหมาะสมและเคารพสิทธิของผู้อื่น

2.2) การใช้ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้และควบคุมเครื่องมือทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่อย่างหลากหลายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

สามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับบริบทต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านการประกอบวิชาชีพ การแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเอง และการอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการและประเมินทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลในการแก้ปัญหาได้อย่างชาญฉลาดและตรงตามวัตถุประสงค์ ครอบคลุมถึงทักษะการแก้ปัญหาเชิงเทคนิค การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ และความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้เท่าทันต่อวิวัฒนาการของโลก

2.4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการยืดหยุ่นและปรับตัวรับมือกับพลวัตของโลกยุคใหม่ อาทิ ภาวะความชะงักงันทางดิจิทัล (Digital Disruption) และกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) รวมถึงความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลที่มีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม และการเป็นผู้ที่ริเริ่มเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เกิดจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย โดยผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้กำหนดกรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย โดยแบ่งสมรรถนะด้านดิจิทัลออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าใจดิจิทัล 2) การใช้ดิจิทัล 3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ 4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล

2. ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดย DQ Institute (DQ Institute, 2017) ได้กำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เรียกว่า

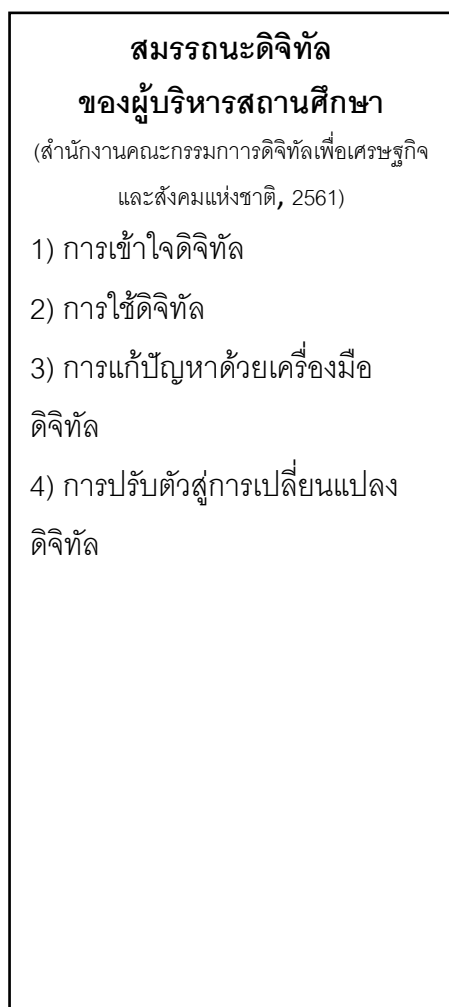
ความฉลาดทางดิจิทัล (DQ - Digital Intelligence Quotient) เพื่อการพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีให้เยาวชนสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพลเมืองดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม โดยแบ่งองค์ประกอบของความฉลาดทางดิจิทัลเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) การรักษาดัชนีชี้วัดของตนเอง 2) การรักษาข้อมูลส่วนตัว 3) การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี 4) การจัดสรรเวลาหน้าจอ 5) การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ 6) การบริหารจัดการข้อมูลของผู้ใช้งานทั้งไบนโลกออนไลน์ 7) การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และ 8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม

3. ความสัมพันธ์ของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยของ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยของ Ablasa และ Liwan (2024) มาสังเคราะห์ร่วมกับ มาตรฐานสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (International Society for Technology in Education, 2018) โดย Ablasa และ Liwan (2024) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำโรงเรียนในการส่งเสริมความฉลาดรู้ทางดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียน พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก และส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียน โดยผู้บริหารทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการสร้างวิสัยทัศน์ สนับสนุนทรัพยากร และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับ มาตรฐานของ ISTE (2018) ที่ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไว้ใน มาตรฐานข้อที่ 1 ผู้สนับสนุนความเสมอภาคและความเป็นพลเมือง (Equity and Citizenship Advocate) ซึ่งระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นแบบอย่างและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศได้อย่างปลอดภัย ถูกกฎหมาย และมีจริยธรรม ผ่านการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นความรับผิดชอบต่อสังคมดิจิทัล

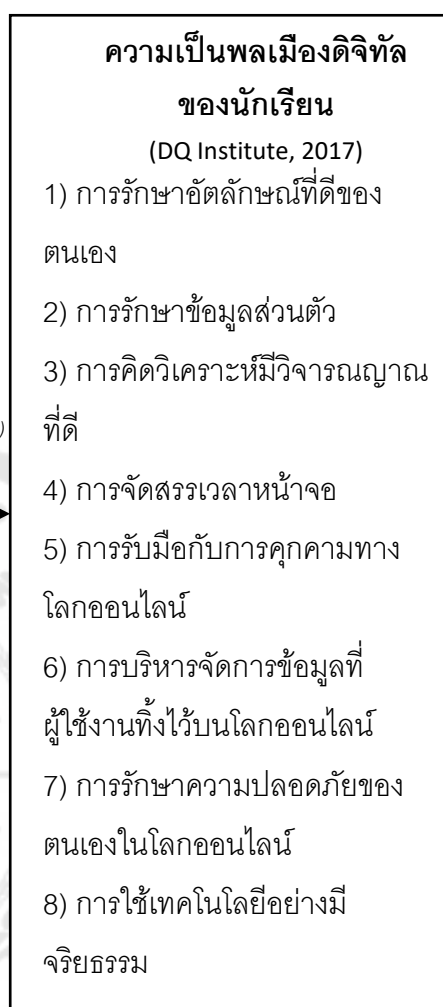
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่สำคัญระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารและคุณภาพของผู้เรียน โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเปรียบเสมือนปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนนโยบาย สร้างสภาพแวดล้อม และสนับสนุนทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการบ่มเพาะให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่พึงประสงค์ จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และสามารถเขียนเป็นแผนภาพประกอบแนวความคิดในการวิจัยได้ ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรพยากรณ์

(Ablasa & Liwan, 2023)
(ISTE, 2018)

ตัวแปรเกณฑ์

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กัน
2. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถพยากรณ์ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัย เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาได้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดิจิทัล
 - 1.1 แนวคิดของความเป็นพลเมืองดิจิทัล
 - 1.2 ความหมายของความเป็นพลเมืองดิจิทัล
 - 1.3 ความสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัล
 - 1.4 คุณลักษณะและองค์ประกอบเชิงพฤติกรรมของพลเมืองดิจิทัล
2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 2.1 ความหมายของสมรรถนะ
 - 2.2 ความหมายของสมรรถนะดิจิทัล
 - 2.3 ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัล
 - 2.4 องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัล
 - 2.5 สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
3. ความสัมพันธ์ของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดิจิทัล

1. แนวคิดของความเป็นพลเมืองดิจิทัล

จากการศึกษาแนวคิดของความเป็นพลเมืองดิจิทัล ได้มีนักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ ได้ให้แนวคิดของความเป็นพลเมืองดิจิทัลดังนี้

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2556) ได้ให้นิยามว่า "พลเมือง" คือ บุคคลที่มีสิทธิและหน้าที่ภายใต้การปกครองของรัฐใดรัฐหนึ่ง หรือกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมร่วมกัน ในขณะที่ทัศนะโดยทั่วไปมักเข้าใจตรงกันว่าหมายถึงผู้ถือสัญชาติที่จงรักภักดีและมีความรับผิดชอบต่อรัฐ อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม ในบริบทปัจจุบันที่เทคโนโลยีได้เชื่อมโยงสังคมโลกเข้าด้วยกัน และวิถีชีวิตของผู้คนได้เคลื่อนย้ายเข้าสู่พื้นที่ออนไลน์จนโลกจริงและโลกเสมือนแทบจะกลายเป็นเนื้อเดียวกัน การจำกัดนิยามความเป็นพลเมืองโดยผูกติดอยู่กับขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของ 'ประเทศใดประเทศหนึ่ง' เพียงอย่างเดียว จึงอาจเป็นมุมมองที่ไม่ครอบคลุมและไม่สอดคล้องกับบริบทของโลกสมัยใหม่อีกต่อไป

การเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 นั้นเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างสิ้นเชิง อันเนื่องมาจากการขยายตัวของสังคมโลกและพื้นที่ออนไลน์ ทำให้คำจำกัดความของพลเมืองไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่การไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญอีกต่อไป หากแต่ครอบคลุมถึงความเข้าใจในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับสากล รวมไปถึงการปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมและความปลอดภัยในโลกเสมือนจริง (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, 2561) โดยแบ่งแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองออกเป็น 3 แนวคิดหลัก นั่นคือ

1. ความเป็นพลเมืองชาติตามขนบ (Traditional Citizenship) หรือ ความเป็นพลเมืองตามกฎหมาย (Legal Citizenship) เป็นแนวคิดดั้งเดิมที่ยึดโยงสถานะของบุคคลไว้กับกฎหมายของชาติ เน้นการเป็นสมาชิกที่ดีของประเทศผ่านการมีความรู้ความเข้าใจในระบบการปกครองและการทำหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด อาทิ การเสียภาษีและการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. ความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) แนวคิดนี้เกิดขึ้นเพื่อโต้แย้งกรอบคิดเดิมที่ผูกติดพลเมืองไว้กับเชื้อชาติและรัฐเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจนำไปสู่การกีดกันความหลากหลายทางวัฒนธรรม แนวคิดความเป็นพลเมืองโลกจึงมุ่งเน้นความตระหนักรู้ถึงความเชื่อมโยงและการพึ่งพาอาศัยกันของมนุษยชาติ (Interdependence) มีจิตสำนึกร่วมต่อปัญหาในระดับสากล เช่น ภาวะโลกร้อน และมีทักษะในการเชื่อมโยงบริบทท้องถิ่นเข้ากับสถานการณ์โลก รวมถึงสามารถทำงานร่วมกับผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมได้

3. ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) เป็นแนวคิดที่ว่าด้วยสมรรถนะในการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมอย่างสร้างสรรค์ ปลอดภัย และรับผิดชอบ แม้ว่าเทคโนโลยีจะเปิดโอกาสให้พลเมืองเข้าถึงข้อมูลและรวมกลุ่มกันได้โดยไร้พรมแดน แต่ในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งความเสี่ยงใหม่ ๆ เช่น การละเมิดความเป็นส่วนตัวและอาชญากรรมไซเบอร์ ดังนั้น พลเมืองดิจิทัลจึงจำเป็นต้องรู้เท่าทันทั้งโอกาสและความเสี่ยง มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ และหมั่นพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับโลกยุคใหม่

วรวพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง (2561) ได้ให้แนวคิดเพิ่มเติมที่ว่าความเป็นพลเมืองดิจิทัล ออกเป็น 3 มิติ ได้แก่

1. มิติด้านการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy) พลเมืองดิจิทัลจำเป็นต้องมีสมรรถนะทั้งในเชิงเทคนิคและเชิงปัญญา กล่าวคือ มีความเชี่ยวชาญในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ (เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน) ควบคู่ไปกับทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง (Critical Thinking) เพื่อให้สามารถเข้าถึง กลั่นกรอง ตีความ และสังเคราะห์ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง

2. มิติด้านจริยธรรมและความรับผิดชอบ (Ethics and Responsibility) มุ่งเน้นการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยพลเมืองต้องตระหนักถึงผลกระทบต่อทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของตน เข้าใจในสิทธิเสรีภาพควบคู่ไปกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น (เช่น ทรัพย์สินทางปัญญา) รวมถึงมีภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามออนไลน์รูปแบบต่าง ๆ อาทิ การรังแกทางไซเบอร์ (Cyberbullying) และเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม

3. มิติด้านการมีส่วนร่วมทางสังคมและการเมือง (Political and Social Engagement) คือการใช้ศักยภาพของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจทั้งในรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบปกติ และการส่งเสริมพลังพลเมืองผ่านช่องทางใหม่ ๆ ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและการเมืองให้ดียิ่งขึ้น

ณัฐฐเมธ คุลคินิต และคณะ (2563) กล่าวว่า การเป็นพลเมืองในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่มีความจำเป็นต้องรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลเนื่องจากพัฒนาการของสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล รวมถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเกิดการเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตการสื่อสาร และการเรียนรู้ของคนในสังคม อีกทั้งจำนวนข้อมูลสารสนเทศที่มีมากขึ้น พลเมืองจึงจำเป็นต้องคัดสรรข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือเพื่อประกอบการคิด ตัดสินใจและลงมือปฏิบัติในฐานะพลเมือง การเข้าถึงเข้าใจเท่าทัน และการใช้สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลเป็นเครื่องมือและเป็นสมรรถนะสำคัญที่พลเมืองจะใช้ในการปกป้องสิทธิพื้นฐานเพื่อการแสดงออกทางความคิด การติดตาม ตรวจสอบ ต่อรองกับอำนาจรัฐ ทุณและธุรกิจสื่อ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดสังคมที่ผู้คนอยู่ร่วมกันโดยยึดความยุติธรรมเป็นหลักสำคัญ

พลเมืองกับแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อจึงสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ 1) พลเมืองที่มีความรับผิดชอบ ซึ่งมีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ แหล่งสารสนเทศและสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย มีทักษะวิเคราะห์ ประเมินคุณภาพ คุณค่าสื่อ ข่าวสารเลือกรับและใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และครอบครัวอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบมีจริยธรรมและร้องเรียนให้

เกิดการแก้ไขปัญหาเมื่อได้รับผิดกระทบโดยตรง 2) พลเมืองที่มีส่วนร่วม จะสามารถใช้สื่อ สารสนเทศ และสื่อดิจิทัล เป็นเครื่องมือในการสื่อสารอัตลักษณ์ของตนเองและรวมกลุ่มกันเพื่อ แก้ไขปัญหา และพัฒนาสื่อ ข่าวสาร แหล่งสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มและชุมชน และ 3) พลเมืองมุ่งเน้นความเป็นธรรมในสังคม ต้องเป็นพลเมืองที่มีความรู้และเข้าใจในเรื่องโครงสร้าง ระบบสื่อสารสนเทศ สื่อดิจิทัล ตลอดจนคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ความรับผิดชอบในการใช้สื่อ การ เข้าถึงและใช้สื่อดิจิทัลในฐานะพลเมืองเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้สังคมดีขึ้น มีบทบาททำให้เกิด การแก้ไขปัญหาและพัฒนาโครงสร้างทางกฎหมายและวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมาจะพบว่าพลเมืองที่มีสมรรถนะในการเข้าถึง เข้าใจ วิเคราะห์ ตีความ ตรวจสอบและคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถประเมินประโยชน์และโทษในการเลือกรับ ใช้ ประโยชน์และสร้างสรรค์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างอำนาจ รัฐ ทุน สื่อ ตลอดจนบริบททางสังคมและเศรษฐกิจ จะเป็นผู้ที่เคารพสิทธิและอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมที่หลากหลายได้อย่างรับผิดชอบ และยังสามารถใช้สื่อ สารสนเทศและดิจิทัลเป็นเครื่องมือใน การต่อรองอำนาจและการเปลี่ยนแปลงในฐานะพลเมืองเพื่อการมีส่วนร่วมและมุ่งเน้นความ ยุติธรรมทางสังคมเป็นสำคัญ

2. ความหมายของความเป็นพลเมืองดิจิทัล

จากการศึกษาความหมายของความเป็นพลเมืองดิจิทัล ได้มีนักวิชาการ และ หน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความหมายของพลเมืองดิจิทัล ดังนี้

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (2561) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลว่า หมายถึง ผู้ที่ใช้งานสื่อดิจิทัลและสังคมออนไลน์โดยมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในบรรทัดฐานการปฏิบัติตนที่ เหมาะสมและมีความรับผิดชอบ เนื่องจากการสื่อสารในยุคปัจจุบันมีลักษณะไร้พรมแดนและ เชื่อมโยงผู้คนที่มีความแตกต่างหลากหลายทั้งด้านเชื้อชาติ อายุ ภาษา และวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ดังนั้น พลเมืองดิจิทัลที่ดีจึงจำเป็นต้องยึดมั่นในจริยธรรม มีความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) เคารพ ในความแตกต่าง และมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง (2561) กล่าวว่า พลเมืองดิจิทัล หมายถึง บุคคลที่มีศักยภาพ ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้ามามีบทบาทในระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลอย่างรับผิดชอบ สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การจะเป็น พลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพได้นั้น จำเป็นต้องมีความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Literacy) ซึ่งเป็นการ ผนวกเอาทักษะทางเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการคิดขั้นสูง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล ข่าวสาร รู้เท่าทันและป้องกันตนเองจากความเสี่ยงออนไลน์ ตระหนักในสิทธิและจริยธรรม รวมถึง

สามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการขับเคลื่อนการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตั้งแต่ระดับตนเอง ชุมชน ประเทศ ไปจนถึงระดับโลก

นอร์ชต์ ผีนเชียร (2562) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital citizenship) หมายถึง กรอบแนวคิดและวิถีปฏิบัติอันสำคัญที่เอื้อให้บุคคลสามารถเรียนรู้และตั้งศักยภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุดและเหมาะสม โดยครอบคลุมถึงความสามารถในการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามออนไลน์ การเคารพสิทธิส่วนบุคคล และความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนมีความเข้าใจถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีที่มีต่อตนเองและส่วนรวม เพื่อนำไปสู่การใช้งานที่ปลอดภัย สร้างสรรค์ และเกิดการพัฒนาสังคมในเชิงบวก

วรลักษณ์ สงวนแก้ว (2562) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างสม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพ เป็นคุณลักษณะเบื้องต้นของการเป็นพลเมืองดิจิทัล มีทักษะและ ความรู้ หลากหลายในการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์และช่องทางการสื่อสารประเภทต่าง ๆ เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รูปแบบใหม่ เป็นต้น

Ribble and Shaaban (2011) กล่าวว่า พลเมืองดิจิทัล หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในระดับสากล โดยยึดมั่นในการใช้งานที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และมีจริยธรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของตนเองและยกระดับสังคมโดยรวม

Mossberger et al. (2007) กล่าวว่า การเป็นพลเมืองดิจิทัลต้องเป็นคนที่มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงสภาวะทางสังคมที่จะก่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่ต้องมีการปรับตัวต่อสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากปัจจุบันการเข้าถึงดิจิทัล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจทางการตลาด การเปลี่ยนแปลงจากสภาพสังคมที่มีการเชื่อมต่อเป็นชุมชน เกิดเป็นสังคมทางดิจิทัลและยังส่งผลต่อการพัฒนาเทคโนโลยีที่พัฒนารูปแบบของการสื่อสารและเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่นำมาใช้กับการสื่อสาร

Heick (2021) กล่าวว่า การเป็นพลเมืองดิจิทัลนั้นต้องสามารถตรวจสอบตนเอง และควบคุมการกระทำการสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ของตนเองและผู้อื่น และสภาพแวดล้อมของผู้ใช้ เข้าถึงความแตกต่างระหว่างชุมชนทางกายภาพ และชุมชนดิจิทัลที่แสดงถึงคุณภาพของ การตอบสนองของสมาชิกในชุมชนอย่างมีคุณภาพ จากการกระทำและรูปแบบของเนื้อหาที่ส่งผลต่อชุมชนทางกายภาพและชุมชนดิจิทัล

International Society for Technology in Education (2019) ได้ให้ ความหมาย ของคำว่าความพลเมืองดิจิทัลในมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียน (The ISTE standards for

students) หมายถึง นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในมนุษย์ วัฒนธรรมและประเด็นสังคม ที่มีความสัมพันธ์กันด้วยเทคโนโลยี และปฏิบัติตามกฎหมาย และมีคุณธรรมจริยธรรม

ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2561) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) เป็นสมรรถนะของบุคคลในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยสามารถกำกับดูแลและควบคุมตนเองได้อย่างรู้เท่าทัน มีวิจารณญาณในการแยกแยะความถูกต้อง เหมาะสม และปลอดภัย รวมถึงตระหนักถึง ทั้งโอกาสและความเสี่ยงบนโลกออนไลน์ นอกจากนี้ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลยังถือเป็นหนึ่งใน มาตรฐานสำคัญของสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (ISTE : International Society for Technology in Education) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ ในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม ปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมและกฎหมาย เพื่อการใช้ข้อมูลข่าวสารอย่างปลอดภัย ซึ่งนับเป็น ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

James et al. (2021) กล่าวว่า พลเมืองดิจิทัล คือการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความ รับผิดชอบ เพื่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วม ซึ่งคำว่าพลเมืองดิจิทัล เป็นการ ผสมผสานระหว่างคำว่า ดิจิทัล และ พลเมือง โดยดิจิทัล หมายถึงชุดทักษะและลักษณะเฉพาะ ภายในพื้นที่ออนไลน์และกับสื่อและเทคโนโลยีที่สามารถโต้ตอบกันได้ พลเมือง หมายถึงการเป็น สมาชิกและผู้อยู่อาศัยในชุมชน รวมถึงสิทธิและความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อชุมชน และ ต่อโลกในวงกว้าง และในฐานะพลเมืองดิจิทัล การกระทำของทุกคนและส่วนรวมของเราจะทำงาน ร่วมกันเพื่อสร้างโลกดิจิทัลที่เราอยากอยู่

3. ความสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัล

จากการศึกษาความสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัลได้มีนักวิชาการ และ หน่วยงานต่างๆ ได้อธิบายความสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัล ดังนี้

วรลักษณ์ สงวนแก้ว (2562) ให้ความสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัล หรือ Digital Citizens เป็นกระแสที่แพร่หลายไปทั่วโลก นับตั้งแต่อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมด้านต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ประเทศไทยให้ความสำคัญ กับเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังหลังจากที่รัฐบาลผลักดันนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในอนาคตอันใกล้นี้ ในโลกยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีสารสนเทศได้กลายเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญใน การดำรงชีวิตอย่างแยกไม่ออก การเร่งพัฒนาทักษะการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณจึง เป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้ทุกคนสามารถก้าวขึ้นเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพและมีความ ภาคภูมิใจในตนเอง

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (2561) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนของการสร้างความ เป็นพลเมืองดิจิทัล เนื่องจากการเติบโตของเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดรูปแบบการ สื่อสารที่รวดเร็วและไร้พรมแดน ส่งผลให้วิถีชีวิตและกระบวนการรับรู้ของคนรุ่นใหม่แตกต่างไป จากคนรุ่นก่อนอย่างสิ้นเชิง ชีวิตประจำวันของเยาวชนในปัจจุบันผูกติดอยู่กับโลกออนไลน์แทบ ตลอดเวลา ทั้งในด้านการเสพข่าวสาร ความบันเทิง และการทำธุรกรรมทางการเงิน ด้วยเหตุนี้ การ บ่มเพาะทักษะชีวิตใหม่เพื่อให้เท่าทันต่อข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยต้องอาศัยความ ร่วมมือจากทั้งสถาบันครอบครัว สถานศึกษา หน่วยงานรัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริม ให้เยาวชนก้าวสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีความเข้าใจในการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง

สรานนท์ อินทนนท์ (2561) อธิบายความสำคัญของการเป็นพลเมืองดิจิทัลว่า แม้อุปกรณ์ดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตจะช่วยอำนวยความสะดวกสบาย แต่เปรียบเสมือนเหรียญสองด้าน ที่แฝงมาด้วยภัยอันตรายหากใช้งานเกินพอดี ทั้งปัญหาด้านสุขภาพ ภาวะการเสพติดเทคโนโลยี รวมถึงความเสี่ยงจากอาชญากรรมและการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ ดังนั้น พลเมืองยุคใหม่จึง จำเป็นต้องมีทักษะความฉลาดทางดิจิทัลและการรู้เท่าทันสื่อ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในโลกจริง และโลกเสมือนได้อย่างปลอดภัยโดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น ซึ่งถือเป็นหน้าที่ สำคัญของสถาบันครอบครัว สถานศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ ที่ต้องร่วมมือกันปลูกฝังให้ เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่สมบูรณ์

ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2561) ชี้ให้เห็นว่าความเป็นพลเมืองดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจลึกซึ้งในมิติด้าน สังคม วัฒนธรรม และความเป็นมนุษย์ที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี นำไปสู่การปฏิบัติตนตามหลัก กฎหมายและจริยธรรม เพื่อให้สามารถใช้งานข้อมูลข่าวสารได้อย่างปลอดภัยและถูกต้อง

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง (2561) ได้อธิบายความถึงความสำคัญของการเป็นพลเมือง ดิจิทัลที่สมบูรณ์ว่า จำเป็นต้องประกอบด้วยทักษะความรู้ การตระหนักในสิทธิและความ รับผิดชอบ รวมถึงความเข้าใจในโอกาสและความท้าทายของยุคสมัย ท่ามกลางกระแสข้อมูลที่ หลั่งไหล พลเมืองดิจิทัลต้องมีความสามารถในการคัดกรองและสร้างสรรค์ข้อมูล เข้าใจเรื่องความ เป็นส่วนตัวเพื่อความปลอดภัย และมองเห็นโอกาสทางเศรษฐกิจและการเมืองเพื่อร่วมสร้างสังคม ดิจิทัลที่พึงประสงค์ พร้อมกันนี้ยังต้องรู้เท่าทันประเด็นเชิงโครงสร้างระดับมหภาค เช่น ความเป็น กลางทางอินเทอร์เน็ต (Net Neutrality) และความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital Divide) เพื่อ ผลักดันให้เทคโนโลยีเป็นพลังบวกต่อสังคม

โสภิตา วีรกุลเทวีญ (2561) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลช่วยฉายภาพให้เห็น บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม โดยเน้นการยกระดับจาก "ผู้ใช้งานทั่วไป" สู่ "พลเมืองตื่นรู้" ที่มีทักษะรู้เท่าทันสื่อและสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้ นอกจากนี้ ยังช่วยให้เรารู้เท่าทันอำนาจการควบคุมการสื่อสารของรัฐและทุนที่อาจแฝงมาในรูปแบบที่ดูเหมือนมีเสรีภาพ

Ribble and Shaaban (2011) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลคือกุญแจสำคัญในการสร้างบรรทัดฐานทางสังคมและพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการรับรู้ข้อมูลสารสนเทศ การรักษาความปลอดภัยในการสื่อสาร ไปจนถึงการรักษา มารยาทที่เหมาะสมในการอยู่ร่วมกัน

Couros and Hildebrandt (2017) กล่าวว่า ความสำคัญของความเป็นพลเมืองดิจิทัลอยู่ที่การทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันและลดทอนความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในโลกออนไลน์ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้บุคคลสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในพื้นที่ดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบสูงสุด

4. คุณลักษณะและองค์ประกอบเชิงพฤติกรรมของพลเมืองดิจิทัล

จากการศึกษาคุณลักษณะและองค์ประกอบเชิงพฤติกรรมของพลเมืองดิจิทัลได้มี นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ ได้อธิบายคุณลักษณะและองค์ประกอบเชิงพฤติกรรมของ พลเมืองดิจิทัลดังนี้

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (2562) ได้กล่าวถึงบริบทของสังคมออนไลน์ว่าเป็นพื้นที่ ที่รวบรวมผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกที่มีความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ อายุ ภาษา และ วัฒนธรรม ดังนั้น การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีจึงจำเป็นต้องยึดมั่นในความรับผิดชอบ จริยธรรม และ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy) เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม การเป็นพลเมืองในยุค ดิจิทัลนั้นมีทักษะที่สำคัญ 8 ประการ

1) ทักษะในการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital Citizen Identity) ความสามารถในการสร้างสรรค์และดูแลภาพลักษณ์ของตนเองให้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กันทั้งในโลกออนไลน์และโลกแห่งความเป็นจริง ผู้เรียนควรมุ่งเน้นการนำเสนอตัวตนในเชิงบวก ทั้ง ความคิดและการกระทำ มีวิจรรย์ญาณในการสื่อสาร เคารพผู้อื่น และมีความรับผิดชอบโดยไม่ กระทำการที่ขัดต่อกฎหมายหรือจริยธรรม เช่น การละเมิดสิทธิ การรังแกทางไซเบอร์ หรือการใช้ วาจาสร้างความเกลียดชัง

2) ทักษะในการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี (Critical Thinking) ความสามารถในการกลั่นกรองและแยกแยะความถูกต้องของข้อมูล สามารถระบุเนื้อหาที่เป็นประโยชน์หรือเป็นอันตราย รวมถึงประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและบุคคลที่ติดต่อด้วยทักษะนี้ครอบคลุมถึงการรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) และความเข้าใจในกลลวงทางดิจิทัล รูปแบบต่าง ๆ อาทิ ข่าวปลอม (Fake News) เว็บไซต์ปลอม และการตัดต่อภาพเพื่อบิดเบือนความจริง

3) ทักษะในการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ (Cyber Security Management) ความสามารถในการป้องกันข้อมูลด้วยการสร้างระบบความปลอดภัยที่เข้มแข็ง และป้องกันการโจรกรรมข้อมูลหรือการโจมตีทางออนไลน์ได้ มีทักษะในการรักษา ความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ คือ ป้องกันอุปกรณ์ดิจิทัล ข้อมูลที่จัดเก็บและข้อมูลส่วนตัวไม่ให้เสียหาย สูญหาย หรือถูกโจรกรรมจากผู้ไม่หวังดีในโลกออนไลน์

4) ทักษะในการรักษาข้อมูลส่วนตัว (Privacy Management) มีดุลพินิจในการบริหารจัดการข้อมูลส่วนตัว โดยเฉพาะการแชร์ข้อมูลออนไลน์เพื่อป้องกันความเป็นส่วนตัวทั้งของตนเองและผู้อื่น รู้เท่าทันภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ต เช่น มัลแวร์ ไวรัสคอมพิวเตอร์ ไซไฟกับการตั้งค่าความเป็นส่วนตัว ระวังระวังในการเปิดเผยชื่อและที่ตั้งของเรา อย่าใช้ไวไฟสาธารณะเมื่อต้องการกรอกข้อมูลส่วนตัว หรือทำธุรกรรมธนาคาร หรือการลงทะเบียนในสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

5) ทักษะในการจัดสรรเวลาหน้าจอ (Screen Time Management) ความสามารถในการควบคุมและจัดสรรเวลาการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลและเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างสมดุลระหว่างกิจกรรมในโลกเสมือนและโลกแห่งความเป็นจริง ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความเสี่ยงทางสุขภาพจากการใช้งานหน้าจอเป็นเวลานานต่อเนื่อง รวมถึงผลกระทบจากการทำงานหลายอย่างพร้อมกัน (Multitasking) และการเสพติดสื่อดิจิทัล

6) ทักษะในการบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานมีการทิ้งไว้บนโลกออนไลน์ (Digital Footprints) ความสามารถในการเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าทุกการกระทำในโลกดิจิทัลจะทิ้งร่องรอยข้อมูลไว้เสมอ (Digital Footprints) ไม่ว่าจะเป็นการลงทะเบียน การสนทนา หรือการโพสต์เนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถถูกสืบค้นและติดตามได้แม้ผู้ใช้จะทำการลบไปแล้ว ดังนั้นผู้ใช้งานจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดร่องรอยที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรม ซึ่งอาจย้อนกลับมาส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของตนเองในอนาคต

7) ทักษะในการรับมือกับการกลั่นแกล้ง การคุกคามทางโลกออนไลน์ (Cyberbullying Management) ความสามารถในการรับรู้ และรับมือการคุกคามข่มขู่บนโลกออนไลน์ได้อย่างชาญฉลาด

8) ทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital Empathy) ความสามารถในการเห็นอกเห็นใจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นบนโลกออนไลน์ แม้จะเป็นการ สื่อสารที่ไม่ได้เห็นหน้ากัน มีปฏิสัมพันธ์อันดีกับคนรอบข้าง ไม่ด่วนตัดสินใจผู้อื่นจากข้อมูลออนไลน์ แต่เพียงผู้เดียว

ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2561) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลสามารถแยกองค์ประกอบได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1) มิติการรักษาอัตลักษณ์และข้อมูลส่วนบุคคล การสร้างตัวตนบนโลกออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมถือเป็นวิธีการสื่อสารรูปแบบใหม่ที่ช่วยให้บุคคลสามารถเชื่อมโยงและแสดงออกถึงตัวตนต่อสังคมภายนอกได้ อย่างไรก็ตาม พลเมืองดิจิทัลจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการนำเสนอตัวตนที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการตระหนักรู้ในเรื่องความเท่าเทียมทางดิจิทัล และให้ความสำคัญสูงสุดกับการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล โดยต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยง ทราบว่าข้อมูลใดควรเปิดเผยหรือปกปิด เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวในสังคมดิจิทัล

2) มิติของกิจกรรมบนสื่อสังคมดิจิทัล ครอบคลุมความสามารถในการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์และการชำระเงินออนไลน์ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคม เช่น การลงคะแนนเสียงหรือแสดงความคิดเห็นต่อภาครัฐ นอกจากนี้ ยังรวมถึงมิติด้านสังคมจิตวิทยาที่พลเมืองดิจิทัลต้องรู้จักสร้างและรักษาสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) และสามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมออนไลน์

3) มิติทักษะและความสามารถในการสภาพแวดล้อมดิจิทัล การมีสมรรถนะทางเทคนิคในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล (เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน) ได้อย่างเชี่ยวชาญ ควบคู่ไปกับทักษะการคิดขั้นสูง (Critical Thinking) ซึ่งจำเป็นต่อการเข้าถึง วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าข้อมูลข่าวสาร พลเมืองยุคใหม่ต้องสามารถเป็นทั้งผู้ใช้งานที่มีวิจารณญาณและเป็นผู้สร้างสรรค์เนื้อหาที่ดีและเหมาะสมกับบริบทของสังคมดิจิทัล

4) มิติจริยธรรมทางดิจิทัล พลเมืองดิจิทัลต้องมีความตระหนักรู้ในข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์และการกระทำคามผิดทางไซเบอร์ รวมถึงยึดมั่นในจริยธรรมการใช้งาน

เช่น การเคารพทรัพย์สินทางปัญญาและลิขสิทธิ์ของผู้อื่น รู้จักสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกที่ต้องมาพร้อมกับความรับผิดชอบ ไม่กระทำการละเมิดสิทธิผู้อื่น อาทิ การรังแกทางไซเบอร์ (Cyberbullying) การเหยียดเชื้อชาติ หรือการเผยแพร่เนื้อหาที่รุนแรงและลามกอนาจาร

Ribble (2017) กล่าวว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลเป็นบรรทัดฐานการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบ และเสริมศักยภาพ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 9 องค์ประกอบ ดังนี้

1) Digital Access สิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระจายเทคโนโลยีและทรัพยากรออนไลน์อย่างเท่าเทียมกัน ครูและผู้บริหารจำเป็นต้องตระหนักถึงชุมชนของตน และผู้ที่อาจเข้าถึงหรือไม่สามารถเข้าถึงได้ ไม่เพียงแต่ในโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังอยู่ที่บ้านด้วย นักการศึกษาจำเป็นต้องจัดเตรียมทางเลือกสำหรับบทเรียนและการรวบรวมข้อมูล เช่น การเข้าถึงฟรีในชุมชน หรือการจัดหาทรัพยากรสำหรับบ้าน

2) Digital Commerce คือการซื้อและขายสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์และมุ่งเน้นไปที่เครื่องมือและมาตรการป้องกันที่มีอยู่เพื่อช่วยเหลือผู้ซื้อ ขาย ทำธุรกรรมทางธนาคาร หรือใช้เงินในทางใดทางหนึ่งในพื้นที่ดิจิทัล การศึกษาด้านอาชีพและด้านเทคนิคใช้เครื่องมือของเทคโนโลยีเพื่อแสดงให้เห็นนักเรียนเห็นเส้นทางสู่นาคตของพวกเขา

3) Digital Communication and Collaboration คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ใช้ทุกคนจำเป็นต้องกำหนดวิธีที่พวกเขาจะแบ่งปันความคิดของตนเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจข้อความ สำหรับนักเรียนที่พยายามทำความเข้าใจจุดยืนของตนในโลกนี้ เทคโนโลยีสามารถช่วยให้พวกเขาค้นพบเสียงของตัวเองและแสดงออกได้

4) Digital Etiquette หมายถึง มาตรฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินการหรือขั้นตอนต่างๆ และเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดเกี่ยวกับผู้อื่นเมื่อใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ครูสามารถรวมมารยาทในการใช้ดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของกฎของชั้นเรียนหรือเป้าหมายทางวิชาการได้ ไม่ว่าจะในห้องเรียนหรือออนไลน์ การรู้จักผู้อื่นเป็นแนวคิดที่สำคัญสำหรับทุกคน

5) Digital Fluency คือกระบวนการทำความเข้าใจเทคโนโลยีและการใช้งาน ยิ่งนักเรียนมีการศึกษาดีหรือมี "คล่องแคล่วด้านดิจิทัล" มากเท่าใด พวกเขาก็จะมีโอกาสตัดสินใจได้ดีทางออนไลน์มากขึ้น เช่น สนับสนุนผู้อื่น แทนที่จะแสดงความคิดเห็นเชิงลบ ความรู้ด้านดิจิทัลประกอบด้วยกรอบการอธิบายเรื่องความรู้ด้านสื่อและความสามารถในการแยกแยะข้อมูลที่ดีจากคนจน เช่น “ข่าวปลอม” จากข่าวจริง

6) สุขภาพและสวัสดิการดิจิทัล หมายถึง ความอยู่ดีมีสุขทางร่างกายและจิตใจในโลกดิจิทัล เทคโนโลยีให้โอกาสและความเพลิดเพลินมากมาย แต่การรู้วิธีแบ่งส่วนการใช้งานตามความต้องการของเราและผู้อื่นเป็นกุญแจสำคัญในการมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและสมดุล นักการศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนหรือห้องเรียนแบบ 1:1 จะต้องถามคำถามว่าเวลาอยู่หน้าจอที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด สื่อ Common Sense ได้จัดทำแนวทางในหัวข้อนี้

7) กฎหมายดิจิทัล หมายถึง ความรับผิดชอบทางอิเล็กทรอนิกส์ต่อการกระทำและการกระทำ และเกี่ยวข้องกับการสร้างกฎเกณฑ์และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโลกออนไลน์ เช่นเดียวกับในโลกแห่งความเป็นจริง โลกออนไลน์จำเป็นต้องสร้างโครงสร้างเพื่อปกป้องผู้ใช้อุปกรณ์ดิจิทัลเหล่านี้จากอันตราย เจ้าหน้าที่ทรัพยากรโรงเรียนและที่ปรึกษาอื่นๆ ของโรงเรียนสามารถรับการสนับสนุนสำหรับประเด็นต่างๆ เช่น การกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ตและการส่งข้อความทางโทรศัพท์ได้ ผู้บริหารจำเป็นต้องมีแนวทางเชิงบวกในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ในโรงเรียนและเขตของตน

8) สิทธิและความรับผิดชอบดิจิทัล คือข้อกำหนดและเสรีภาพที่ขยายไปถึงทุกคนในโลกดิจิทัล พลเมืองยุคดิจิทัลในด้านนี้เกี่ยวกับการช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่าเมื่อพวกเขาได้รับโอกาส เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการใช้ผลิตภัณฑ์ออนไลน์ พวกเขาจะต้องช่วยเหลือผู้อื่นเช่นกัน เช่น การแจ้งให้ผู้ใหญ่ทราบถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้น นักการศึกษาต้องช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่าการปกป้องผู้อื่นทั้งทางออนไลน์และในโลกแห่งความเป็นจริงเป็นทักษะสำคัญที่ต้องมี

9) ความปลอดภัยทางดิจิทัลและความเป็นส่วนตัวคือมาตรการป้องกันทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรับประกันความปลอดภัย ไวรัส เวิร์ม และบอทอื่นๆ สามารถส่งผ่านจากระบบหนึ่งไปยังอีกระบบหนึ่งได้เหมือนกับการเจ็บป่วย เมื่อใช้อุปกรณ์ในโรงเรียนหรือที่บ้าน การทำความเข้าใจและการตระหนักถึงการโจมตี รวมถึงวิธีป้องกันถือเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับวันนี้และอนาคต

โดย Ribble (2021) ได้ปรับปรุงแนวคิดในการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดี โดยแบ่งองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองดิจิทัลเป็น 3 ด้าน (S3) ได้แก่ ความปลอดภัย (Safety) ความรู้ (Savvy) และ สังคม (Social) โดยแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ความปลอดภัย (Safety)

1.1) ความปลอดภัยบนโลกออนไลน์ สามารถรักษาความปลอดภัยขณะใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการเข้าใจความเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในโลกออนไลน์ เช่น การก่อกวนทางไซเบอร์ หรือ การหลอกลวงผ่านอีเมล

1.2) การป้องกันข้อมูลส่วนบุคคล ความปลอดภัยในการเป็นพลเมืองดิจิทัล รวมถึงการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล ควรรู้จักการป้องกันตัวตนและข้อมูลที่สำคัญ เช่น รหัสผ่านและที่อยู่

1.3) ความเป็นส่วนตัว การเคารพส่วนตัวของตนเองและผู้อื่นเป็นส่วนสำคัญของการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ปลอดภัย นี้รวมถึงการเข้าใจการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวในแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ ระวังความเสี่ยงในการแชร์รายละเอียดส่วนตัว และการเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น

2) ความรู้ (Savvy)

2.1) การรู้จักใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและรอบคอบ รวมถึงการค้นหา การสื่อสาร การสร้างสื่อ และการจัดการข้อมูลบนโลกออนไลน์

2.2) ความคิดวิเคราะห์ การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีความรู้และความเข้าใจที่ดีในสิ่งที่พบอยู่ออนไลน์ เน้นการประเมินความเชื่อถือได้ของแหล่งข้อมูล การรู้จักระบุความมีลักษณะอคติ และการแยกแยะระหว่างข้อมูลที่น่าเชื่อถือและข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

2.3) การรู้จักสื่อ เน้นการเข้าใจทัศนคติของสื่อต่างๆ รวมถึงรูปแบบที่สื่อต่างๆ ใช้ เช่น ข้อความ รูปภาพ และ วิดีโอ และศักยภาพในการส่งเสริมความคิดเห็นและพฤติกรรม

3) สังคม (Social)

3.1) การสื่อสารอย่างเคารพ พลเมืองดิจิทัลที่มีส่วนร่วมในสังคมออนไลน์จะมีการสื่อสารอย่างเคารพและสมกับกับผู้อื่นอย่างดี พวกเขาปฏิบัติในสถานการณ์ทางออนไลน์อย่างเหมือนในสถานการณ์สัมพันธ์กับผู้อื่นโดยตรง

3.2) ความเข้าใจต่ออารมณ์ การเข้าใจและการจัดการกับอารมณ์ในสถานการณ์ออนไลน์เป็นส่วนสำคัญของการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่รับผิดชอบ นี้รวมถึงการพิจารณาผลของคำพูดและการกระทำของตนเองต่อผู้อื่น

3.3) ความสัมพันธ์ที่ดี พลเมืองดิจิทัลที่มีส่วนร่วมทางสังคมพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมีความหมายในโลกออนไลน์ พวกเขาส่งเสริมวัฒนธรรมของการรวมอยู่ด้วยกันอย่างมีความเป็นกันเอง ความเมตตา และการร่วมมือในพื้นที่ออนไลน์

โดยสรุป กรอบ S3 Safety Savvy และ Social ที่พัฒนาโดย Mike Ribble นั้นเป็นวิธีการศึกษาแนวทางสำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัล ซึ่งช่วยให้บุคคล โดยเฉพาะนักเรียน ได้เรียนรู้และพัฒนาความเข้าใจอย่างรอบคอบ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่รับผิดชอบและมีจริยธรรมในโลกดิจิทัล โดยเน้นความปลอดภัย การรู้ความรู้ทางดิจิทัล การคิดวิเคราะห์อย่างมีสติ และการ

ปฏิสัมพันธ์ที่เชื่อมต่อสิ่งที่ดีในพื้นที่ดิจิทัล ส่วนที่สำคัญเหล่านี้ช่วยในการนำเสนอโอกาสและความท้าทายในโลกอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

DQ Institute (2017) ได้ระบุกรอบหรือแนวทางสำหรับพัฒนาทักษะและความรู้เกี่ยวกับการเป็นพลเมืองในโลกดิจิทัล ที่ถูกพัฒนาโดย DQ Institute (สถาบัน DQ) ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งเน้นในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลและความรู้เกี่ยวกับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในเด็กและผู้ใหญ่ กรอบนี้มุ่งเน้นให้คนทุกคนสามารถเข้าใจและปฏิบัติตนในโลกดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบ โดย DQ Digital Citizenship มี 8 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) อัตลักษณ์พลเมืองดิจิทัล (Digital citizen identity) คือ ความสามารถในการสร้างและจัดการอัตลักษณ์ที่ดีทางออนไลน์และออฟไลน์ด้วยความซื่อสัตย์

2) การจัดการเวลาหน้าจอ (Screen time management) คือ ความสามารถในการจัดการเวลาหน้าจอ การทำงานหลายอย่างพร้อมกัน และการมีส่วนร่วมในเกมออนไลน์และโซเชียลมีเดียด้วยการควบคุมตนเอง

3) การจัดการการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ต (Cyberbullying management) คือ ความสามารถในการตรวจจับสถานการณ์ของการกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ตและจัดการกับสถานการณ์เหล่านั้นอย่างชาญฉลาด

4) การจัดการความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity management) คือ ความสามารถในการปกป้องข้อมูลโดยการสร้างรหัสผ่านที่รัดกุมและจัดการการโจมตีทางไซเบอร์ต่าง ๆ

5) การจัดการความเป็นส่วนตัว (Privacy management) คือ ความสามารถในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลทั้งหมดที่แบ่งปันทางออนไลน์โดยรอบคอบ เพื่อปกป้องความเป็นส่วนตัวของตนเองและของผู้อื่น

6) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) คือ ความสามารถในการแยกแยะระหว่างข้อมูลจริงและข้อมูลเท็จ เนื้อหาที่ดีและเป็นอันตราย และการติดต่อที่น่าเชื่อถือและน่าสงสัยทางออนไลน์

7) รอยเท้าทางดิจิทัล (Digital footprints) คือ ความสามารถในการเข้าใจธรรมชาติของรอยเท้าทางดิจิทัลและผลที่ตามมาในชีวิตจริง และเพื่อจัดการรอยเท้าทางดิจิทัลด้วยความรับผิดชอบ

8) การเอาใจใส่แบบดิจิทัล (Digital empathy) คือ ความสามารถในการแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อความต้องการและความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นทางออนไลน์

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการยกระดับพลเมืองไทย ให้เป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพโดยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ETDA ได้จัดการอบรมให้กับภาคประชาชนขึ้นโดยอ้างอิงมาตรฐานจากกรอบ DQ Framework ของ DQ Institute เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของคนไทยประกอบด้วยกรอบเนื้อหา 5 ด้าน (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2565) ได้แก่

1) อัตลักษณ์ดิจิทัล (Digital Identity) คือ การสร้างความตระหนักรู้ในการสร้างตัวตนบนโลกออนไลน์ให้เข้าใจ และระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวบนโลกออนไลน์

2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Digital Use) คือ การสร้างความเข้าใจในการจัดสรรเวลาหน้าจอได้อย่างสมดุลและรับรู้ผลกระทบต่อสุขภาพกายและจิตใจจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตทั้งกับตนเองและผู้อื่น

3) การจัดการความปลอดภัยในโลกดิจิทัล (Digital Security) คือ การสร้างความตระหนักรู้ถึงพฤติกรรมเสี่ยงหรือความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นบนโลกดิจิทัลรวมทั้งสร้างความเข้าใจต่อประเด็นภัยคุกคามไซเบอร์ที่เป็นอันตรายต่อข้อมูล ระบบและอุปกรณ์ รวมทั้งรู้จักวิธีหรือเครื่องมือเบื้องต้นที่จะช่วยป้องกันและรับมือกับภัยคุกคามได้

4) การรู้เท่าทันดิจิทัล (Digital Literacy) คือ การสร้างองค์ความรู้ให้เข้าใจความหลากหลายของข้อมูลบนโลกดิจิทัลให้สามารถค้นหา วิเคราะห์ และเผยแพร่เนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักกฎหมายและจริยธรรม

5) การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication) คือ การสร้างความเข้าใจถึงความสำคัญของผลกระทบจากการสร้างร่องรอยดิจิทัลทั้งทางบวกและลบรู้จักเครื่องมือและวิธีการในการจัดการร่องรอยทางดิจิทัลที่ดีและการมีคอนเนกชันที่ดี เพื่อสร้างความร่วมมือที่ดีบนโลกดิจิทัล

มาตรฐาน ISTE ซึ่งเป็นกรอบการทำงานสำหรับนวัตกรรมและความเป็นเลิศในด้านการเรียนรู้ การสอน และการเป็นผู้นำ ได้แนะนำกรอบการปฏิบัติตนเพื่อเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยนักเรียนควรตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ และโอกาสในการใช้ชีวิต การเรียนรู้ และการทำงานในโลกดิจิทัล ซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 ด้าน (International Society for Technology in Education, 2019) ดังนี้

1) ปลูกฝังและจัดการอัตลักษณ์ดิจิทัลและชื่อเสียงของพวกเขา และตระหนักถึงความคงทนของการกระทำของพวกเขาในโลกดิจิทัล

2) มีส่วนร่วมในพฤติกรรมเชิงบวก ปลอดภัย ถูกกฎหมายและมีจริยธรรมเมื่อใช้เทคโนโลยี รวมถึงการโต้ตอบทางสังคมออนไลน์หรือเมื่อใช้อุปกรณ์เครือข่าย

3) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจและความเคารพต่อสิทธิและภาวะผูกพันในการใช้และแบ่งปันทรัพย์สินทางปัญญา

4) จัดการข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อรักษาความเป็นส่วนตัวทางดิจิทัลและความปลอดภัยและตระหนักถึงเทคโนโลยีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการติดตามการนำทางทางออนไลน์

Richardson and Milovidov (2019) ได้กำหนดหลักการการพัฒนาพลเมืองดิจิทัลไว้ 9 ประการ ซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการประเมินความเป็นพลเมืองดิจิทัลได้ ดังนี้

1) การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ หากปราศจากสิ่งนี้ แม้แต่การเป็นพลเมืองประชาธิปไตยที่ไม่ใช่ดิจิทัลก็กลายเป็นเรื่องยาก เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวันในสังคมปัจจุบัน แม้ว่าครอบครัวส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายที่จะจัดหาเครื่องมือดิจิทัลในบ้าน แต่การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัยอย่างสมดุลเป็นสิ่งสำคัญ และความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงสำหรับเด็กทุกคนขึ้นอยู่กับการจัดการเข้าถึงในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่

2) ทักษะพื้นฐานด้านการทำงานและทักษะด้านดิจิทัลเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นประการที่สอง โดยที่ประชาชนไม่สามารถเข้าถึง อ่าน เขียน บ้อนข้อมูล และอัปโหลดข้อมูล เข้าร่วมในการสำรวจความคิดเห็น หรือแสดงออกในลักษณะที่อนุญาตให้พวกเขามีส่วนร่วมในชุมชนของตนในรูปแบบดิจิทัล โดยทั่วไปโรงเรียนได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักในด้านนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้กำหนดนโยบายมีบทบาทสำคัญในการรับประกันว่าครูจะได้รับประโยชน์จากเครื่องมือและการฝึกอบรมที่จำเป็น หลักสูตรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ และมีทรัพยากรคุณภาพสูงเพียงพอที่จะสนับสนุนการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน

3) โครงสร้างพื้นฐานทางเทคนิคที่ปลอดภัยซึ่งช่วยให้พลเมืองทุกวัยมีความมั่นใจและความไว้วางใจเพียงพอในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนออนไลน์แบบดิจิทัลถือเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นอีกประการหนึ่ง เงื่อนไขเบื้องต้นประการที่สามนี้ทำให้หลักการชี้แนะหลักระดับแรกสำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลเสร็จสมบูรณ์ แม้ว่าความรับผิดชอบเดิมจะอยู่ที่เจ้าของอุปกรณ์หรือผู้ใช้และผู้ประสานงาน ICT ในการปกป้องข้อมูลผ่านซอฟต์แวร์ป้องกันและแนวปฏิบัติที่ดีส่วนบุคคล ผู้ให้บริการแพลตฟอร์มและผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถืออื่นในท้ายที่สุดก็ต้องรับผิดชอบต่อการจัดหาสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่ปลอดภัยยิ่งขึ้นและลดความซับซ้อนของมาตรการรักษาความปลอดภัย

4) ความรู้เกี่ยวกับสิทธิและความรับผิดชอบเป็นกุญแจสำคัญในการมีส่วนร่วมในฐานะพลเมืองดิจิทัล ความรู้ที่ซึ่งกำหนดรูปแบบและกำหนดรูปแบบตามค่านิยมและทัศนคติ ได้รับการพัฒนาโดยปริยายและชัดเจนที่บ้าน ที่โรงเรียน และในสภาพแวดล้อมทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ที่เราเรียนรู้ ใช้ชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งประสิทธิภาพในการเสริมสร้างขีดความสามารถและผลลัพธ์นั้นยากต่อการวัดด้วยหลักการนี้ เนื่องจากบริบทต่างๆ มากมายที่จะนำไปใช้

5) แหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการมีส่วนร่วมเชิงบวกในชีวิตชุมชน หากไม่มีแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลอาจแปรเปลี่ยนไปสู่ลัทธิหัวรุนแรง กีดกันการมีส่วนร่วม และแม้กระทั่งขัดขวางไม่ให้เกิดส่วนต่างๆ ของประชากรใช้สิทธิการเป็นพลเมืองดิจิทัลของตน ในขณะที่โรงเรียนและครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจผ่านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและแนวปฏิบัติด้านการศึกษา แพลตฟอรม์ดิจิทัลและผู้ให้บริการมือถือก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน ในการรับรองความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล

6) ทักษะการมีส่วนร่วมขึ้นอยู่กับทักษะด้านความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติ ซึ่งการพัฒนาจะเริ่มต้นที่บ้าน จากนั้นจึงดำเนินต่อไปที่บ้านและที่โรงเรียนตั้งแต่อายุยังน้อย ทักษะเหล่านี้ผสมผสานการรู้ว่าเมื่อใดและอย่างไรที่จะพูดออกมา ความเห็นอกเห็นใจและความเข้าใจในวัฒนธรรม เพื่อเข้าใจความหมาย การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการแสดงออกทางวาจา และลายลักษณ์อักษร

7) การคิดที่ยืดหยุ่นและการแก้ปัญหาเป็นทักษะการรับรู้ที่สูงขึ้นซึ่งต้องใช้การผสมผสานของ CDC ทั้งสี่ด้าน “ผีเสื้อ” อย่างกว้างขวางมากกว่าหลักการใดๆ ก่อนหน้านี้ การแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่เกิดขึ้น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การปฐมนิเทศ และการนิรนัย แต่เหนือสิ่งอื่นใด ขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่วัยเด็กเป็นต้นไปที่ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจผ่านกิจกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยการสำรวจ นอกจากบริบทการเรียนรู้ที่บ้านและที่โรงเรียนแล้ว แพลตฟอรม์ดิจิทัลและผู้ให้บริการมือถือยังมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากวิธีการเรียนรู้ของเรานั้นถูกกำหนดโดยเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ด้วย

8) การสื่อสาร หลักการองค์การที่สอง หมายถึงทั้งทักษะและเครื่องมือที่ใช้ในการโต้ตอบ เผยแพร่ และรับข้อมูล โรงเรียนและครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและช่วยให้เด็กๆ ฝึกฝนทักษะการสื่อสารของตนตั้งแต่อายุยังน้อยในสถานการณ์ที่ต้องเผชิญหน้ากัน เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าใจและใช้สิทธิและความรับผิดชอบ ความเห็นอกเห็นใจ ความเป็นส่วนตัว และความปลอดภัยก่อนที่จะเริ่มใช้ เครื่องมือดิจิทัล สิ่งนี้มีผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนาหลักสูตรและ

ต้องใช้ความพยายามมากขึ้นในส่วนของอุตสาหกรรมในแง่ของความร่วมมือกับภาคการศึกษาและความเข้าใจที่มากขึ้นในเครื่องมือที่พวกเขามอบให้สำหรับผู้ใช้งานเยาว์

9) โอกาสในการเป็นพลเมืองเป็นหลักการที่เน้นขั้นสูงสุด โดยที่พลเมืองดิจิทัลจะไม่สามารถฝึกฝนทักษะการเป็นพลเมืองหรือใช้สิทธิและความรับผิดชอบของตนได้ โอกาสในการเป็นพลเมืองจำเป็นต้องมีกรอบการทำงานที่ยืดหยุ่น เปิดกว้าง เป็นกลาง และปลอดภัย โดยที่อัลกอริทึมเป็นโอเพ่นซอร์ส เลือก/ปรับแต่งได้อย่างอิสระโดยผู้ใช้ และที่ซึ่งประชาชนสามารถพูดได้โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตอบโต้

James et al. (2021) ได้กำหนดเป้าหมาย คุณลักษณะ และหลักสูตรความเป็นพลเมืองดิจิทัล ซึ่งออกแบบมาเพื่อสนับสนุนหลักการสำคัญ 5 ประการของการเป็นพลเมืองดิจิทัล ดังนี้

1) การไต่ตรองตนเอง (Slow down and self-reflect)

ส่งเสริมพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบและมีการคิดอย่างรอบคอบในโลกดิจิทัล ซึ่งช่วยส่งเสริมให้บุคคลเห็นถึงความสำคัญในการกระทำทุกอย่างบนโลกดิจิทัลและตระหนักถึงสิ่งที่จะผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น เสริมสร้างสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่เป็นสิ่งสร้างสรรค์เชิงบวก สามารถป้องกันตนเองจากความเสี่ยงและภัยคุกคามที่เป็นไปได้ในโลกดิจิทัล

2) การสำรวจมุมมองด้วยความกระตือรือร้นและความเห็นอกเห็นใจ (Explore perspectives with curiosity and empathy)

ส่งเสริมพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในโลกดิจิทัล เปิดใจกว้างกับการเรียนรู้จากผู้อื่น ใส่ใจความรู้สึกของผู้อื่น รับรู้มุมมองที่หลากหลาย พร้อมทั้งพิจารณาความรับผิดชอบด้านศีลธรรม จริยธรรม และพลเมือง การให้ความคิดเห็นและมุมมองที่หลากหลายเป็นโอกาสสำหรับการเรียนรู้

3) การค้นหาข้อมูลและประเมินหลักฐาน (Seek facts and evaluate evidence)

ส่งเสริมให้บุคคลมีการรับรู้และใช้ข้อมูลอย่างมีสติและรอบคอบ เพื่อป้องกันการกระทำและการตัดสินใจที่ไม่ถูกต้อง รวมถึงสนับสนุนให้บุคคลทำการค้นหาข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้พวกเขาเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีความคิดอย่างมีสติและรอบคอบในโลกออนไลน์

4) การมองเห็นตัวเลือกและผลกระทบ (Envision options and impacts)

ส่งเสริมให้บุคคลสามารถตัดสินใจอย่างมีสติและมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองในโลกดิจิทัล การพิจารณาตัวเลือกและผลกระทบที่เป็นไปได้อย่างรอบคอบ รวมถึงการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นด้วย

5) การรับมือและความรับผิดชอบต่อ (Take action and responsibility)

ส่งเสริมให้บุคคลช่วยกันสร้างสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่มีความรับผิดชอบต่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ให้ความรู้สึกเชิงบวก และช่วยให้ตนเองและผู้อื่นสามารถเพิ่มคุณค่าและสร้างสรรค์ในโลกดิจิทัลได้อย่างมีความหมาย

กล่าวโดยสรุป พลเมืองดิจิทัลที่ดีจะต้องมีทักษะทางดิจิทัลมีชุดทักษะและความรู้ทั้งในเชิงเทคโนโลยีและการคิดขั้นสูง ในการรักษาอัตลักษณ์และข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง เคารพสิทธิเสรีภาพการใช้ข้อมูลทั้งของตนเองและผู้อื่น สามารถบริหารจัดการกิจกรรมบนสื่อสังคมดิจิทัล รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคมและสิ่งแวดล้อม มีความรู้ด้านเทคนิคในการเข้าถึงและใช้เครื่องมือดิจิทัล มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักคุณค่าและจริยธรรมจากการใช้เทคโนโลยี มีความรู้ในงานลิขสิทธิ์และเคารพทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น การปกป้องตนเองและชุมชน และเกิดความรับผิดชอบต่อทางดิจิทัล

จากการศึกษาแนวคิด ความหมาย และองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองดิจิทัล ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการบริหารจัดการตนเองเมื่อเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ต รู้จักใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดและเหมาะสมตามมาตรฐานความปลอดภัย นักเรียนที่เป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีจะต้องรู้เท่าทันถึงผลดีและผลเสียที่อาจเกิดขึ้น และเข้าใจขอบเขตของสิทธิและความรับผิดชอบต่อในการอยู่ร่วมกันในสังคมออนไลน์ โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองดิจิทัลออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้ 1) การรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเองหมายถึงความสามารถในการสร้างและบริหารจัดการภาพลักษณ์ในโลกออนไลน์ของตนเองในแง่บวก มีวิจารณญาณในการรับส่งข่าวสาร ไม่กระทำการที่ผิดกฎหมายหรือสร้างความเกลียดชัง 2) การรักษาข้อมูลส่วนตัวหมายถึง ความสามารถในการจัดการความเป็นส่วนตัวและป้องกันข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองและผู้อื่น รวมถึงการปกปิดการสืบค้นข้อมูลเพื่อรักษาความเป็นส่วนตัว 3) การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดีหมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลที่ถูกดัดแปลงและบิด ประเมินแหล่งข้อมูล และรู้เท่าทันรูปแบบการหลอกลวงต่าง ๆ ในสื่อดิจิทัล เช่น ข่าวปลอม หรือเว็บไซต์ปลอม 4) การจัดสรรเวลา

หน้าจอบอกถึงความสามารถในการควบคุมตนเองและจัดสรรเวลาในการทำงานอุปกรณ์ดิจิทัลให้สมดุลระหว่างโลกออนไลน์และโลกความเป็นจริง รวมถึงตระหนักถึงผลเสียต่อสุขภาพ 5) การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์หมายถึงความสามารถในการป้องกันตนเองและจัดการกับสถานการณ์การกลั่นแกล้งบนอินเทอร์เน็ตได้อย่างชาญฉลาด 6) การบริหารจัดการข้อมูลของผู้ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์หมายถึงความเข้าใจว่าการกระทำในโลกดิจิทัลจะหลงเหลือร่องรอยเสมอ และเข้าใจผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อจัดการชีวิตบนโลกดิจิทัลด้วยความรับผิดชอบ 7) การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์หมายถึงความสามารถในการป้องกันข้อมูลและอุปกรณ์ดิจิทัลจากการโจรกรรม หรือการโจมตีทางไซเบอร์ และ 8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพหมายถึงความสามารถในการเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และแสดงน้ำใจต่อผู้อื่นบนโลกดิจิทัล ไม่ด่วนตัดสินผู้อื่น และเป็นกระบอกเสียงให้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

1. ความหมายของสมรรถนะ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) ได้ให้คำจำกัดความของสมรรถนะว่า หมายถึง กลุ่มของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่สะท้อนออกมาจากการบูรณาการร่วมกันระหว่าง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะพิเศษอื่น ๆ (Other characteristics) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานและสร้างผลสัมฤทธิ์ที่โดดเด่นเหนือกว่าเกณฑ์เฉลี่ยหรือเหนือกว่าเพื่อนร่วมงานในองค์กรได้

สุนิดา พิณีการ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า "สมรรถนะ" หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งหนึ่ง ๆ ให้ประสบความสำเร็จโดยได้ผลงานสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือโดดเด่นกว่า เพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่า

दनัย เทียนพุด (2550) นิยามคำว่าสมรรถนะหมายถึง การบูรณาการความรู้ ทักษะทัศนคติและคุณลักษณะส่วนบุคคลจนทำให้ผลงานนั้นมีคุณค่าสูงสุดหรือ มีประสิทธิผล

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พรทิพย์ แข็งขัน (2551) ได้สรุปไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง บุคลิกลักษณะที่ทำให้ปัจเจกบุคคลสามารถสร้างผลงานการปฏิบัติงานที่ดี ตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบได้ดีกว่าผู้อื่น

นิสคาร์กั เวชยานนท์ (2553) สรุปว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้คนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งไม่เกี่ยวกับตัวงานโดยตรง

McClelland (1973) กล่าวว่า สมรรถนะ คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใต้ปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบ

Boyatzis (1982) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ ว่าเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของคนที่ส่งผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานได้ ดีกว่าผู้อื่นที่ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกัน

Spencer and & Spencer (1993) ได้ให้คำนิยามว่า สมรรถนะหมายถึงลักษณะที่เป็นรากฐานของบุคคลหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ๆ ได้ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสมรรถนะกับผลงานที่เหนือกว่าเป็นการพิจารณาถึงคุณลักษณะของแต่ละคน ลักษณะของพฤติกรรมและทักษะที่สำคัญ

สุนิดา พิณิจการ (2559) สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานตำแหน่งหนึ่ง ๆ ให้ประสบความสำเร็จโดยได้ผลงานสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือโดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่า

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2558) กล่าวว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในการทำงานของบุคคล ลักษณะเฉพาะของบุคคล เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะ ค่านิยม แรงขับจากภายในตัวบุคคลทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีผลงานที่โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ

อํารงค์ดี คงคาสวัสดิ์ (2559) สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะ สมรรถนะ ความสามารถ คุณสมบัติภาคบังคับที่ทุกคนในองค์กรจะต้องมี เพราะถือว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งขององค์กรที่จะช่วยให้พนักงานนั้นเป็นพนักงานสามารถปฏิบัติงาน ในองค์กรได้ตลอดรอดฝั่งในขณะเดียวกันบุคลากรที่ขาด Core Competency ก็ต้องได้รับการพัฒนาหรือหากพัฒนาแล้วไม่ดีขึ้นก็บอกได้ว่าพนักงานคนนั้นคงจะไปกับองค์กรนั้นได้ลำบาก

2. ความหมายของสมรรถนะดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะด้านดิจิทัล (Digital Competency) ว่าเป็นกระบวนการบูรณาการความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมี

ประสิทธิผล ปลอดภัย และยืดหยุ่นในจริยธรรม โดยครอบคลุมมิติต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ได้แก่ การปฏิบัติงาน การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน การแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการข้อมูล รวมถึงการสร้างสรรค์เนื้อหาและองค์ความรู้ใหม่อย่างเป็นอิสระ

Oberländer et al. (2020) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ชุดของความรู้พื้นฐาน (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Abilities) และคุณลักษณะ (Other characteristic) ที่บุคคลใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ภาระหน้าที่งานกำหนดไว้โดยพิจารณาจากการใช้สื่อดิจิทัลสำหรับการทำงาน

Belolipetskaya et al. (2020) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ลักษณะที่ถูกกำหนดขึ้นโดยไม่เป็นเพียงเฉพาะทักษะความชำนาญเฉพาะทางอาชีพ ของบุคคลเท่านั้นแต่ยังครอบคลุมกว้างถึงความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมเชิงดิจิทัล

Gallardo-Echenique et al. (2015) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง ความสามารถที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการทำงาน การเรียน หรือการใช้เพื่อผ่อนคลายในเวลาว่าง พร้อมทั้งมีวิจรรย์ญาณในการใช้ โดยทักษะจะรวมถึงความรู้ความสามารถที่อยู่ในหมวดเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเก็บ กู้ ผลิต นำเสนอ ประเมิน แลกเปลี่ยน ข้อมูลตลอดจนการติดต่อสื่อสาร และการใช้ข้อมูลร่วมกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังเป็นข้อกำหนดหนึ่งของการจ้างงานในยุคดิจิทัลที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้ ทักษะ ความรู้ และทัศนคติ ในการดำเนินงานให้เกิดผลสำเร็จ

Hatlevik et al. (2015) ได้ให้คำนิยามของสมรรถนะด้านดิจิทัลว่า หมายถึง การบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคคล เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับบุคคลและการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยหัวใจสำคัญของการใช้งานจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและความรับผิดชอบของผู้ใช้เป็นสำคัญ

Calvani et al. (2008) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง การกระทำสิ่งใหม่ ๆ ของบุคคลผ่านเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล การแก้ปัญหา การประเมิน การแบ่งปันความรู้กับผู้อื่นผ่านสื่อดิจิทัล และการสนับสนุนให้บุคคลเกิดความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในการดำเนินการต่าง ๆ ผ่านเทคโนโลยี

Ferrari (2012) กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัล หมายถึง ชุดของความรู้ ทักษะทัศนคติ ความสามารถ กลยุทธ์ และความตระหนักที่จำเป็นในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลไป

ใช้การปฏิบัติงาน เพื่อแก้ไขปัญหา สื่อสารจัดการข้อมูล สร้างความร่วมมือ แบ่งปันเนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

กณิษฐา ศิริศักดิ์ (2559) ได้สรุปความหมายของสมรรถนะดิจิทัลว่า หมายถึงชุดความรู้ที่มาจากการรวมตัวกันของความรู้ในหลาย ๆ ด้าน ที่เป็นทักษะพื้นฐาน ความรู้ และทัศนคติที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสื่อดิจิทัลด้วยความมั่นใจ ความมีวิจารณญาณความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน การสันทนากการ และการสื่อสาร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานส่วนบุคคล สามารถแบ่งปันข้อมูล และทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ราบรื่น รวมไปถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัล

ทักษะหรือสมรรถนะการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy) เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้พิสูจน์การพัฒนาระดับ นานาชาติและระดับประเทศมีหน่วยงานและกลุ่มองค์กรระดับประเทศและนานาชาติ ทั้งแสวงหาผลกำไรและไม่ แสวงหาผลกำไร ได้พัฒนาและดำเนินกรอบการเข้าใจดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 หรือพลเมืองดิจิทัล

ปี พ.ศ. 2558 องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO - UN) ได้จัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ข้อ โดยการเข้าใจดิจิทัลเป็นเป้าหมายย่อยหนึ่งในการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ในเป้าหมายที่ 4.4.2 กล่าวคือ ทักษะการเข้าใจ ดิจิทัลเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน นำไปสู่การประกอบอาชีพและประกอบธุรกิจ อย่างมีความสามารถ

ปราโมทย์ ถ่างกระโทก (2561) อธิบายว่า สมรรถนะดิจิทัลคือขีดความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ดิจิทัลเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย ครอบคลุมตั้งแต่มิติส่วนบุคคล เช่น การสื่อสาร การเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง ไปจนถึงมิติทางสังคมในการทำงานร่วมกันและการสร้างการมีส่วนร่วม ยิ่งไปกว่านั้น ยังหมายรวมถึงการนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการทำงานในองค์กรให้มีความทันสมัย เพื่อยกระดับมูลค่าและประสิทธิภาพของงานให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า สมรรถนะดิจิทัลถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็วในปัจจุบัน จึงนับเป็นสมรรถนะหลักที่ทุกคนควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่ง

จำเป็นต้องมีทักษะด้านนี้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนและปฏิรูประบบการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีความทันสมัย คล่องตัว และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561) ได้ระบุกรอบสมรรถนะด้านดิจิทัล (Digital Competency Framework) หมายความว่า กรอบการพัฒนาสมรรถนะบุคคลเพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่สามารถใช้ในเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ปลอดภัย สร้างสรรค์ มีจริยธรรม และมีเสรีภาพ ในส่วนของกรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทยได้แบ่งออกเป็น 4 ด้านเพื่อให้สอดคล้อง กับ บริบทของประเทศไทย ได้แก่

1) การเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง ชีตความสามารถของพลเมืองในการบริหารจัดการข้อมูล (Data) สารสนเทศ (Information) และเนื้อหาสื่อ (Content Media) อย่างครบวงจร ตั้งแต่การเข้าถึง การกลั่นกรอง วิเคราะห์ สังเคราะห์ ไปจนถึงการประยุกต์ใช้และเผยแพร่ โดยเน้นการใช้งานที่เหมาะสม ปลอดภัย และมีความรับผิดชอบตามหลักกฎหมายและจริยธรรม ประกอบด้วย 9 หน่วยสมรรถนะย่อย ได้แก่

- 1.1) สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบทางดิจิทัล (Digital Right)
- 1.2) สิทธิการเข้าถึงดิจิทัล (Digital Access)
- 1.3) การสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล (Digital Communication)
- 1.4) ความปลอดภัยในการใช้ดิจิทัล (Digital Safety)
- 1.5) การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy)
- 1.6) มารยาทในสังคมดิจิทัล (Digital Etiquette)
- 1.7) สุขภาพดียุคดิจิทัล (Digital Health)
- 1.8) ธุรกิจดิจิทัล (Digital Commerce)
- 1.9) กฎหมายดิจิทัล (Digital Law)

2) การใช้ดิจิทัล (Digital Skill / ICT Skill) หมายถึง ทักษะความเชี่ยวชาญในการใช้งานอุปกรณ์และเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การประกอบอาชีพ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการดำเนินชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 6 หน่วยสมรรถนะย่อย ได้แก่

- 2.1) ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ (Computer Usage)
- 2.2) ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต (Internet Usage)

2.3) ทักษะการใช้งานซอฟต์แวร์ประมวลผลคำ (Word Processing Usage)

2.4) ทักษะการใช้งานโปรแกรมจัดการตาราง (Spreadsheets Usage)

2.5) ทักษะการใช้งานโปรแกรมนำเสนอ (Presentation Usage)

2.6) ทักษะการใช้งานเพื่อความปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Security Usage)

3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (Problem Solving with Digital tools)

หมายถึง สมรรถนะในการวิเคราะห์ความต้องการและเลือกสรรทรัพยากรดิจิทัลมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างชาญฉลาดและตรงตามวัตถุประสงค์ รวมถึงความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาทางเทคนิค และการพัฒนาตนเองให้เท่าทันต่อวิทยาการใหม่ ๆ ประกอบด้วย 5 หน่วยสมรรถนะย่อย

3.1) การแก้ไขปัญหาเชิงเทคนิคในการใช้เทคโนโลยี (Solve Technical Problems)

3.2) การยกระดับและปรับเปลี่ยนทักษะดิจิทัล (Digital Reskill)

3.3) การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล (Manage Digital Environment)

3.4) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ (Creatively Use Digital Technologies)

3.5) กระบวนการคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking)

4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล (Adaptive Digital Transformation)

หมายถึง ความสามารถในการยืดหยุ่นและปรับตัวต่อพลวัตของโลกยุคใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี (Digital Disruption) และโลกาภิวัตน์ (Globalization) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้ดี รวมถึงมีการริเริ่มเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเอง ประกอบด้วย 5 หน่วยสมรรถนะย่อย ได้แก่

4.1) ความยืดหยุ่นและการปรับตัวต่อสถานการณ์ (Flexibility and Adaptability)

4.2) การทำงานร่วมในสังคมและวัฒนธรรมดิจิทัล (Digital Social and Cultural)

4.3) การเรียนรู้ด้วยตนเองและการมีความคิดริเริ่ม (Initiative and Self-Directed Learning)

4.4) ความเป็นผู้ประกอบการและการสร้างสรรค์ผลผลิต (Productivity and Entrepreneurship)

4.5) การเป็นผู้นำ (Leadership)

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2562) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะสำหรับการใช้ข้อมูลและการสื่อสารในสังคมดิจิทัลให้เกิดประสิทธิภาพและธำรงไว้ซึ่งจริยธรรม โดยประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 9 ประการ ได้แก่

- 1) สิทธิและความรับผิดชอบทางดิจิทัล (Digital Right)
- 2) การเข้าถึงทรัพยากรดิจิทัล (Digital Access)
- 3) การสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล (Digital Communication)
- 4) ความมั่นคงปลอดภัยในยุคดิจิทัล (Digital Safety)
- 5) การรู้เท่าทันสื่อและข้อมูลสารสนเทศ (Media and Information Literacy)
- 6) มารยาทในสังคมดิจิทัล (Digital Etiquette)
- 7) สุขภาวะที่ดีในยุคดิจิทัล (Digital Health)
- 8) ธุรกิจและการพาณิชย์ดิจิทัล (Digital Commerce)
- 9) กฎหมายและระเบียบดิจิทัล (Digital Law)

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (2562) ได้กำหนดนิยามของ "การเข้าใจดิจิทัล" (Digital Literacy) ว่าหมายถึง ชีตความสามารถของบุคคลในการคัดเลือกและประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การเข้าถึงเทคโนโลยี การใช้งานอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย การทำธุรกรรมออนไลน์พื้นฐาน ตลอดจนการตระหนักรู้ในข้อกฎหมายและจริยธรรม โดยกรอบสมรรถนะนี้ถูกออกแบบมาให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่ประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษา ไปจนถึงวัยทำงานและผู้บริหาร ประกอบด้วย 3 หน้าที่หลัก และ 9 หน่วยสมรรถนะย่อย ดังนี้

1) หน้าที่หลักด้านการเข้าถึงและตระหนักรู้ (Access and Awareness) ประกอบด้วย 3 หน่วยสมรรถนะ

- 1.1) ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์
- 1.2) ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต
- 1.3) การใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย

2) หน้าที่หลักด้านความรู้ดิจิทัลขั้นพื้นฐาน (Basic Digital Literacy) ประกอบด้วย 3 หน่วยสมรรถนะ

- 2.1) การใช้โปรแกรมประมวลผลคำ
- 2.2) การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ

2.3) การใช้โปรแกรมนำเสนอผลงาน

3) หน้าที่หลักใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย 3 หน่วยสมรรถนะ

3.1) การทำงานร่วมกันผ่านระบบออนไลน์

3.2) การใช้โปรแกรมเพื่อสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล

3.3) การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย

สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2561) ได้ให้คำนิยามการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy) หรือเรียกว่า “ความสามารถด้านการเข้าใจและใช้เทคโนโลยี” ไว้ว่า สมรรถนะในการนำองค์ความรู้และประสบการณ์ทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานและการพัฒนาองค์กร โดยเน้นการใช้งานที่ถูกต้อง เหมาะสม และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งประกอบด้วย 7 ทักษะความสามารถที่สำคัญ ดังนี้

1) ด้านการเข้าถึงและตระหนักรู้ (Access and Awareness) มีความเข้าใจพื้นฐานในการเข้าถึงดิจิทัล

2) ด้านการใช้งานพื้นฐาน (Basic Usage) สามารถใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันพื้นฐานในการปฏิบัติงานได้

3) ด้านการทำงานร่วมกัน (Collaboration) ใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4) ด้านการประยุกต์ใช้ (Application) สามารถเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนภารกิจเฉพาะด้าน

5) ด้านการสร้างข้อมูลสาธารณะ (Open Public Data) ความสามารถในการผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการภาครัฐ

6) ด้านการบูรณาการข้อมูล (Data Integration) การใช้ประโยชน์จากข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน

7) ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) การใช้ซอฟต์แวร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนงานประจำ

Stephanie et al. (2016) ได้กำหนดกรอบความสามารถทางดิจิทัล (Digital Competence) โดยจำแนกออกเป็น 5 องค์ประกอบหลัก รวม 21 สมรรถนะย่อย ดังนี้

1) ด้านความรู้รอบรู้เกี่ยวกับข้อมูลและสารสนเทศ (Information and data literacy) ประกอบด้วย

1.1) การสืบค้นและกั้นกรองข้อมูล (Browsing, searching and filtering data, information and digital content) ทักษะในการเข้าถึงและค้นหาข้อมูลที่ต้องการผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงความสามารถในการกำหนดกลยุทธ์การสืบค้นและคัดกรองข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ

1.2) การประเมินข้อมูลและเนื้อหา (Evaluating data, information and digital content) ความสามารถในการวิเคราะห์ตีความ และเปรียบเทียบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อประเมินความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มา

1.3) การจัดการข้อมูลและสารสนเทศ (Managing data, information and digital content) สมรรถนะในการจัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถเรียกใช้งานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2) ด้านการสื่อสารและการสร้างความร่วมมือ (Communication and collaboration) ประกอบด้วย

2.1) การปฏิสัมพันธ์ผ่านดิจิทัล (Interacting through digital technologies) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ผ่านช่องทางดิจิทัลที่เหมาะสมกับบริบท เช่น การใช้อีเมลหรือแอปพลิเคชันสนทนา

2.2) การแบ่งปันข้อมูล (Sharing through digital technologies) ความสามารถในการเผยแพร่และส่งต่อข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสม โดยมีการอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้อง

2.3) การมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง (Engaging in citizenship through digital technologies) การใช้บริการดิจิทัลของภาครัฐและเอกชนเพื่อทำธุรกรรมและแสวงหาโอกาสในการสร้างพลังอำนาจให้แก่ตนเองในฐานะพลเมือง

2.4) การทำงานร่วมกัน (Collaborating through digital technologies) การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนทรัพยากร และสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน

2.5) มารยาททางดิจิทัล (Netiquette) การตระหนักถึงบรรทัดฐานทางสังคมในการสื่อสารออนไลน์ การใช้ภาษาที่สุภาพ และเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม

2.6) การจัดการอัตลักษณ์ดิจิทัล (Managing digital identity) ความสามารถในการสร้างและดูแลภาพลักษณ์ของตนเองในโลกออนไลน์ รวมถึงการป้องกันชื่อเสียงและการจัดการข้อมูลส่วนตัวที่ปรากฏบนสื่อดิจิทัล

3) ด้านการสร้างเนื้อหาดิจิทัล (Digital content creation) ประกอบด้วย

3.1) การพัฒนาเนื้อหา (Developing digital content) ทักษะในการผลิตและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ (เช่น คลิปวิดีโอ, ภาพ) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือแอปพลิเคชัน

3.2) การบูรณาการและปรับปรุงเนื้อหา (Integrating and re-elaborating digital content) การนำข้อมูลที่มีอยู่มาดัดแปลง ผสมผสาน หรือปรับปรุงใหม่เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

3.3) ลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา (Copyright and licenses) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์และการอนุญาตให้ใช้งานข้อมูล เพื่อป้องกันการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา

3.4) การเขียนโปรแกรม (Programming) ความสามารถในการวางแผนและพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหรือสนับสนุนภารกิจงาน

4) ด้านความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย

4.1) การป้องกันอุปกรณ์ (Protecting devices) การดูแลรักษาความปลอดภัยของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เช่น การติดตั้งโปรแกรมป้องกันไวรัส และการสำรองข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ

4.2) การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล (Protecting personal data and privacy) การบริหารจัดการความเป็นส่วนตัว เช่น การตั้งรหัสผ่านที่รัดกุม การไม่เปิดเผยข้อมูลสำคัญ และการเคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น

4.3) การดูแลสุขภาพ (Protecting health and wellbeing) การตระหนักถึงผลกระทบต่อสุขภาพกายและใจจากการใช้เทคโนโลยี รวมถึงการป้องกันตนเองและผู้อื่นจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ เช่น การกลั่นแกล้งออนไลน์ (Cyberbullying)

4.4) การรักษาสิ่งแวดล้อม (Protecting the environment) ความเข้าใจในผลกระทบของเทคโนโลยีต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ดิจิทัลเพื่อลดการใช้ทรัพยากร เช่น การประชุมทางไกลเพื่อลดการเดินทาง

5) ด้านการแก้ปัญหา (Problem-solving) ประกอบด้วย

5.1) การแก้ปัญหาทางเทคนิค (Solving technical problems) ความสามารถในการระบุสาเหตุและแก้ไขข้อขัดข้องเบื้องต้นของอุปกรณ์และระบบดิจิทัล

5.2) การระบุความต้องการทางเทคโนโลยี (Identifying needs and technological responses) การประเมินความต้องการเพื่อเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงกระบวนการทำงาน

5.3) การใช้ดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ (Creatively using digital technologies) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ใหม่ที่ช่วยพัฒนากระบวนการทำงานขององค์กร

5.4) การระบุช่องว่างสมรรถนะ (Identifying digital competence gaps) การประเมินตนเองเพื่อหาจุดที่ต้องพัฒนาและแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (2561) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (MIDL) สำหรับกลุ่มวัยทำงาน เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ โดยประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ดังนี้

1) ด้านการเข้าถึง (Access) มุ่งเน้นความสามารถในการเข้าถึงและใช้งาน เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและถูกต้องตามหลักการ ผู้เรียนต้องเข้าใจบทบาทและ ธรรมชาติของสื่อที่หลากหลาย สามารถคัดเลือกสารสนเทศได้ตรงตามความต้องการและ วัตถุประสงค์ รวมถึงมีทักษะในการบริหารจัดการเวลาและรู้เท่าทันตนเองในการเปิดรับสื่อ

2) ด้านการวิเคราะห์และประเมินค่า (Analysis and Evaluation) คือทักษะการ คิดวิพากษ์เพื่อตรวจสอบโครงสร้างและกลไกการทำงานของอุตสาหกรรมสื่อในระบบ ประชาธิปไตย สามารถจำแนกวัตถุประสงค์ นัยแฝง และความแตกต่างของเนื้อหาแต่ละประเภท ได้ รวมถึงมีวิจรรย์ญาณในการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลและตระหนักถึงผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นต่อตนเองและสังคม

3) ด้านการสร้างสรรค์ (Creation) หมายถึง การเป็นผู้ผลิตสื่อที่มีความ รับผิดชอบและจริยธรรม สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสังเคราะห์องค์ความรู้ จัดระบบข้อมูล และสร้างสรรค์เนื้อหาที่เป็นประโยชน์เพื่อนำไปใช้งานจริง

4) ด้านการประยุกต์ใช้และการขับเคลื่อนสังคม (Application and Action) คือ การตระหนักถึงบทบาทความเป็นพลเมืองที่ใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการแสดงออกทางความคิดและ การมีส่วนร่วมทางสังคม สามารถเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรมเพื่อสร้าง การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคลและระดับมหภาค

Oberländer et al. (2020) กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 25 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) การจัดการฮาร์ดแวร์ (Handling of hardware)
- 2) การจัดการซอฟต์แวร์ (Handling of software)
- 3) การเขียนโปรแกรม (Programming)
- 4) การจัดการแอปพลิเคชัน (Handling of applications)
- 5) ความสามารถด้านนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (Innovative capability and creativity)
- 6) การประมวลผลข้อมูล - ทราบในสิ่งที่ตนเองยังไม่รู้ (Information processing - Recognizing one's own knowledge gaps)
- 7) การประมวลผลข้อมูล - การค้นหา (Information processing - Search)
- 8) การประมวลผลข้อมูล - การวิเคราะห์ข้อมูล (Information processing - Data analysis)
- 9) การประมวลผลข้อมูล - การประเมิน (Information processing - Evaluating)
- 10) การจัดการข้อมูล (Data organization)
- 11) การใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective usage)
- 12) การติดต่อสื่อสาร (Communication)
- 13) การร่วมมือในการทำงาน (Collaboration)
- 14) การมีเครือข่ายการทำงาน (Networking)
- 15) มารยาทในการใช้อินเทอร์เน็ต (Netiquette)
- 16) การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่น (Sharing data with others)
- 17) ด้านวัฒนธรรม (Cultural aspects)
- 18) กฎหมายและความปลอดภัย (Security and law)
- 19) ความรับผิดชอบในหน้าที่ (Responsibility)
- 20) เป้าหมายและแรงจูงใจ (Goals and motivation)
- 21) เปิดรับและใฝ่เรียนรู้ (Willingness to learn and openness)
- 22) จริยธรรมและคุณธรรม (Ethics and moral)
- 23) ความเป็นอิสระ (Autonomy and independence)

24) การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (Problem-Slowing)

25) การฝึกอบรม/ให้ความรู้แก่ผู้อื่น (Train/educate others)

Mannila et al. (2018) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ประการ องค์ประกอบหลัก ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นสำหรับการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ความสามารถในการรับรู้ข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวเพื่อสืบค้นข้อมูลโดยอาศัยองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมเพื่อค้นหาคำตอบ รวมถึงทักษะในการใช้เครื่องมือค้นหาข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ภาพ วิดีโอ หรือแผนที่ นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงความสามารถในการตรวจสอบความถูกต้องและข้อเท็จจริงจากข่าวสารที่เผยแพร่บนโลกออนไลน์ และความสามารถในการบริหารจัดการข้อมูล โดยการจัดเก็บเนื้อหาดิจิทัลอย่างเป็นระบบ เลือกแหล่งจัดเก็บข้อมูลที่ปลอดภัย เพื่อให้สามารถนำกลับมาใช้งานได้อย่างสะดวกและต่อเนื่องในภายหลัง

2) การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการสร้างปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างบุคคลผ่านช่องทางออนไลน์ รวมถึงความตระหนักในจริยธรรมการใช้ข้อมูล โดยมีความสามารถในการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลได้อย่างถูกต้องเมื่อนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ นอกจากนี้ ยังรวมถึงความสามารถในการค้นหาสถานที่ และทักษะในการจัดการร่องรอยดิจิทัล (Digital Footprint) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการจัดการหรือลบประวัติการเข้าถึงข้อมูลที่เกิดขึ้นในระบบดิจิทัลได้

3) การสร้างเนื้อหาด้านดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสำหรับสร้างสรรค์ชิ้นงานหรือเนื้อหาทางด้านดิจิทัล โดยมีทักษะในการประมวลผลและสรุปข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นตัวแทนของกลุ่มข้อมูลนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงทักษะขั้นสูงอย่างการเขียนโปรแกรม (Programming) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการวางแผนและออกแบบขั้นตอนการแก้ไขปัญหา (Algorithm) และสามารถเลือกใช้วิธีการหรือโปรแกรมที่เหมาะสมกับบริบทของงานที่หลากหลายได้

4) ความปลอดภัย หมายถึง ความสามารถในการปกป้องตนเองและอุปกรณ์ดิจิทัล โดยสามารถป้องกันอุปกรณ์จากการเข้าถึงที่ไม่พึงประสงค์ (เช่น การถูกโจรกรรมข้อมูล) มีทักษะในการตรวจจับความพยายามหลอกลวง (Phishing) หรือการล่อลวงให้แบ่งปันข้อมูลส่วนตัว สามารถแยกแยะเว็บไซต์ที่เป็นอันตรายหรือมีการฉ้อโกงได้ นอกจากนี้ ยังรวมถึงการมีส่วนร่วมใน

การป้องกันการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ (Cyberbullying) และความตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

5) การแก้ไขปัญหา หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาทางเทคนิค และรู้วิธีการค้นหาข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาจากแหล่งออนไลน์ รวมถึงความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการตั้งค่าการทำงานของโปรแกรมให้เหมาะสมกับตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่ทำงานร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลได้ และที่สำคัญคือความสามารถในการเรียนรู้ภาษาคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง เพื่อปรับวิธีการทำงานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

Calvani et al. (2008) เสนอกรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ไว้ 4 องค์ประกอบ มีรายละเอียดแต่ละมิติดังต่อไปนี้

1. มิติด้านเทคโนโลยี (Technological) คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยอยู่บนพื้นฐานของความยืดหยุ่น
2. มิติด้านความรู้ (Cognitive) คือ ความสามารถของบุคคลในการอ่านประเมินคัดเลือกสารสนเทศที่มีความสำคัญได้
3. มิติด้านจริยธรรม (Ethical) คือ การที่บุคคลมีความเคารพและความรับผิดชอบในการติดต่อประสานกับผู้อื่นผ่านทางเทคโนโลยี
4. มิติด้านการบูรณาการ (Integrated) คือ การผสมผสานทั้งมิติด้านเทคโนโลยี ความรู้ และจริยธรรมเข้าด้วยกัน

5. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง ความเข้าใจทางดิจิทัลที่นำไปสู่ความสามารถ (Competency) ในการใช้ข้อมูลเพื่อการสื่อสารในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาใน 3 มิติหลัก เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ทศนคติ (Attitude) ความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) เพื่อให้เกิดขีดความสามารถที่จำเป็นในการเข้าร่วมและดำเนินกิจกรรมในสังคมที่มีการใช้ระบบดิจิทัลในการติดต่อสื่อสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2561) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2560 โดยในการศึกษานี้ได้เทียบเคียงทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการประเภทอำนวยการระดับต้น (ผู้อำนวยการกอง) ให้เทียบเท่ากับ ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมี

บทบาทสำคัญในฐานะผู้ปรับเปลี่ยนกระบวนการงานด้านดิจิทัล (Digital Process Transformer) โดยมีองค์ประกอบหลักของสมรรถนะดิจิทัลตามแนวทางดังกล่าว ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1) ความสามารถ (Ability) หมายถึง กลุ่มพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติงานที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วง ประกอบด้วยความสามารถย่อยดังนี้

1.1) ด้านกลยุทธ์และนโยบาย สามารถกำหนดทิศทาง นโยบาย และ ยุทธศาสตร์ดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กร เชื่อมโยงข้อมูลและการทำงานข้ามหน่วยงาน รวมถึงการขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่รัฐบาลดิจิทัล (Digital Government Transformation)

1.2) ด้านการออกแบบและวางแผน มีความสามารถในการออกแบบองค์กรดิจิทัล (Future Design) กำหนดกรอบการให้บริการแบบเชื่อมโยง เทคนิคการออกแบบกระบวนการ และริเริ่มวางแผนโครงการภายใต้บริบทรัฐบาลดิจิทัล

1.3) ด้านการบริหารจัดการ สามารถกำกับการใช้งานสถาปัตยกรรมองค์กร (Enterprise Architecture) จัดเตรียมทรัพยากรเพื่อการบูรณาการ และประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงานและการวิเคราะห์ข้อมูล

1.4) ด้านการพัฒนาบุคลากร สามารถนำการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะดิจิทัล (Digital DNA) และสื่อสารเพื่อต่อยอดการเปลี่ยนแปลง

1.5) ด้านธรรมาภิบาล ปฏิบัติตามกฎหมาย กรอบธรรมาภิบาล (Governance Framework) หลักปฏิบัติที่ดี และข้อตกลงระดับการให้บริการ (SLA) ระหว่างหน่วยงาน

2) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง องค์ความรู้เชิงวิชาการและวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ได้แก่

2.1) ความรู้เรื่องความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายระดับประเทศกับแผนการดำเนินงานขององค์กร

2.2) ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล (Digital Transformation) และแนวทางการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงาน

2.3) ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมองค์กร (Enterprise Architecture) และการจัดการโครงการ (Project Management)

2.4) ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล การสร้างทีม และการจัดการเครือข่าย

2.5) ความรู้ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ รวมถึงเทคนิคการเป็นหัวหน้างานที่ดีและการสอนงาน (Coaching and Mentoring)

3) ประสบการณ์ (Experience) หมายถึง ประวัติความสำเร็จหรือสิ่งที่เคยปฏิบัติมาในอดีต ซึ่งช่วยสนับสนุนการทำงานในปัจจุบัน ได้แก่

3.1) ประสบการณ์ในการจัดทำและนํานโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือแผนเทคโนโลยีสารสนเทศไปสู่การปฏิบัติจนเกิดผลสำเร็จ

3.2) ประสบการณ์ในการวิเคราะห์และออกแบบสถาปัตยกรรมองค์กร

3.3) ประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการโครงการ การงบประมาณ และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

3.4) ประสบการณ์ในการศึกษาดูงานหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับหน่วยงานที่มีการปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลต้นแบบ

3.5) ประสบการณ์ในการใช้ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง

4) คุณลักษณะ (Attributes) หมายถึง ลักษณะนิสัย ความชอบ และแรงจูงใจส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความสำเร็จในงาน ซึ่งเป็นปัจจัยภายในที่สนับสนุนให้ผู้บริหารแสดงบทบาทและพฤติกรรมที่คาดหวังในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ระบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) สมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลรวมของความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานได้โดดเด่น

สำหรับผู้บริหารโรงเรียน บทบาทเชิงสมรรถนะที่คาดหวังคือการเป็นผู้ปรับเปลี่ยนกระบวนการงานด้านดิจิทัล โดยมีหน้าที่สำคัญ ดังนี้ 1) นํานโยบายจากผู้บริหารระดับสูงมากำหนดเป็นแผนปฏิบัติการของโรงเรียน 2) ทบทวนและพัฒนากระบวนการทำงานหรือการให้บริการทางการศึกษาให้รองรับการเชื่อมโยงข้อมูล และ 3) ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

สรุปได้ว่า ความหมายของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารจัดการ กำหนดทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ดิจิทัล เพื่อพัฒนาองค์กร และส่งเสริมพัฒนาบุคคลกร ให้ใช้เทคโนโลยีจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดนิยาม สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการ บูรณาการความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลเข้าด้วยกัน เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และมีจริยธรรม โดยผู้บริหารจะต้องมี ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ ครอบคลุมภารกิจสำคัญ ได้แก่ การปฏิบัติงานทั่วไป การแก้ไขปัญหา การบริหารจัดการข้อมูล การสื่อสารและการทำงาน ร่วมกัน รวมถึงการสร้างสรรค์เนื้อหาและองค์ความรู้ใหม่ โดยจำแนกองค์ประกอบออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) การเข้าใจดิจิทัลหมายถึงความสามารถในการเข้าถึง คัดกรอง วิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย และเคารพกฎหมาย 2) การใช้ดิจิทัลหมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและหลากหลาย เพื่อการทำงาน การศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน 3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล หมายถึงความสามารถในการระบุความต้องการ เลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมในการ แก้ปัญหาเชิงเทคนิคและแก้ปัญหาในงานได้อย่างสร้างสรรค์ และ 4) การปรับตัวสู่การ เปลี่ยนแปลงดิจิทัลหมายถึงความสามารถในการยืดหยุ่นและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยีและกระแสโลก สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมวัฒนธรรมที่ หลากหลายได้

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับพลเมืองดิจิทัลของ นักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

จากการศึกษาเอกสารหลักฐานและงานวิจัยของนักวิชาการ ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ ของระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยสำนักงาน คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ได้กำหนดกรอบ สมรรถนะด้านดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย โดยแบ่งสมรรถนะด้านดิจิทัล ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าใจดิจิทัล 2) การใช้ดิจิทัล 3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ 4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดย DQ Institute (DQ Institute, 2017) ได้กำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เรียกว่า ความฉลาดทางดิจิทัล (DQ - Digital Intelligence Quotient) เพื่อการพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยีให้เยาวชน สามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของพลเมืองดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม โดยแบ่งองค์ประกอบของความเป็นพลเมืองดิจิทัลเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) การรักษาค่านิยมที่ดีของตนเอง 2) การรักษาข้อมูลส่วนตัว 3) การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี 4) การจัดสรรเวลาหน้าจอ 5) การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ 6) การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้ทำงานทั้งในและนอกโลกออนไลน์ 7) การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และ 8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยของ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยของ Ablasa และ Liwan (2024) มาสังเคราะห์ร่วมกับ มาตรฐานสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (International Society for Technology in Education, 2018) โดย Ablasa และ Liwan (2024) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำโรงเรียนในการส่งเสริมความฉลาดรู้ทางดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียน พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก และส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียน โดยผู้บริหารทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการสร้างวิสัยทัศน์ สนับสนุนทรัพยากร และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานของ ISTE (2018) ที่ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไว้ในมาตรฐานข้อที่ 1 ผู้สนับสนุนความเสมอภาคและความเป็นพลเมือง (Equity and Citizenship Advocate) ซึ่งระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นแบบอย่างและอำนวยความสะดวกให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศได้อย่างปลอดภัย ถูกกฎหมาย และมีจริยธรรม ผ่านการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นความรับผิดชอบต่อสังคมดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่สำคัญระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารและคุณภาพของผู้เรียน โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเปรียบเสมือนปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนนโยบาย สร้างสภาพแวดล้อม และสนับสนุนทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการบ่มเพาะให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่พึงประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ดังนี้

วราวุฒิ มุขกระโทก และ กุลจิรา รักษนคร (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่สำคัญในการนิเทศ กำกับ และติดตามการจัดการเรียนการสอน จึงมีความจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการวัดและประเมินผล รวมถึงการให้การสนับสนุนครูในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม 2) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติงาน และตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือเป็นภารกิจที่เป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา และ 3) สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์เชิงบวกดังกล่าว เกิดจากการที่ผู้บริหารมีสมรรถนะด้านดิจิทัลที่ประกอบด้วย ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ และด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย ซึ่งล้วนส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในทิศทางเดียวกัน

ภมรรวรรณ แป้นทอง และ อภิชาติ เสนะนันท์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบประเด็นสำคัญดังนี้ 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมาได้แก่ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และด้านการบริการที่ดี ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการพัฒนา

ตนเอง 2) ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความสามารถของนักเรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดและมีค่าเท่ากัน คือ ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีของนักเรียน และด้านความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ และ 3) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประเสริฐไทย สุขสอาด และ ปานจิตร หลงประดิษฐ์ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นทางด้านสมรรถนะดิจิทัลในช่วงเวลาวิกฤติของผู้บริหารและครูพลศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพื้นที่ภาคตะวันตก โดยศึกษาเปรียบเทียบสภาพทักษะที่เป็นจริงและสภาพทักษะที่คาดหวัง ผลการวิจัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) ความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารและครูพลศึกษา เรียงลำดับความต้องการจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล และด้านความเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ 2) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสภาพทักษะที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพทักษะที่คาดหวัง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัล เพื่อให้ผู้บริหารและครูพลศึกษาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ในวิถีชีวิตถัดไป (Next Normal) และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนผ่านทางการศึกษาและการศึกษาบนโลกดิจิทัลอย่างยั่งยืน

ชัยณรงค์ ชินเพ็ง (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาได้จำแนกองค์ประกอบและตัวชี้วัดความเป็นพลเมืองดิจิทัลออกเป็น 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีและการรับมือกับการคุกคามทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการมีความรู้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ริเริ่ม และใช้ประโยชน์อย่างสร้างสรรค์ และด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อพิจารณาสภาพการณ์ของนักเรียน พบว่าสภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความโดดเด่นในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตามกฎหมายมากที่สุด ในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์โดย

รวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมุ่งเน้นความคาดหวังสูงสุดในด้านการมีความรู้ เรียนรู้ริเริ่ม และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนากฤษฎีที่มีโครงสร้างครบถ้วน สมบูรณ์ ประกอบด้วย หลักการ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์หลักและรอง วัตถุประสงค์ แนวทางดำเนินการ และตัวชี้วัดความสำเร็จ ซึ่งเมื่อนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปทดลองใช้จริงในสถานศึกษา พบว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยผลการประเมินหลังการใช้กลยุทธ์ปรากฏว่า ทุกกลยุทธ์ผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดความสำเร็จคิดเป็นร้อยละ 100

จุฬาลักษณ์ ยอดยิ่ง และคณะ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการ ตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยได้นำเสนอแนวทางการพัฒนากฤษฎีการบริหารงานวิชาการที่สำคัญ 3 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัล การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดิจิทัล และการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล กลยุทธ์ที่ค้นพบนี้ได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการบริหารงานวิชาการในบริบทของยุคดิจิทัลที่มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด โดยมีความสอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล อีกทั้งยังเป็นการวางรากฐานสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีคุณลักษณะของความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่สมบูรณ์ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและแข่งขันในสังคมโลกยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพสินรัตน์ กุณสิทธิ์ และ ชีรภัทร กุโลภาส (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการเป็นพลเมืองดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาพปัจจุบัน ซึ่งบ่งชี้ถึงความจำเป็นในการพัฒนาเพื่อลดช่องว่างดังกล่าว เมื่อพิจารณาจัดลำดับความต้องการจำเป็นพบว่า ด้านที่มีความสำคัญสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติตามคำแนะนำและการดูแลสุขภาพกายและใจให้ห่างไกลจากผลกระทบของโลกดิจิทัล รองลงมาได้แก่ ด้านการสร้างความรู้ตระหนักและด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับและการวิเคราะห์ ส่วนด้านที่มีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ ด้านการสัทธิและการปฏิบัติเป็นแบบอย่าง

จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะความฉลาดทางดิจิทัลกับพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดิจิทัลของเยาวชนไทยในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ทั้งทักษะและพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดิจิทัลของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพ

รวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มิติที่มีระดับสูงสุดคือ การรักษาอัตลักษณ์ และข้อมูลส่วนบุคคล รองลงมาคือ จริยธรรมทางดิจิทัล กิจกรรมบนสื่อสังคมดิจิทัล และทักษะในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะและพฤติกรรมในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติการรักษาอัตลักษณ์และข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ส่วนมิติจริยธรรม ทักษะความสามารถ และกิจกรรมบนสื่อสังคมดิจิทัล มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ศศิวิมล บ่อคำ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความโดดเด่นในด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ ซึ่งผลการวิจัยสะท้อนว่าการที่ผู้บริหารได้รับการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในองค์กรได้จริง

สัญญา พันพิลา (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเมื่อพิจารณาความสามารถรายด้านพบว่า ผู้บริหารมีความสามารถสูงสุดในด้านการสนับสนุนความเสมอภาคและการเป็นพลเมืองโดยใช้เทคโนโลยี รองลงมาคือด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน ตามลำดับ

ณัฐวดี ชูวัง และ อัจฉรารวรรณ จันทร์เพ็ญศรี (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะและทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่มโรงเรียนที่ 2 ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมของผู้บริหารในการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล โดยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาองค์กร

พนม คลีฉายา (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้สื่อดิจิทัลและความเป็นพลเมืองบนสื่อดิจิทัลของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย และได้นำเสนอแบบจำลองความเป็นพลเมืองบนสื่อดิจิทัลที่ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพตนเอง และผู้อื่น ด้านการเพิ่มพูนความรู้เรื่องการใช้สื่อดิจิทัล ด้านค่านิยมและคุณธรรม ด้านการปกป้อง

ตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัย และด้านพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย โดยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลมากที่สุดคือ คุณลักษณะเฉพาะของสื่อดิจิทัลและการใช้สื่อดิจิทัลทางสังคม

กาญจนา เดชสม และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่าความเป็นพลเมืองดิจิทัลประกอบด้วย 3 คุณลักษณะสำคัญ คือ การมีมารยาทในการใช้งานดิจิทัล การมีความรู้ความสามารถในการใช้ดิจิทัล และการมีความรับผิดชอบและความปลอดภัยในการใช้ดิจิทัล โดยเสนอแนะว่าการพัฒนานักเรียนให้เป็นพลเมืองดิจิทัลนั้น ต้องมุ่งเน้นกระบวนการสร้างความตระหนักรู้ การคิดวิเคราะห์ และการส่งเสริมการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมในโลกออนไลน์

บุญญาพร บุญถนอม (2566) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนมัธยมศึกษา ยังได้ระบุองค์ประกอบบ่งชี้คุณลักษณะความเป็นพลเมืองดิจิทัลไว้ในทิศทางเดียวกันว่าประกอบด้วย การรู้และใช้ดิจิทัล จริยธรรมในการใช้ดิจิทัล และความสัมพันธ์ทางสังคมดิจิทัล พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าว ควรเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะเหล่านี้เข้ากับสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการวิเคราะห์และสามารถป้องกันความเสี่ยงในโลกไซเบอร์ได้ด้วยตนเอง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

Koniari and Raftoulis (2023) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในประเทศกรีซ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารและบทบาทของสมรรถนะดังกล่าวในการสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษา ผลการวิจัยบ่งชี้อย่างชัดเจนว่า สมรรถนะดิจิทัลถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยพบว่าการมีสมรรถนะทางดิจิทัลที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเวลาและลดภาระงานด้านเอกสารเท่านั้น แต่ยังเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการบริหารจัดการมีความคล่องตัว และสามารถเชื่อมโยงการทำงานเข้าสู่บริบทของโลกดิจิทัลได้อย่างสะดวกรวดเร็วและง่ายตายยิ่งขึ้น

Tanhua-Piironen and Viteli (2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงดิจิทัลของโรงเรียนรัฐบาลในประเทศฟินแลนด์ สมรรถนะดิจิทัลและกลยุทธ์ด้านดิจิทัลของครูและผู้บริหาร

สถานศึกษา ในช่วงเวลาติดตามผลสองปีผลการวิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลงดิจิทัลของโรงเรียนรัฐบาลในประเทศฟินแลนด์มีความก้าวหน้าในเชิงบวก ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ด้านการพัฒนาโรงเรียนให้มีความเปลี่ยนแปลงดิจิทัลมากขึ้น ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรภายในโรงเรียน สมรรถนะดิจิทัลของครูและผู้บริหารเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นถึงบทบาทในการเปลี่ยนแปลงดิจิทัลของโรงเรียน

Chong and Pao (2022) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนของโรงเรียนรัฐบาลในฮ่องกง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประสิทธิภาพของโครงการพัฒนาวิชาชีพเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน (DCE) เพื่อส่งเสริมการศึกษาความเป็นพลเมืองดิจิทัลแก่นักเรียนและสนับสนุนครูด้านการสอนความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนแก่นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีแนวโน้มสอนนักเรียนเกี่ยวกับกฎหมายดิจิทัล การพาณิชย์ดิจิทัล และความปลอดภัยดิจิทัลมากขึ้นหลังการฝึกอบรม ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่พึงพอใจกับการฝึกอบรม ซึ่งช่วยให้ครูเข้าใจลำดับความสำคัญในการสอนความเป็นพลเมืองดิจิทัลได้ดียิ่งขึ้น

Baterna et al. (2020) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนมัธยมปลายสายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ (STEM) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญตามเพศและระดับชั้น ผลการวิจัยได้แนะนำให้จัดตั้งกลุ่มทำงานด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างความสามารถของนักเรียน และให้ครูใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบในการพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน

Örtegren (2022) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของครูที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในประเทศสวีเดน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของครู และผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยเน้นไปที่การสนับสนุนผ่านนโยบายการศึกษาวิชาชีพและการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา และมีการสำรวจการเตรียมการครูในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนและวิธีการที่สามารถเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของครูได้ ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนจากนโยบายการศึกษาและการสนับสนุนจากโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครู ทักษะและความเชื่อของครูมีผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของตนเอง การสนับสนุนจากโรงเรียนสามารถช่วยปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อของครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนได้ โดยการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูนั้นส่งผลให้ครูมีความสามารถในการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Kay et al. (2020) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของครูต่อพฤติกรรมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน” ในบริบทของโรงเรียนระดับ K-12 ในประเทศแคนาดา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจมุมมองของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน พบว่า ครูเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือในการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ทั้งด้านความปลอดภัย ความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วมในสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะเมื่อนำวิธีการประเมินเชิงพฤติกรรมที่สังเกตได้จริงมาใช้

Riccio (2022) ได้ทำวิจัยในหัวข้อ การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบ: ทักษะและความรู้ที่จำเป็นจากประสบการณ์ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูมีบทบาทสำคัญในการสังเกตและส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนในด้านจริยธรรมดิจิทัล ในขณะที่ผู้บริหารมีหน้าที่กำหนดนโยบายสนับสนุนอย่างชัดเจน

Ablasa และ Liwan (2024) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้นำสถานศึกษาในการส่งเสริมการรู้ดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะดิจิทัลในโรงเรียน โดยความสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำในการจัดสรรทรัพยากรเทคโนโลยีที่เพียงพอ การสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องให้กับครู และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับความรู้และทักษะดิจิทัลของทั้งครูและนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

International Society for Technology in Education (2018) ได้ศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรฐานสำหรับผู้นำทางการศึกษา (ISTE Standards for Education Leaders) เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการบริหารสถานศึกษายุคใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลต้องประกอบด้วยสมรรถนะสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ผู้สนับสนุนความเสมอภาคและพลเมืองดิจิทัล (Equity and Citizenship Advocate) 2) นักวางแผนวิสัยทัศน์ (Visionary Planner) 3) ผู้นำที่สร้างพลังให้แก่ครูและนักเรียน (Empowering Leader) 4) นักออกแบบระบบการเรียนรู้ (Systems Designer) และ 5) ผู้เรียนรู้ที่เชื่อมโยงเครือข่าย (Connected Learner) ซึ่งสมรรถนะเหล่านี้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในสถานศึกษา

Mulyono et al. (2023) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เครื่องมือสำหรับวัดสมรรถนะความเป็นพลเมืองดิจิทัลในโรงเรียน โดยเป็นการวิจัยเชิงทบทวนระบบ (Systematic Review) ที่รวบรวมเครื่องมือวิจัยจากงานต่างประเทศหลากหลายประเทศ พบว่า ครูถือเป็นผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ โดยเฉพาะในการวัดพฤติกรรมที่สังเกตได้ เช่น ความรู้เท่าทันสื่อ การใช้เทคโนโลยีอย่างมีวินัย การ

เคารพสิทธิของผู้ใช้นบนโลกออนไลน์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในกรอบ Digital Intelligence (DQ Framework)

Porter et al. (2008) ได้พัฒนาเครื่องมือประเมินสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในชื่อ แบบประเมินสมรรถนะผู้นำทางการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยแวนเดอร์บิลด์ (VAL-ED) (Vanderbilt Assessment of Leadership in Education) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนใน 6 ด้านหลัก เช่น การกำหนดวิสัยทัศน์ การพัฒนาบุคลากร และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ เครื่องมือนี้ใช้การเก็บข้อมูลจาก ผู้ใต้บังคับบัญชาโดยตรง ได้แก่ ครูประจำการในโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่สามารถประเมินพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เกิดขึ้นจริงในบริบทการทำงานประจำวันได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ครูเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือในการประเมินสมรรถนะผู้บริหาร โดยเฉพาะในด้านพฤติกรรมที่สังเกตได้อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 4,842 คน 67 สถานศึกษา แบ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 30 สถานศึกษา สถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 13 สถานศึกษา สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 24 สถานศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 357 คน โดยใช้สูตรคำนวณของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 จากนั้นจึงนำมาทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดโรงเรียน (Stratified Random Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 จำนวนสถานศึกษา 67 แห่ง แบ่งออกตามขนาดสถานศึกษาดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สถานศึกษา	ขนาด	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวนครู (คน)
เตรียมอุดมศึกษา	ใหญ่พิเศษ	4,393	209
สวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี	ใหญ่พิเศษ	3,682	162
โยธินบูรณะ	ใหญ่พิเศษ	3,497	164
ศึกษานารี	ใหญ่พิเศษ	3,261	152
รัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน	ใหญ่พิเศษ	3,186	148
มัธยมวัดสิงห์	ใหญ่พิเศษ	3,101	137
สตรีวิทยา	ใหญ่พิเศษ	3,099	141
เทพศิรินทร์	ใหญ่พิเศษ	3,086	140
บางปะกอกวิทยาคม	ใหญ่พิเศษ	3,079	137
สามเสนวิทยาลัย	ใหญ่พิเศษ	3,033	144
สวนกุหลาบวิทยาลัย	ใหญ่พิเศษ	3,004	143
นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล	ใหญ่พิเศษ	2,996	134
วัดราชโอรส	ใหญ่พิเศษ	2,955	135
มัธยมวัดหนองแขม	ใหญ่พิเศษ	2,927	135
ศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ	ใหญ่พิเศษ	2,926	135
โพธิสารพิทยากร	ใหญ่พิเศษ	2,884	129
ศึกษานารีวิทยา	ใหญ่พิเศษ	2,672	122
วัดนวลนรดิศ	ใหญ่พิเศษ	2,363	110
บางมดวิทยา "สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์"	ใหญ่พิเศษ	2,214	102
ทวีธาภิเศก	ใหญ่พิเศษ	2,185	104
ราชวินิต มัธยม	ใหญ่พิเศษ	2,089	100
จันทรประดิษฐารามวิทยาคม	ใหญ่พิเศษ	2,008	88
วัดพุทธบูชา	ใหญ่พิเศษ	1,965	93
ทีปังกรวิทยาพัฒน์ (ทวีวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ฯ	ใหญ่พิเศษ	1,940	90
วัดราชบพิธ	ใหญ่พิเศษ	1,915	89

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานศึกษา	ขนาด	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวนครู (คน)
ปัญญาวรคุณ	ใหญ่พิเศษ	1,870	83
สตรีวัดอัสสัมชัญ	ใหญ่พิเศษ	1,834	88
เบญจมาภรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	ใหญ่พิเศษ	1,789	82
ชินรสวิทยาลัย	ใหญ่พิเศษ	1,786	85
สตรีวัดระฆัง	ใหญ่พิเศษ	1,691	83
อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	ใหญ่	1,536	66
ราชวินิตบางแคปานขำ	ใหญ่	1,477	68
มหารณพาราม	ใหญ่	1,420	68
สุวรรณารามวิทยาคม	ใหญ่	1,408	63
ทวีธาภิเศก บางขุนเทียน	ใหญ่	1,407	62
สันติราษฎร์วิทยาลัย	ใหญ่	1,384	72
ราชันนทการย์ สามเสนวิทยาลัย ๒	ใหญ่	1,242	59
วัดอินทาราม	ใหญ่	1,051	53
มัธยมวัดนายโรง	ใหญ่	949	47
วัดราชาธิวาส	ใหญ่	809	38
สายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์	ใหญ่	783	43
ไตรมิตรวิทยาลัย	ใหญ่	773	34
มัธยมวัดดุสิตาราม	ใหญ่	724	42
นवलนครวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก	กลาง	676	32
ทีปังกรวิทยาพัฒน์ (วัดน้อยใน) ในพระราชูปถัมภ์ฯ	กลาง	539	27
สุวรรณพลับพลาพิทยาคม	กลาง	522	25
ฤทธิณรงค์รอน	กลาง	515	31
ศิลาจารพิพัฒน์	กลาง	485	25
มัธยมวัดมกุฎกษัตริย์	กลาง	454	24
วัดประดู่ในทรงธรรม	กลาง	439	21
อุบลรัตน์ราชกัญญาราชวิทยาลัย	กลาง	410	21

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานศึกษา	ขนาด	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวนครู (คน)
มัธยมวัดเบญจมบพิตร	กลาง	378	21
ธนบุรีวรเทพีพลารักษ์	กลาง	368	17
วัดน้อยนพคุณ	กลาง	349	20
พิทยาลงกรณ์พิทยาคม	กลาง	342	21
โยธินบูรณะ ๒ (สุวรรณสุทธาราม)	กลาง	309	15
ไชยฉิมพลีพิทยาคม	กลาง	309	17
วัดบวรมงคล	กลาง	297	15
มัธยมวัดดาวทอง	กลาง	283	17
วัดสังเวช	กลาง	272	15
วัดบวรนิเวศ	กลาง	252	16
แจรงร้อนวิทยา	กลาง	250	17
วิมุตยารามพิทยากร	กลาง	245	18
มักกะสันพิทยา	กลาง	228	12
วัดรางบัว	กลาง	204	17
วัดสระเกษ	กลาง	163	9
สวนอนันต์	กลาง	138	10
	รวม	67	4,842

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดสถานศึกษา สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ 30 แห่ง จำนวนครู 270 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ 13 แห่ง จำนวนครู 53 คน และสถานศึกษาขนาดกลาง 24 แห่ง จำนวนครู 34 คน จำนวนครู 357 คน ได้ผลดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ขนาดสถานศึกษา	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวน สถานศึกษา (แห่ง)	จำนวนครู (คน)
สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ	30	3,664	30	270
สถานศึกษาขนาดใหญ่	13	715	13	53
สถานศึกษาขนาดกลาง	24	463	24	34
รวม	67	4,842	67	357

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check list) สอบถามข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ วิทยฐานะ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมีขอบเขต 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การเข้าใจดิจิทัล 2) การใช้ดิจิทัล 3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ 4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมี ขอบเขต 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การรักษาสัญลักษณ์ที่ดีของตนเอง 2) การรักษาข้อมูล ส่วนตัว 3) การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี 4) การจัดสรรเวลาหน้าจอ 5) การรับมือกับการ คุกคามทางโลกออนไลน์ 6) การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์ 7) การรักษา ความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และ 8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม ลักษณะของ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และ มากที่สุด

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ความเป็นพลเมืองดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความเป็นพลเมืองดิจิทัลอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความเป็นพลเมืองดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความเป็นพลเมืองดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความเป็นพลเมืองดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี บทความ และงานวิจัย เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา และ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน

2.2 นำแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงข้อมูลต่างๆ ที่ได้ศึกษา มากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ และสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา และ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนสถานศึกษา ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และแบบสอบ ถามจากตารางของบุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

2.3 นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรเพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้ในการทำ แบบสอบถาม

2.4 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

2.4.1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยนำ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อความกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ของ

ข้อคำถามในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์พิจารณา 3 ระดับ ได้แก่ 1 คะแนน (มีความสอดคล้อง) 0 คะแนน (ไม่แน่ใจถึงความสอดคล้อง) และ -1 คะแนน (ไม่สอดคล้อง) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จากการหาค่าคุณภาพของแบบสอบถามมีค่าที่ได้ คือ .80 – 1.00 โดยมีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก

2.4.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์แล้วไปทดลอง (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ .95 ค่าความเชื่อมั่นของความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาเท่ากับ .98 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการออกหนังสือถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเตรียมช่องทาง การเข้าถึงในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ และอำนวยความสะดวกให้กับครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยติดตามและตรวจสอบข้อมูลการตอบกลับของระบบการตอบแบบสอบถามออนไลน์เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
4. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากระบบแบบสอบถามออนไลน์ที่สมบูรณ์ มาจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดกระทำข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการประมวลข้อมูลแล้วจัดกลุ่มเกี่ยวกับ เพศ อายุ วิทยฐานะ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และขนาดของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม นำผลการสอบถามตอนที่ 2 – 3 ที่สมบูรณ์มาลงรหัส (Coding) และให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 นำเข้าข้อมูลและบันทึกในแฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของวิจัยดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าการ แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นโดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งกำหนดเกณฑ์การแปลความดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นโดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งกำหนดเกณฑ์การแปลความดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

สูงกว่า .90 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

.71 - .90 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

.30 - .70 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า .30 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

.00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นตัวแปรพยากรณ์ เพื่อพิจารณาความสามารถในการทำนายตัวแปรเกณฑ์ คือ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis - Enter Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Item-Objective Congruence Index: IOC)
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990: 204)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 สถิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis - Enter Method)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา และ วิทยฐานะ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 วิเคราะห์ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.4 วิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis - Enter Method)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

- b แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- β แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- a แทน ค่าคงที่
- R แทน ค่าที่แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดกับตัวแปรเกณฑ์
- R^2 แทน ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรเกณฑ์
- SE_b แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
- SE_{est} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
- t แทน ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
- \hat{Y} แทน คะแนนของความเป็นผลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- \hat{Z} แทน คะแนนของความเป็นผลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ได้จากสมการพยากรณ์
- X_1 แทน คะแนนของการเข้าใจดิจิทัล
- X_2 แทน คะแนนของการใช้ดิจิทัล
- X_3 แทน คะแนนของการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล
- X_4 แทน คะแนนของการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล
- Y_1 แทน คะแนนของการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง
- Y_2 แทน คะแนนของการรักษาข้อมูลส่วนตัว
- Y_3 แทน คะแนนของการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี
- Y_4 แทน คะแนนของการจัดสรรเวลาหน้าจอบ
- Y_5 แทน คะแนนของการรับมือกับการคุกคามทางออนไลน์
- Y_6 แทน คะแนนของการบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์
- Y_7 แทน คะแนนของการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์
- Y_8 แทน คะแนนของการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม
- F แทน ค่าทดสอบนัยสำคัญของตัวแปรทุกตัวในสมการ
- p แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
- ** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ครูในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา และ วิทยฐานะ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา และ วิทยฐานะ ของครูในสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	169	45.07
2. หญิง	194	51.73
3. เพศทางเลือก	12	3.20
4. ไม่ระบุ	0	0.00
รวม	357	100.00
อายุ		
1. น้อยกว่า 30 ปี	95	26.60
2. 31 - 40 ปี	155	43.40
3. 41 - 50 ปี	82	23.00
4. 51 ปีขึ้นไป	25	7.00
รวม	357	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
1.ปริญญาตรี	223	65.30
2.ปริญญาโท	124	35.70
3.ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	357	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของสถานศึกษา		
1. ขนาดเล็ก	0	0.00
2. ขนาดกลาง	34	9.50
3. ขนาดใหญ่	53	14.80
4. ขนาดใหญ่พิเศษ	270	75.60
รวม	357	100.00
ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา		
1. ต่ำกว่า 5 ปี	155	43.40
2. 6 - 10 ปี	66	18.50
3. 11 - 15 ปี	124	34.70
4. มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	12	3.40
รวม	357	100.00
วิทยฐานะ		
1. ยังไม่มีวิทยฐานะ	120	33.60
2. ขำนาญการ	153	42.90
3. ขำนาญการพิเศษ	84	23.50
4. เชี่ยวชาญ	0	0.00
5. เชี่ยวชาญพิเศษ	0	0.00
รวม	357	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 51.73 อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 43.40 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30 มีประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษาช่วง 6-10 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 และมีวิทยฐานะขำนาญการ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม และรายด้าน

ด้านที่	สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	การเข้าใจดิจิทัล	4.02	.187	มาก
2	การใช้ดิจิทัล	4.03	.207	มาก
3	การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล	4.00	.219	มาก
4	การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล	4.03	.202	มาก
	รวม	4.02	.153	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, $SD=0.153$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้ดิจิทัล ($\bar{X}=4.03$, $SD=0.207$) และด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ($\bar{X}=4.03$, $SD=0.202$) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมาเป็นด้านการเข้าใจดิจิทัล ($\bar{X}=4.02$, $SD=0.187$) และด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.219$) ตามลำดับ

วิเคราะห์ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ปรากฏผลดังตาราง 5 – 8

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการเข้าใจดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการเข้าใจดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารสามารถเข้าถึงและค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ครู และบุคลากรจากระบบสารสนเทศของโรงเรียนได้อย่างถูกต้องและทันเวลา	4.03	.505	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการเข้าใจดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2	ผู้บริหารมีความสามารถในการคัดกรองและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษาที่สำคัญ เช่น ผลการเรียนหรือสถิติการมาเรียน เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจบริหารจัดการ	4.32	.641	มาก
3	ผู้บริหารสามารถสังเคราะห์ข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการประเมินการสอน และข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	4.04	.669	มาก
4	ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการและประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น Google Workspace หรือ Microsoft Teams เพื่อสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน	3.80	.626	มาก
5	ผู้บริหารสามารถสื่อสารข้อมูลและนโยบายของโรงเรียนแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ผ่านช่องทางดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.84	.624	มาก
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการสร้างและใช้สื่อดิจิทัลเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานของโรงเรียน	4.03	.608	มาก
7	ผู้บริหารมีการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมของโรงเรียนด้วยเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามหลักความปลอดภัย จริยธรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ	4.11	.629	มาก
รวม		4.02	.187	มาก

จากตาราง 5 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการเข้าใจดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.187) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารมีความสามารถในการคัดกรองและวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญ เช่น ผลการเรียนรู้หรือสถิติการมาเรียน เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจบริหารจัดการ ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.641) ผู้บริหารมีการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมของโรงเรียนด้วยเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามหลักความปลอดภัย จริยธรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.629) และผู้บริหารสามารถสังเคราะห์ข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการประเมินการสอน และข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.669) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการใช้ดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเอกสาร งานธุรการ และข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.08	.573	มาก
2	ผู้บริหารสามารถใช้ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมประยุกต์เพื่อวางแผน จัดการ และติดตามการดำเนินงานของโรงเรียน	4.17	.643	มาก
3	ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น ระบบเรียนออนไลน์หรือสื่อการสอนดิจิทัล	3.96	.648	มาก
4	ผู้บริหารสามารถใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสื่อสารและประสานงานกับครู บุคลากร และผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสม	3.99	.647	มาก
5	ผู้บริหารมีความสามารถในการนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้สร้างสื่อประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน	3.93	.654	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการใช้ดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6	ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาตนเอง เช่น การเข้าร่วมอบรมออนไลน์ หรือ การศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการบริหารการศึกษา	4.01	.643	มาก
7	ผู้บริหารมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อแก้ปัญหาหรือปรับปรุงกระบวนการทำงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.10	.599	มาก
รวม		4.03	.207	มาก

จากตาราง 6 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.207) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารสามารถใช้ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมประยุกต์เพื่อวางแผน จัดการ และติดตามการดำเนินงานของโรงเรียน ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.643) ผู้บริหารสามารถนำความรู้และประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อแก้ปัญหาหรือปรับปรุงกระบวนการทำงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{X}=4.10$, S.D.=0.599) และผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเอกสาร งานธุรการ และข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.573) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารสามารถระบุปัญหาและความต้องการของโรงเรียน และเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมเพื่อแก้ไข	4.06	.613	มาก
2	ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดสรรและใช้ทรัพยากรดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.15	.605	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3	ผู้บริหารใช้โปรแกรมหรือระบบสารสนเทศช่วยวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด	3.99	.643	มาก
4	ผู้บริหารคิดค้นวิธีการใหม่ ๆ โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของโรงเรียน	3.87	.647	มาก
5	ผู้บริหารสามารถบูรณาการข้อมูลจากหลายแหล่งผ่านระบบดิจิทัลเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ยั่งยืน	3.92	.678	มาก
6	ผู้บริหารมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเชิงเทคนิคเบื้องต้นที่เกิดขึ้นจากการใช้ระบบสารสนเทศและเครื่องมือดิจิทัล	4.00	.647	มาก
7	ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้แก้ปัญหาได้อย่างทันเวลาและเหมาะสม	4.03	.626	มาก
	รวม	4.00	.219	มาก

จากตาราง 7 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.219) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือผู้บริหารมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และใช้ทรัพยากรดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.605) ผู้บริหารสามารถระบุปัญหาและความต้องการของโรงเรียน และเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมเพื่อแก้ไข ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.613) และ ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างทันเวลาและเหมาะสม ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.626) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บริหารสามารถติดตามและทำความเข้าใจกับแนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	4.05	.576	มาก
2	ผู้บริหารมีความสามารถในการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนากระบวนการบริหารงานของโรงเรียน	4.22	.638	มาก
3	ผู้บริหารสามารถทำงานร่วมกับครู บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประสบการณ์	3.95	.649	มาก
4	ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนปรับตัวและพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง	3.91	.641	มาก
5	ผู้บริหารมีความสามารถในการริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.03	.620	มาก
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะดิจิทัลใหม่ ๆ ด้วยตนเองผ่านแหล่งเรียนรู้ออนไลน์หรือการอบรม	4.06	.659	มาก
7	ผู้บริหารเปิดกว้างและยอมรับการเปลี่ยนแปลงโดยสามารถปรับวิธีการทำงานและการบริหารให้เหมาะสมกับสถานการณ์	3.98	.629	มาก
รวม		4.03	.202	มาก

จากตาราง 8 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.202) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารมีความสามารถในการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนากระบวนการบริหารงานของโรงเรียน

($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.638) ผู้บริหารมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะดิจิทัลใหม่ ๆ ด้วยตนเองผ่านแหล่งเรียนรู้ออนไลน์หรือการอบรม ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.659) และ ผู้บริหารสามารถติดตามและทำความเข้าใจกับแนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.576) ตามลำดับ

2.2 วิเคราะห์ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวม และรายด้าน

ด้านที่	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	การรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง	4.03	.185	มาก
2	การรักษาข้อมูลส่วนตัว	4.02	.197	มาก
3	การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี	4.02	.220	มาก
4	การจัดสรรเวลาหน้าจอบ	4.02	.205	มาก
5	การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์	4.03	.208	มาก
6	การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไบนโลกออนไลน์	4.01	.215	มาก
7	การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์	3.99	.228	มาก
8	การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม	4.00	.213	มาก
	รวม	4.03	.202	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.151) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.185) ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.208) ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.197) ด้านการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณที่ดี ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.220) ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอบ ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.205) ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไบนโลกออนไลน์ ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.215) ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.213) และ ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.228) ตามลำดับ

วิเคราะห์ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวมและรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ปรากฏผลดังตาราง 10 – 18

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนมีการตั้งชื่อ ใช้ภาพโปรไฟล์ และจัดการบัญชีออนไลน์ในลักษณะที่เหมาะสมและสร้างภาพลักษณ์เชิงบวก	4.21	.533	มาก
2	นักเรียนเผยแพร่หรือแบ่งปันเนื้อหาที่มีประโยชน์ เช่น ข้อมูลการเรียนรู้ ข้อความสร้างแรงบันดาลใจ หรือผลงานสร้างสรรค์	4.39	.656	มาก
3	นักเรียนใช้ถ้อยคำสุภาพ หลีกเลี่ยงคำหยาบคาย หรือข้อความที่อาจกระทบความรู้สึกของผู้อื่นเมื่อแสดงความคิดเห็นออนไลน์	3.84	.549	มาก
4	นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนโพสต์ และแก้ไขหรือลบข้อความที่ไม่เหมาะสมเมื่อพบข้อผิดพลาด	3.72	.633	มาก
5	นักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเผยแพร่โดยไม่อ้างอิงหรือไม่ได้รับอนุญาต	3.85	.588	มาก
6	นักเรียนไม่กลั่นแกล้งหรือละเมิดสิทธิผู้อื่น เช่น การโพสต์ข้อความล้อเลียน การตัดต่อภาพ หรือการเผยแพร่ข่าวลือ	4.13	.641	มาก
7	นักเรียนไม่เผยแพร่ข้อความหรือเนื้อหาที่ก่อให้เกิดความเกลียดชัง การแบ่งแยก หรือกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงในสังคมออนไลน์	4.09	.593	มาก
	รวม	4.03	.185	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.185) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนเผยแพร่หรือแบ่งปันเนื้อหาที่มีประโยชน์ เช่น ข้อมูลการเรียนรู้ ข้อความสร้างแรงบันดาลใจ หรือผลงานสร้างสรรค์ ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.656) นักเรียนมีการตั้งชื่อ ใช้ภาพโปรไฟล์ และจัดการบัญชีออนไลน์ในลักษณะที่เหมาะสมและสร้างภาพลักษณ์เชิงบวก ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.533) และ นักเรียนไม่กลั่นแกล้งหรือละเมิดสิทธิผู้อื่น เช่น การโพสต์ข้อความล้อเลียน การตัดต่อภาพ หรือการเผยแพร่ข่าวลือ ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.641) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนมีการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวของบัญชีออนไลน์เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล	4.08	.578	มาก
2	นักเรียนสามารถป้องกันไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกเผยแพร่โดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น การจำกัดสิทธิการเห็นโพสต์หรือรูปภาพ	4.18	.653	มาก
3	นักเรียนใช้รหัสผ่านที่ซับซ้อนและปลอดภัย ไม่ใช้รหัสผ่านง่าย ๆ ที่ได้ได้ง่าย	3.89	.674	มาก
4	นักเรียนมีการเปลี่ยนรหัสผ่านของบัญชีออนไลน์เป็นประจำเพื่อเพิ่มความปลอดภัย	3.90	.633	มาก
5	นักเรียนระมัดระวังในการให้ข้อมูลส่วนบุคคลใน เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน โดยเลือกใช้เฉพาะที่น่าเชื่อถือ	3.96	.669	มาก
6	นักเรียนสามารถแยกแยะได้ว่าข้อมูลใดควรเก็บเป็นความลับ และหลีกเลี่ยงการโพสต์ข้อมูลเหล่านี้ในพื้นที่สาธารณะ	4.05	.578	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
7	นักเรียนตระหนักถึงความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น การถูกสวมรอยหรือการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด	4.11	.659	มาก
	รวม	4.02	.197	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.197) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนสามารถป้องกันไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูกเผยแพร่โดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น การจำกัดสิทธิการเห็นโพสต์หรือรูปภาพ ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.653) นักเรียนตระหนักถึงความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น การถูกสวมรอยหรือการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.659) และ นักเรียนมีการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวของบัญชีออนไลน์เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.578) ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนเผยแพร่หรือแชร์ต่อในสื่อออนไลน์	4.07	.643	มาก
2	นักเรียนหลีกเลี่ยงการส่งต่อข้อมูลที่ยังไม่ได้รับการยืนยันจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ	4.13	.627	มาก
3	นักเรียนสามารถแยกแยะข่าวปลอมออกจากข่าวจริงได้	4.01	.656	มาก
4	นักเรียนสามารถระบุและหลีกเลี่ยงเว็บไซต์หรือเนื้อหาที่บิดเบือนหรือเป็นอันตราย	3.91	.695	มาก
5	นักเรียนพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้เผยแพร่หรือแหล่งข้อมูลก่อนนำมาใช้	3.89	.609	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6	นักเรียนคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคลและสังคมก่อนจะแสดงความคิดเห็นในสื่อออนไลน์	4.07	.646	มาก
7	นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากหลายแหล่ง วิเคราะห์ข้อดีข้อเสีย และตัดสินใจเลือกสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างเหมาะสม	4.06	.651	มาก
รวม		4.02	.220	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการคิดวิเคราะห์หรืออย่างมีวิจารณญาณที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.220) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนหลีกเลี่ยงการส่งต่อข้อมูลที่ยังไม่ได้รับการยืนยันจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.627) นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนเผยแพร่หรือแชร์ต่อในสื่อออนไลน์ ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.643) และ นักเรียนคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคลและสังคมก่อนจะแสดงความคิดเห็นในสื่อออนไลน์ ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.646) ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนกำหนดตารางเวลาการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลในแต่ละวันได้อย่างเหมาะสม	4.07	.591	มาก
2	นักเรียนไม่ใช้เวลาหน้าจอเกินกว่าที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาหรือสุขภาพ	4.20	.651	มาก
3	นักเรียนสามารถแยกแยะกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้กับกิจกรรมเพื่อความบันเทิง และให้ความสำคัญกับสิ่งที่เป็นประโยชน์	3.93	.610	มาก
4	นักเรียนลดเวลาการเล่นเกมที่เสี่ยงต่อสุขภาพหรือการเรียนรู้	3.91	.691	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5	นักเรียนมีการพักสายตาหรือทำกิจกรรมอื่นเป็นระยะ เพื่อลดผลกระทบจากการใช้หน้าจอต่อเนื่อง	3.99	.640	มาก
6	นักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญระหว่างการเรียนออนไลน์ การบ้าน และกิจกรรมส่วนตัวได้	4.06	.651	มาก
7	นักเรียนตระหนักถึงผลเสียจากการใช้เวลาหน้าจอเกินพอดี และปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว	4.02	.625	มาก
รวม		4.02	.205	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.205) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนไม่ใช้เวลาหน้าจอเกินกว่าที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาหรือสุขภาพ ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.651) นักเรียนกำหนดตารางเวลาการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัลในแต่ละวันได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.591) และ นักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญระหว่างการเรียนออนไลน์ การบ้าน และกิจกรรมส่วนตัวได้ ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.651) ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนสามารถรับรู้และแยกแยะได้ว่าพฤติกรรมใดเป็นการกลั่นแกล้งหรือล่วงละเมิดบนโลกออนไลน์	4.15	.621	มาก
2	นักเรียนสามารถจัดการกับการคุกคามออนไลน์ โดยเลือกวิธีการที่เหมาะสม เช่น การบล็อกหรือการรายงานผู้ใช้งาน	4.18	.587	มาก
3	นักเรียนหลีกเลี่ยงการโต้ตอบด้วยคำพูดรุนแรงเมื่อต้องเผชิญกับการคุกคามออนไลน์	4.01	.653	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4	นักเรียนขอความช่วยเหลือจากครูหรือผู้ปกครองเมื่อต้องเผชิญกับการคุกคามที่ไม่สามารถจัดการได้ด้วยตนเอง	3.90	.643	มาก
5	นักเรียนตระหนักถึงผลเสียของการกลั่นแกล้งออนไลน์ทั้งต่อผู้ถูกรกระทำและต่อสังคม	3.99	.623	มาก
6	นักเรียนสามารถระบุภัยแฝงจากข้อความ ลิงก์ หรือเว็บไซต์ที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย	3.98	.678	มาก
7	นักเรียนมีการใช้มาตรการป้องกัน เช่น การตั้งค่าความปลอดภัยและการเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวเพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อของการคุกคาม	3.99	.604	มาก
รวม		4.03	.208	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.208) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนสามารถจัดการกับการคุกคามออนไลน์โดยเลือกวิธีการที่เหมาะสม เช่น การบล็อกหรือการรายงานผู้ใช้งาน ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.587) นักเรียนสามารถรับรู้และแยกแยะได้ว่าพฤติกรรมใดเป็นการกลั่นแกล้งหรือล่วงละเมิดบนโลกออนไลน์ ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.621) และ นักเรียนหลีกเลี่ยงการโต้ตอบด้วยคำพูดรุนแรงเมื่อต้องเผชิญกับการคุกคามออนไลน์ ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.653) ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการบริหารจัดการข้อมูลของผู้ใช้งานทั้งไว้ในโลกออนไลน์ โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการบริหารจัดการข้อมูลของผู้ใช้งานทั้งไว้ในโลกออนไลน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนพิจารณาและไตร่ตรองก่อนโพสต์หรือแชร์ข้อมูลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียในอนาคต	4.06	.616	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานทั้งไว้ในโลกออนไลน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2	นักเรียนมีความตระหนักว่าข้อมูลที่เผยแพร่บนโลกออนไลน์อาจถูกนำไปใช้ซ้ำหรือนำไปในทางที่ไม่เหมาะสม	4.20	.614	มาก
3	นักเรียนสามารถลบหรือซ่อนข้อมูลที่ไม่เหมาะสมหรือไม่จำเป็นออกจากบัญชีออนไลน์ได้	3.95	.704	มาก
4	นักเรียนตรวจสอบและปรับการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวในบัญชีออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ	3.89	.657	มาก
5	นักเรียนหลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลสำคัญไว้ในพื้นที่ออนไลน์ที่ไม่มีระบบป้องกันที่เพียงพอ	3.94	.661	มาก
6	นักเรียนตรวจสอบประวัติการใช้งานดิจิทัลของตนเอง เช่น การค้นหาและการเข้าสู่ระบบ เพื่อติดตามร่องรอยข้อมูลที่เหลืออยู่	4.01	.616	มาก
7	นักเรียนปิดหรือยกเลิกการใช้งานบัญชีออนไลน์ที่ไม่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด	4.03	.631	มาก
รวม		4.01	.215	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ผู้ใช้งานทั้งไว้ในโลกออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.215) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนมีความตระหนักว่าข้อมูลที่เผยแพร่บนโลกออนไลน์อาจถูกนำไปใช้ซ้ำหรือนำไปในทางที่ไม่เหมาะสม ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.614) นักเรียนพิจารณาและไตร่ตรองก่อนโพสต์หรือแชร์ข้อมูล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียในอนาคต ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.616) และ นักเรียนปิดหรือยกเลิกการใช้งานบัญชีออนไลน์ที่ไม่จำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการถูกนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.631) ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนมีการติดตั้งและใช้โปรแกรมป้องกันไวรัสหรือมัลแวร์เพื่อดูแลความปลอดภัยของอุปกรณ์	4.09	.625	มาก
2	นักเรียนหลีกเลี่ยงการคลิกลิงก์หรือดาวน์โหลดไฟล์จากแหล่งที่ไม่น่าเชื่อถือ	4.17	.660	มาก
3	นักเรียนเลือกใช้ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันจากผู้พัฒนาที่เชื่อถือได้เท่านั้น	3.87	.639	มาก
4	นักเรียนไม่เปิดเผยรหัสผ่านหรือข้อมูลส่วนตัวให้กับผู้อื่น	3.80	.685	มาก
5	นักเรียนมีการตั้งค่าการยืนยันตัวตนสองชั้นในบัญชีออนไลน์	3.97	.689	มาก
6	นักเรียนตระหนักถึงความเสี่ยงจากการใช้อุปกรณ์สาธารณะ และหลีกเลี่ยงการเข้าสู่ระบบที่สำคัญผ่านอุปกรณ์เหล่านี้	3.94	.626	มาก
7	นักเรียนมีการอัปเดตซอฟต์แวร์และระบบปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอเพื่อปิดช่องโหว่ด้านความปลอดภัย	4.06	.629	มาก
รวม		3.99	.228	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.228) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนหลีกเลี่ยงการคลิกลิงก์หรือดาวน์โหลดไฟล์จากแหล่งที่ไม่น่าเชื่อถือ ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.660) นักเรียนมีการติดตั้งและใช้โปรแกรมป้องกันไวรัสหรือมัลแวร์ เพื่อดูแลความปลอดภัยของอุปกรณ์ ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.625) และ นักเรียนมีการอัปเดตซอฟต์แวร์และระบบปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันช่องโหว่ด้านความปลอดภัย ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.629) ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม โดยรวม และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	นักเรียนเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น และไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต	4.07	.614	มาก
2	นักเรียนหลีกเลี่ยงการคัดลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้โดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา	4.20	.632	มาก
3	นักเรียนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี	3.92	.655	มาก
4	นักเรียนใช้ถ้อยคำสุภาพ และไม่โพสต์ข้อความที่ละเมิดสิทธิหรือทำร้ายความรู้สึกของผู้อื่น	3.85	.659	มาก
5	นักเรียนเลือกใช้ข้อมูลและสื่อจากแหล่งที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และเป็นประโยชน์	3.95	.650	มาก
6	นักเรียนหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือไม่เหมาะสมบนโลกออนไลน์	4.01	.620	มาก
7	นักเรียนใช้เทคโนโลยีในเชิงสร้างสรรค์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น สนับสนุนสังคม หรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์	3.97	.644	มาก
รวม		4.00	.213	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.213) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนหลีกเลี่ยงการคัดลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้โดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา ($\bar{X}=4.20$, S.D.=0.632) นักเรียนเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น และไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.614) และ นักเรียนใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น สนับสนุนสังคม หรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.644) ตามลำดับ

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ปรากฏดังตาราง 18

ตาราง 18 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y ₇	Y ₈	Y
X ₁	.362**	.329**	.374**	.344**	.332**	.337**	.380**	.354**	.485**
X ₂	.451**	.473**	.529**	.512**	.403**	.583**	.510**	.455**	.677**
X ₃	.507**	.420**	.449**	.465**	.373**	.503**	.445**	.485**	.628**
X ₄	.416**	.446**	.567**	.468**	.489**	.514**	.504**	.453**	.668**
X	.582**	.558**	.641**	.599**	.533**	.650**	.614**	.585**	.823**

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .823 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละด้านกับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ผลปรากฏดังนี้

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการเข้าใจดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ด้านการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์ ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรมในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .362, .329, .374, .344, .332, .337, .380 และ .354 ตามลำดับ

2. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ด้านการคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์ ด้านการรักษาความ

ปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรมในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .451, .473, .529, .512, .403, .583, .510 และ .455 ตามลำดับ

3. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .507, .420, .449, .465, .373, .503, .445 และ .485 ตามลำดับ

4. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .416, .446, .567, .468, .489, .514, .504 และ .453 ตามลำดับ

2.4 วิเคราะห์สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis - Enter Method) ปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เป็นตัวแปรเกณฑ์ โดยวิธี Enter

ตัวพยากรณ์	b	β	SE _b	t	p
การเข้าใจดิจิทัล (X_1)	.115	.143	.027	4.247**	.000
การใช้ดิจิทัล (X_2)	.238	.325	.027	8.714**	.000
การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (X_3)	.208	.300	.024	8.532**	.000
การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล (X_4)	.236	.315	.028	8.464**	.000
R = .830 SE _{est} = .085 F = 194.361**					
R ² = .688 a = .812					

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 19 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อ ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านร่วมกันส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนได้ร้อยละ 68.80 โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัลส่งผลต่อ

ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ ด้านการเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.143(Z_1) + 0.325(Z_2) + 0.300(Z_3) + 0.315(Z_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.812 + 0.115(X_1) + 0.238(X_2) + 0.208(X_3) + 0.236(X_4)$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
4. เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัศึกษามีความสัมพันธ์กัน
2. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สรุปผลโดยรวมและรายด้าน ได้ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้ดิจิทัล ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ด้านการเข้าใจดิจิทัล และด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล
2. ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ด้านการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณที่ดี ด้าน

การจัดสรรเวลาหน้าจอ ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้ทำงานทั้งในและนอกโลกออนไลน์ ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และ ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่าสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาเชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสูงสุด รองลงมาคือ การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ การเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ

4. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านร่วมกันส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้ร้อยละ 68.80 โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัลส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ ด้านการเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายตามประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการใช้ดิจิทัล ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ด้านการเข้าใจดิจิทัล และด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันมีความพร้อมและให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลในทุกมิติ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และการสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ผลดังกล่าวอาจสะท้อนบริบทของการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาไทยในยุคดิจิทัลที่ชัดเจนมากขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะภายใต้แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อการศึกษา (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี และเป็นกำลังสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาด้วยดิจิทัล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) นโยบายดังกล่าวส่งผลให้ทุกโรงเรียนต้องเร่งพัฒนาความสามารถของผู้บริหารในการใช้

ระบบข้อมูลสารสนเทศ เช่น EMIS Google Workspace for Education และระบบประเมินผลออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและความโปร่งใสขององค์กร บริบทของสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครยังเป็นปัจจัยเสริมที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร เนื่องจากมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี เข้าถึงอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ตได้ง่าย และมีโอกาสเข้าร่วมการอบรมพัฒนาทักษะดิจิทัลจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ทำให้ผู้บริหารมีความมั่นใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทั้งด้านการบริหาร การสื่อสารภายในโรงเรียน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของครูและนักเรียน อีกทั้งสังคมไทยโดยรวมได้เข้าสู่ยุค Thailand 4.0 ซึ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จึงทำให้บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาเปลี่ยนจากผู้ควบคุมงานไปสู่ผู้นำการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ที่ต้องสามารถวางแผน ตัดสินใจ และใช้ข้อมูลเชิงหลักฐานเพื่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566) บริบทเหล่านี้จึงมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวดี ชูวัง และ อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี (2565) ได้ศึกษาคูณลักษณะและทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิวิมล บ่อคำ (2566) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 พบว่าผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ ซึ่งผู้บริหารที่มีการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลอย่างต่อเนื่องจะสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างการเปลี่ยนแปลงในองค์กรได้จริง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสัญญา พันพิลา (2562) ได้ศึกษาระดับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า สมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้บริหารมีความสามารถสูงสุดในด้านการสนับสนุนความเสมอภาคและการเป็นพลเมืองโดยใช้เทคโนโลยี รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการ การสื่อสาร และการพัฒนาการเรียนรู้ในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับ จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง ด้านการรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ ด้านการรักษาข้อมูลส่วนตัว ด้านการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณที่ดี ด้านการจัดสรรเวลาหน้าจอ ด้านการบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้ทั้งในและนอกโลกออนไลน์ ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม และ ด้านการรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนระดับมัศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสมต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นลักษณะของพลเมืองดิจิทัลที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การสื่อสาร และการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมทางดิจิทัล มีความระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เคารพสิทธิของผู้อื่น และรู้เท่าทันสื่อในโลกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2566) ที่กำหนด กรอบสมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียนด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล เพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้มีจิตสำนึกในการใช้เทคโนโลยีอย่างมี สติ รอบคอบ และมีคุณธรรม รวมถึงแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อการศึกษา (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะดิจิทัลควบคู่กับคุณลักษณะความเป็น พลเมืองที่ดีในโลกออนไลน์ ผ่านการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียนอย่างมีจริยธรรมและ ปลอดภัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) สอดคล้องกับงานวิจัยของพนม คลี่ฉายา (2563) ที่ศึกษา การใช้สื่อดิจิทัลและความเป็นพลเมืองบนสื่อดิจิทัลของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย ที่ พบว่านักเรียนมัศึกษามีความเป็นพลเมืองบนสื่อดิจิทัลในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความ รับผิดชอบต่อการสื่อสารในสื่อออนไลน์ การรู้เท่าทันสื่อ และการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่ง สะท้อนว่านักเรียนไทยสามารถใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างสร้างสรรค์และมีจิตสำนึกต่อสังคมดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา เดชสม และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2564) ที่ศึกษาการพัฒนา ความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่า นักเรียนควรได้รับการส่งเสริม คุณลักษณะสำคัญ 3 ด้าน คือ มารยาทดิจิทัล (Digital Etiquette) ความรับผิดชอบต่อดิจิทัล (Digital Responsibility) และนวัตกรรมดิจิทัล (Digital Creativity) เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมี คุณธรรม มีวิจารณญาณ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญญาพร บุญถนอม (2566) ที่ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัล ของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนมีคุณลักษณะพลเมืองดิจิทัลในระดับมาก โดยเฉพาะด้าน การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม การคิดวิเคราะห์ก่อนแชร์ข้อมูล และการควบคุมเวลาในการใช้

สื่อดิจิทัลอย่างมีวินัย ซึ่งชี้ให้เห็นถึงผลของการบูรณาการจริยธรรมดิจิทัลในกระบวนการเรียนรู้ และบทบาทของโรงเรียนในการปลูกฝังพฤติกรรมพลเมืองดิจิทัลให้เกิดขึ้นจริงในหมู่นักเรียน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่าสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในมีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในเชิงบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้ดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสูงสุด รองลงมาคือ การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และการเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของระบบการบริหารโรงเรียน เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดนโยบาย การจัดสรรงบประมาณ และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสร้างภูมิคุ้มกันทางดิจิทัลให้นักเรียน ความสัมพันธ์ในระดับสูงแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด โดยปัจจัยสนับสนุนสำคัญเกิดจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษานำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจริงและการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่มีสมรรถนะสูงจะใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี เช่น การสื่อสารกับนักเรียนผ่านช่องทางออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ การวางมาตรการป้องกันการกลั่นแกล้งออนไลน์ หรือการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นจริยธรรม สิ่งเหล่านี้เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลไปถึงตัวนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องและสนับสนุนแนวคิดมาตรฐานของ สมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ (International Society for Technology in Education, 2018) ในมาตรฐานด้านผู้สนับสนุนความเสมอภาคและความเป็นพลเมืองดิจิทัลอย่างชัดเจน โดยผลการวิจัยยืนยันว่าแนวคิดของ ISTE สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะในการเข้าใจและใช้ดิจิทัลตามมาตรฐาน จะมีบทบาทสำคัญในการสร้าง ระบบดูแลและป้องกัน ผ่านวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นเรื่องความปลอดภัยและจริยธรรม ทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมความเป็นพลเมืองที่ดีจากการเรียนรู้ผ่านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ablasa และ Liwan (2024) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมความฉลาดรู้ทางดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความฉลาดรู้ทางดิจิทัลสูงมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเพิ่มขึ้นของทักษะดิจิทัลของนักเรียน โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการเป็นผู้นำ

การเปลี่ยนแปลง ซึ่งเปรียบเสมือนผู้สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หากผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจทางดิจิทัลที่ดี ย่อมสามารถออกแบบระบบที่ทำให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตในโลกออนไลน์ที่ปลอดภัย ซึ่งผลการวิจัยชี้ว่านักเรียนจะเกิดความเป็นพลเมืองดิจิทัลได้ยาก หากผู้บริหารสถานศึกษายังทำงานด้วยระบบเดิมหรือไม่สามารถปรับตัวได้ เพราะนักเรียนจะขาดต้นแบบของการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้องในสถานศึกษา กล่าวโดยสรุปการที่ผลการวิจัยสอดคล้องกับทั้งมาตรฐานระดับโลก ISTE Standards (2018) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Ablasa และ Liwan (2024) แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะดิจิทัลไม่ใช่เป็นเพียงทักษะทางเลือก แต่เป็นสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน จากผู้ใช้งานทั่วไปให้กลายเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีความรับผิดชอบและรู้เท่าทันภัยคุกคามในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง

4. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา พบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา คือ ด้านการใช้ดิจิทัลส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ ด้านการเข้าใจดิจิทัล ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวร่วมกันส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้ร้อยละ 68.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงว่าคุณภาพความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนมีความเชื่อมโยงอย่างมากกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทเป็นผู้กำหนดทิศทางและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะสูง ย่อมสามารถวางระบบบริหารจัดการและสร้างบรรยากาศทางดิจิทัลที่เข้มแข็ง ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยและจริยธรรมของนักเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น โดยประเด็นที่สำคัญจากการค้นพบครั้งนี้ คือการที่ด้านการใช้ดิจิทัลมีอิทธิพลมากกว่าด้านความรู้ความเข้าใจ ในบริบทของสถานศึกษาการที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้เพียงทฤษฎีอาจไม่เพียงพอต่อการสร้างการเปลี่ยนแปลง แต่การที่ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้จริงในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานผ่านระบบดิจิทัล การสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ หรือการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการตัดสินใจ สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงออกเชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนที่สุด การปฏิบัติจริงของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการสื่อสารค่านิยมขององค์กรไปยังครูและนักเรียนว่าเทคโนโลยีเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น นำไปสู่การปฏิบัติตามจนกลายเป็น วัฒนธรรมการทำงานแบบดิจิทัล ในโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมนักเรียนได้มากกว่าการสอนในห้องเรียน

เพียงอย่างเดียว ประกอบกับอิทธิพลของด้านการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อมา แสดงให้เห็นว่าในยุคที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาในการ ปรับตัวและยอมรับนวัตกรรมใหม่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โรงเรียนมีมาตรการ รองรับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ได้ทันเวลาที่ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการป้องกันตนเองที่ทันสมัย อยู่เสมอ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องและสนับสนุน มาตรฐานสมาคมเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (International Society for Technology in Education, 2018) ใน มาตรฐานที่ 1 ผู้สนับสนุนความเสมอภาคและความเป็นพลเมืองอย่างชัดเจน เพราะมาตรฐานนี้ เน้นย้ำให้ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ ปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของของ Ablasa และ Liwan (2024) ในงานวิจัยเรื่องบทบาท ของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมความฉลาดรู้ทางดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียน ที่ระบุว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จในการสร้างทักษะดิจิทัลให้นักเรียนคือแนวปฏิบัติ ของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำนโยบายไปสู่การใช้งานจริง กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยที่ชี้ว่า สมรรถนะทั้ง 4 ด้านร่วมกันส่งผลได้ในระดับสูงโดยมีการใช้ดิจิทัลเป็นปัจจัยหลัก เป็นเครื่องยืนยัน ว่าการพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนเป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ จะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้นโยบายมาเป็นผู้ใช้งานจริงและผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อทำ หน้าที่ขับเคลื่อนการสร้างภูมิคุ้มกันทางดิจิทัลให้นักเรียน ให้สามารถดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่ได้ อย่างปลอดภัยและมีจริยธรรม

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา สมรรถนะดิจิทัลของตนเองให้ครบทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการใช้เทคโนโลยี การปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลง และการส่งเสริมจริยธรรมดิจิทัล เพื่อเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีอย่าง สร้างสรรค์ให้แก่ครูและนักเรียน รวมทั้งกำหนดนโยบายหรือจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็น พลเมืองดิจิทัลภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุน และจัดโครงการอบรมเชิง ปฏิบัติการให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาในด้านสมรรถนะดิจิทัลและการเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี เพื่อ

ยกระดับความสามารถในการบริหารจัดการโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ทางดิจิทัล และผลักดันให้เกิดการพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น ๆ และเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโอกาสต่อไป

2.2 ควรทำวิจัยรูปแบบอื่น เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือ การศึกษากรณี เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและปัจจัยภายในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปลูกฝังความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน

2.3 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และแนวทางการส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้รูปแบบหรือแนวปฏิบัติที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

- Ablasa, L. A., & Liwan, R. K. (2024). THE ROLE OF SCHOOL LEADERS IN ENHANCING DIGITAL LITERACY: FOR TEACHERS AND STUDENTS. *Ignatian International Journal for Multidisciplinary Research*, 2(8), 031–1036.
<https://doi.org/https://doi.org/10.5281/zenodo.13335069>
- Baterna, H.B., Mina, T.D.G., & Rogayan, D.V. Jr. (2020). Digital Literacy of STEM Senior High School Students: Basis for Enhancement Program. *International Journal of Technology in Education (IJTE)*, 3(2), 105-177.
- Belolipetskaya, A., Golovina, T., Polyanin, A., & Vertakova, Y. (2020). Transformation of the personnel competency model in the context of the transition to the digital economy. *E3S Web of Conferences*.
- Boyatzis, R. E. (1982). The Competent Manager: A Model for Effective Performance.
- Calvani, A., Cartelli, A., Fini, A., & Ranieri, M. (2008). Models and Instruments for assessing Digital Competence at School. *Journal of e-learning and knowledge society*, 4, 183-193.
- Chong, E. K. M., & Pao, S. S. (2022). Promoting digital citizenship education in junior secondary schools in Hong Kong: supporting schools in professional development and action research. *Asian Education and Development Studies*, 11(4), 677-690.
<https://doi.org/10.1108/AEDS-09-2020-0219>
- Couros, A., & Hildebrandt, K. (2017). *UNDERSTANDING LITERACY IN A CONNECTED WORLD: WHY TEACHING DIGITAL SKILLS IS A CRUCIAL PART OF HIGHER EDUCATION, AND HOW TO MAKE IT WORK* ICICTE 2017, University of Regina Canada.
- DQ Institute. (2017). Digital Intelligence (DQ) A Conceptual Framework & Methodology for Teaching and Measuring Digital Citizenship. In (pp. 4-7): DQ Institute.
- Ferrari, A. (2012). Digital Competence in practice: An analysis of frameworks.
- Gallardo-Echenique, E. E., Oliveira, J. M. d., Marqués-Molias, L., & Esteve-Mon, F. (2015). Digital Competence in the Knowledge Society.

- Hatlevik, O. E., Guðmundsdóttir, G. B., & Loi, M. (2015). Digital diversity among upper secondary students: A multilevel analysis of the relationship between cultural capital, self-efficacy, strategic use of information and digital competence. *Comput. Educ.*, 81, 345-353.
- Heick, T. (2021, December 13). *The Definition Of Digital Citizenship*. TeachThought. <https://www.teachthought.com/the-future-of-learning/definition-digital-citizenship/>
- International Society for Technology in Education (ISTE). (2018). ISTE Standards. In *ISTE Standards: For Education Leaders*: iste.org.
- International Society for Technology in Education (ISTE). (2019). ISTE Standards. In *ISTE Standards for Student* (pp. 3).
- James, C., Weinstein, E., & Mendoza, K. (2021). *Teaching Digital Citizens in Today's World: Research and Insights Behind the Common Sense Digital Citizenship Curriculum* (2nd ed ed.). CA: Common Sense Media.
- Kay, R. H., Leung, S.-M., & Tang, H. (2020). Educators' Perception of Student Digital Citizenship Practices. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 17(1), 1-17. <https://doi.org/10.1186/s41239-020-00205-1>
- Koniari, D., & Raftoulis, G. (2023). Digital Competence and School Leadership in Greece. *Futurity Education*, 3(2), 153-165. <https://doi.org/https://doi.org/10.57125/FED.2023.06.25.10>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Mannila, L., Norden, L.-Å., & Pears, A. (2018). Digital Competence, Teacher Self-Efficacy and Training Needs. *Proceedings of the 2018 ACM Conference on International Computing Education Research*.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for competence rather than for "intelligence.". *American Psychologist*, 28(1), 1-14. <https://doi.org/10.1037/h0034092>
- Mossberger, K., Tolbert, C. J., & McNeal, R. S. (2007). *Digital Citizenship: The Internet, Society, and Participation*. The MIT Press.

<https://doi.org/10.7551/mitpress/7428.001.0001>

- Mulyono, H., Suryani, N., & Pitaloka, N. L. (2023). Instruments for Measuring Digital Citizenship Competence in Schools: A Systematic Review. *Journal of e-learning and knowledge society*, 19(1), 57-68.
- Oberländer, M., Beinicke, A., & Bipp, T. (2020). Digital competencies: A review of the literature and applications in the workplace. *Comput. Educ.*, 146.
- Örtegren, A. (2022). Digital Citizenship and Professional Digital Competence — Swedish Subject Teacher Education in a Postdigital Era. *Postdigital Science and Education*, 4(2), 467-493. <https://doi.org/10.1007/s42438-022-00291-7>
- Porter, A. C., Murphy, J., Goldring, E., & Elliott, S. N. (2008). *Vanderbilt Assessment of Leadership in Education: Technical Manual*.
- Ribble, M. (2017). *Nine Elements of Digital Citizenship*. <https://www.digitalcitizenship.net/nine-elements.html>
- Ribble, M., & Shaaban, A. (2011). *Digital Citizenship in Schools: Nine Elements All Students Should Know* (2nd ed ed.).
- Ribble, M. S. (2021). Digital Citizenship in the Frame of Global Change. *International Journal of Studies in Education and Science*, 2(2), 74-86.
- Riccio, K. (2022). *Becoming a Responsible Digital Citizen: Essential Skills and Knowledge from the Perspectives and Lived Experiences of K-5 Administrators, Students, and Teachers* [Illinois State University].
- Richardson, J., & Milovidov, E. (2019). *Digital citizenship education handbook* Council of Europe.
- Schmidt, E., & Cohen, J. (2015). The New Digital Age: Reshaping the future of people, nations and business. *Asia-Pacific Journal of Rural Development*, 25, 119-122. <https://doi.org/10.1177/1018529120150208>
- Spencer, L. M., & Spencer, S. M. (1993). *Competence at Work: Models for Superior Performance*.
- Tanhua-Piironen, E., & Viteli, J. (2019). *Digitalization at Comprehensive Schools in Finland - Teacher's and Principal's Digital Competence and Digital Strategies at School*

EdMedia + Innovate Learning 2019, Amsterdam, Netherlands.

<https://www.learntechlib.org/p/210042>

- โสภิตา วีรกุลเทวัญ. (2561). เท่าทันสื่อ : อำนานาใจในมือพลเมืองดิจิทัล (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน.
- ไพลินรัตน์ กุณสิทธิ์ และ ธีรภัทร กุโลภาส. (2560). ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง. *An Online Journal of Education*, 12(4), 205-219. <https://www.edu.chula.ac.th/ojed>
- กณิชา ศิริศักดิ์ (2559). การวิจัยหลักสูตรวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุษาปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. https://cio.mhesi.go.th/sites/default/files/document_download_file/1467115019.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อการศึกษา (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกระทรวงศึกษาธิการ. https://drive.google.com/file/d/17u_BVNYBjr5rQduxCG9hhQCNC7bjRSjh/view
- กาญจนา เดชสม และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2564). การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 31(1), 151-163.
- จุไรรัตน์ ทองคำชื่นวิวัฒน์. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะความฉลาดทางดิจิทัลกับพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดิจิทัลของเยาวชนไทยในกรุงเทพมหานคร. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 25(3), 232-243.
- จุฬาลักษณ์ ยอดยิ่ง, สุภาพ ผู้รุ่งเรือง และ ศิริ ถีอาสนา. (2566). กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 51(1), 1-13.
- ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล. (2561, 7 ธันวาคม). ยุคแห่งพลเมืองดิจิทัล. <https://www.scimath.org/article-technology/item/8659-2018-09-11-07-58-08>
- ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล. (2562). ความฉลาดทางดิจิทัล (Digital intelligence). สืบค้นจาก <https://www.scimath.org/article-technology/item/10611-digital-intelligence>
- ชลธิป ชาญชัยฤกษ์. (2563). *Digital Native vs Digital Immigrant*. สืบค้นจาก <https://www.culi.chula.ac.th/salc/images/ENG%20Today%20PDF/Eng.->

15%20(Digital%20Native%20vs%20Digital%20Immigrant).pdf

ชัยณรงค์ ชินเพ็ง. (2565). กลยุทธ์การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [ปริญญาการศึกษาดุสิต
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. เทพเนรมิตการพิมพ์.

ณัฐเมธี ดุลคณิต, อลงกรณ์ ัศวโสวรรณ, ปราศรัย เจตสันต์ และ พรพรวช อัมพรพฤติ. (2563).

คู่มือการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างพลเมืองรู้เท่าทันสื่อ สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
(พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.).

ณัฐวดี ชูวัง และ อัจฉราวรรณ จันทร์เพ็ญศรี. (2565). คุณลักษณะและทักษะของผู้บริหาร

สถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของคุณ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่มโรงเรียนที่ 2. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุดรธานี, 10(2), 48-63.

दनัย เทียนพุด. (2550). ความสามารถในทรรณะ. บริษัทเอ. อาร์.อินฟอร์เมชัน แอน พับลิเคชัน

จำกัด.

อํารงค์ดี คงคาสวัสดิ์. (2559). สมรรถนะ. สยามการพิมพ์.

นโยบายแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2562). ราชกิจจานุเบกษา

(เล่ม 136 ตอนที่ 47ก).

นรรชต์ ผั้นเชียร. (2562, 23 กันยายน). สอนอย่างไรให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดี.

<https://www.trueplookpanya.com/education/content/75666-teaartedu-teaart->

นิตสารก์ เวชยานนท์. (2553). *Competecy Based Approach* (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). บริษัท การพิ

โกซิสเต็มส์ จำกัด.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9 ed.). สุวีริยาสาส์น.

บุญญาพร บุญนอม. (2566). แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัล

ของนักเรียนมัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

ประเสริฐไชย สุขสะอาด และ ปานจิตร หลงประดิษฐ์. (2566). ความต้องการจำเป็นทางด้านสมรรถนะ

ดิจิทัลในช่วงเวลาวิกฤติของผู้บริหารและครูพลศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาพื้นที่ภาคตะวันตก. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยมหิดล, 10(1),

1-17.

ประกาศเรื่อง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ.

- 2561 – 2580). (2562). ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 136 ตอนที่ 47 ก). กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. <https://dx.tu.ac.th/uploads/diaitaltransform/pdf/rachakittha.PDF>
- พนม คลีฉายา. (2563). การใช้สื่อดิจิทัลและความเป็นพลเมืองบนสื่อดิจิทัลของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย. วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์, 24(1), 17-35.
- พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 134 ตอนที่ 10 ก).
<https://www.rachakittha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/010/1.PDF>
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พรทิพย์ แข็งขัน. (2551). สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ภมรวรรณ แป้นทอง และ อภิชาติ เสนะนันท์ (2561). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. *Veridian E-Journal, Silpakorn University* ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(1), 2687-2703.
- วรวจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2561). คู่มือพลเมืองดิจิทัล. สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- วรลักษณ์ สงวนแก้ว. (2562, 31 สิงหาคม). *Digital Citizens* : พลเมืองดิจิทัล.
[https://www.stou.ac.th/study/sumrit/1-59\(500\)/page2-1-59\(500\).html](https://www.stou.ac.th/study/sumrit/1-59(500)/page2-1-59(500).html)
- วราวุฒิ มุขกระโทก และ กุลจิรา รักษนคร. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. วารสาร เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 6(17), 68-79.
- ศศิวิมล บ่อคำ. (2566). แนวทางการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2 มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน. (2561, 1 เมษายน). การจัดทำ *Fact Sheet* 'ความฉลาดทางดิจิทัล' (*Digital Intelligence : DQ*) และการศึกษาการรังแกกันบนโลกไซเบอร์ของวัยรุ่น.
<http://cclickthailand.com/fact-sheet-ความฉลาดทางดิจิทัล/>
- สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน. (2562, 27 มีนาคม). พลเมืองดิจิทัล (*Digital Citizenship*).
<https://www.thaihealth.or.th/พลเมืองดิจิทัล-digital-citizenship-2/>

สรานนท์ อินทนนท์. (2561). ความฉลาดทางดิจิทัล (DQ Digital Intelligence) (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.).

มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.).

สัญญา พันพิลา. (2562). ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. กรุงเทพฯ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561. กลุ่มมาตรฐานการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะความฉลาดทางดิจิทัลของผู้เรียนทุกช่วงวัย : กรณีศึกษาของต่างประเทศและประเทศไทย (ฉบับเข้าใจง่าย). กลุ่มมาตรฐานการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). แผนปฏิบัติการดิจิทัล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (พ.ศ.2566-2570).

https://backoffice.onec.go.th/uploaded2/Category/202409/onec_DigitalPlan6670.pdf?utm_source=chatgpt.com

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ. (2564). รายงานประจำปี 2564.

<https://www.thaihealth.or.th/e-book/รายงานประจำปี-2564-สำนักงาน/>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). นโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563.

กระทรวงศึกษาธิการ. <https://spmphet.go.th/wp-content/uploads/2021/08/นโยบาย-สพฐ.-ปี-2563-1.pdf>

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2558). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). สมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคล. พี. เอ็ดฟิง.

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทย. มหาวิทยาลัยมหิดล.

https://file.onde.go.th/assets/portals/1/ebookcategory/44_digital_competence_framework_for_thai_citizens/

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2561). รายงานผลการดำเนินงานสำนักงานพัฒนา
ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ประจำปี 2560. (องค์การมหาชน).

[https://www.etda.or.th/getattachment/805e70c8-0f70-413d-82e8-c48fa5cfc12f/
รายงานผลการดำเนินงาน.aspx](https://www.etda.or.th/getattachment/805e70c8-0f70-413d-82e8-c48fa5cfc12f/รายงานผลการดำเนินงาน.aspx)

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2565, 30 มิถุนายน). *ETDA* พัฒนาต้นแบบ “คู่มือการ
สร้างความตระหนักรู้ในการใช้อินเทอร์เน็ต” ของไทย หนุนเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ สู้พลเมือง
ดิจิทัลคุณภาพ. EDTA. [https://www.etda.or.th/th/newsevents/pr/Thailand-Digital-
Citizenship-Framework.aspx](https://www.etda.or.th/th/newsevents/pr/Thailand-Digital-Citizenship-Framework.aspx)

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2565).
รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2556, 31 ธันวาคม). ความหมายคำว่า“พลเมือง”.

<http://legacy.orst.go.th/?knowledges=พลเมือง-๓๑-ธันวาคม-๒๕๕๖>

สุกัญญา แซ่ม้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุนิดา พิณีการ. (2550). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนวิชาหลักและทฤษฎีการบริหาร
การศึกษา : สมรรถนะของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุนิดา พิณีการ. (2559). สมรรถนะ. บัณฑิตวิทยาลัย.

องค์การยูนิเซฟ และ กรมสุขภาพจิต. (2565). คู่มือดูแลสุขภาพใจเพื่อวัยรุ่น. องค์การยูนิเซฟ.

[https://www.unicef.org/thailand/media/7221/file/Mental%20Health%20Toolkit%20for
%20Young%20People%20TH.pdf](https://www.unicef.org/thailand/media/7221/file/Mental%20Health%20Toolkit%20for%20Young%20People%20TH.pdf)

อรวรรณ กันละนนท์. (2564). ทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. นครปฐม.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ ผศ.ดร.นิพาดา ไตรรัตน์ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.สุวิชา วันสุดล อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ดร.พัฒนชิตา กนกพงษ์เสถียร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
4. ดร.ลฎาภา นาคคูบัว ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
5. ดร.สายัณห์ ต่ายหลี่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสิริรัตนารุ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

เกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

จากแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีรายละเอียดข้อความดังนี้

1. การเข้าใจดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ
2. การใช้ดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ
3. การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ
4. การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ

ตาราง 20 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การเข้าใจดิจิทัล								
1	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การใช้ดิจิทัล								
8	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล								
15	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล								
22	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
27	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

สรุปผลการประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

1. การเข้าใจดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
2. การใช้ดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
3. การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
4. การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ

จากแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือการวิจัย ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีรายละเอียดข้อความดังนี้

1. การรักษาสถิติที่ดีของตนเอง จำนวน 7 ข้อความ
2. การรักษาข้อมูลส่วนตัว จำนวน 7 ข้อความ
3. การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี จำนวน 7 ข้อความ
4. การจัดสรรเวลาหน้าจอบริการ จำนวน 7 ข้อความ
5. การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ จำนวน 7 ข้อความ
6. การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์ จำนวน 7 ข้อความ
7. การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ จำนวน 7 ข้อความ
8. การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม จำนวน 7 ข้อความ

ตาราง 21 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือ การวิจัยเรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การรักษาสถิติที่ดีของตนเอง								
1	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การรักษาข้อมูลส่วนตัว								
8	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
12	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การคิดวิเคราะห์หามีวิจารณ์ญาณที่ดี								
15	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การจัดสรรเวลาหน้าจอ								
22	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
24	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
27	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์								
29	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
34	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์								
36	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์								
43	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
44	1	0	1	1	1	5	0.8	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
49	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม								
50	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
51	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
52	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
53	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
54	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
55	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
56	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้

สรุปผลการประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

1. การรักษาสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
2. การรักษาข้อมูลส่วนตัว จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
3. การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
4. การจัดสรรเวลาหน้าจอ จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
5. การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
6. การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์ จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
7. การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ
8. การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม จำนวน 7 ข้อความ มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ 7 ข้อความ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

คู่มือการทำแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัล
ของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

คำชี้แจง :

1) แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ในการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข กำหนดนโยบายและวางแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะสมรรถนะดิจิทัลและสามารถพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

2) ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1

3) แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมีขอบเขต 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การเข้าใจดิจิทัล 2) การใช้ดิจิทัล 3) การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และ 4) การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมีขอบเขต 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การรักษาค่านิยมที่ดีของตนเอง 2) การรักษาข้อมูลส่วนตัว 3) การคิดวิเคราะห์ที่มีวิจารณญาณที่ดี 4) การจัดสรรเวลาหน้าจอบ 5) การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์ 6) การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้บนโลกออนไลน์ 7) การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ และ 8) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม ซึ่งลักษณะ

ของแบบสอบถามเป็นซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4) ขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้การศึกษาครั้งนี้มีคุณค่า เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาโดยภาพรวม

5) ข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม โดยไม่มีการระบุชื่อ หรือข้อมูลใดที่สามารถระบุตัวบุคคลหรือสถานศึกษาได้ และจะไม่ส่งผลกระทบต่อหน้าที่ตำแหน่งหน้าที่ของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ชุตติพร ยุระพันธุ์

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัล
ของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
(สำหรับครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1) เพศ

ชาย หญิง LGBTQ+ ไม่ระบุ

2) อายุ

น้อยกว่า 30 ปี 31 - 40 ปี 41 - 50 ปี 51 ปีขึ้นไป

3) ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4) ขนาดของสถานศึกษา

ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่
 ขนาดใหญ่พิเศษ

5) ประสบการณ์ในการทำงาน

ต่ำกว่า 5 ปี
 6 - 10 ปี
 11 - 15 ปี
 มากกว่า 15 ปีขึ้นไป

6) วิทยฐานะ

ยังไม่มีวิทยฐานะ
 ชำนาญการ
 ชำนาญการพิเศษ
 เชี่ยวชาญ
 เชี่ยวชาญพิเศษ

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุดซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1: การเข้าใจดิจิทัล						
1	ผู้บริหารสามารถเข้าถึงและค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ครู และบุคลากรจากระบบสารสนเทศของโรงเรียนได้อย่างถูกต้องและทันเวลา					
2	ผู้บริหารมีความสามารถในการคัดกรองและวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษาที่สำคัญ เช่น ผลการเรียนรู้หรือสถิติการมาเรียน เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจบริหารจัดการ					
3	ผู้บริหารสามารถสังเคราะห์ข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ผลการประเมินการสอน และข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน					
4	ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดการและประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น Google Workspace หรือ Microsoft Teams เพื่อสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน					
5	ผู้บริหารสามารถสื่อสารข้อมูลและนโยบายของโรงเรียนแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ผ่านช่องทางดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ					
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการสร้างและใช้สื่อดิจิทัลเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานของ					

ข้อ	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
	โรงเรียน					
7	ผู้บริหารมีการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมของโรงเรียนด้วยเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมและปฏิบัติตามหลักความปลอดภัย จริยธรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ					
องค์ประกอบที่ 2: การใช้ดิจิทัล						
8	ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเอกสาร งานธุรการ และข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
9	ผู้บริหารสามารถใช้ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมประยุกต์เพื่อวางแผน จัดการ และติดตามการดำเนินงานของโรงเรียน					
10	ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น ระบบเรียนออนไลน์หรือสื่อการสอนดิจิทัล					
11	ผู้บริหารสามารถใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสื่อสารและประสานงานกับครู บุคลากร และผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสม					
12	ผู้บริหารมีความสามารถในการนำเครื่องมือดิจิทัลมาใช้สร้างสื่อประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน					
13	ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาตนเอง เช่น การเข้าร่วมอบรมออนไลน์ หรือการศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการบริหารการศึกษา					
14	ผู้บริหารมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อแก้ปัญหาหรือปรับปรุงกระบวนการทำงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
องค์ประกอบที่ 3: การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล						

ข้อ	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
15	ผู้บริหารสามารถระบุปัญหาและความต้องการของโรงเรียน และเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมเพื่อแก้ไข					
16	ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดสรรและใช้ทรัพยากรดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุด					
17	ผู้บริหารใช้โปรแกรมหรือระบบสารสนเทศช่วยวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด					
18	ผู้บริหารคิดค้นวิธีการใหม่ ๆ โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนของโรงเรียน					
19	ผู้บริหารสามารถบูรณาการข้อมูลจากหลายแหล่งผ่านระบบดิจิทัลเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ยั่งยืน					
20	ผู้บริหารมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเชิงเทคนิคเบื้องต้นที่เกิดขึ้นจากการใช้ระบบสารสนเทศและเครื่องมือดิจิทัล					
21	ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้แก้ปัญหาได้อย่างทันเวลาและเหมาะสม					
องค์ประกอบที่ 4: การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล						
22	ผู้บริหารสามารถติดตามและทำความเข้าใจกับแนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา					
23	ผู้บริหารมีความสามารถในการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนากระบวนการบริหารงานของโรงเรียน					
24	ผู้บริหารสามารถทำงานร่วมกับครู บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประสบการณ์					
25	ผู้บริหารสามารถส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนปรับตัวและพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง					

ข้อ	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
26	ผู้บริหารมีความสามารถในการริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
27	ผู้บริหารมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะดิจิทัลใหม่ ๆ ด้วยตนเองผ่านแหล่งเรียนรู้ออนไลน์หรือการอบรม					
28	ผู้บริหารเปิดกว้างและยอมรับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถปรับวิธีการทำงานและการบริหารให้เหมาะสมกับสถานการณ์					

ตอนที่ 3 ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุดซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1: การรักษาดัชนีที่ดีของตนเอง						
1	นักเรียนมีการตั้งชื่อ ใช้ภาพโปรไฟล์ และจัดการบัญชีออนไลน์ในลักษณะที่เหมาะสมและสร้างภาพลักษณ์เชิงบวก					
2	นักเรียนเผยแพร่หรือแบ่งปันเนื้อหาที่มีประโยชน์ เช่น ข้อมูลการเรียนรู้ ข้อความสร้างแรงบันดาลใจ หรือ					

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
	ผลงานสร้างสรรค์					
3	นักเรียนใช้ถ้อยคำสุภาพ หลีกเลี่ยงคำหยาบคายหรือ ข้อความที่อาจกระทบความรู้สึกของผู้อื่นเมื่อแสดง ความคิดเห็นออนไลน์					
4	นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนโพสต์ และแก้ไขหรือลบข้อความที่ไม่เหมาะสมเมื่อพบ ข้อผิดพลาด					
5	นักเรียนหลีกเลี่ยงการใช้หรือนำผลงานของผู้อื่นมา เผยแพร่โดยไม่อ้างอิงหรือไม่ได้รับอนุญาต					
6	นักเรียนไม่กลั่นแกล้งหรือละเมิดสิทธิผู้อื่น เช่น การ โพสต์ข้อความล้อเลียน การติดต่อภาพ หรือการ เผยแพร่ข่าวลือ					
7	นักเรียนไม่เผยแพร่ข้อความหรือเนื้อหาที่ก่อให้เกิด ความเกลียดชัง การแบ่งแยก หรือกระตุ้นให้เกิดความ รุนแรงในสังคมออนไลน์					
องค์ประกอบที่ 2: การรักษาข้อมูลส่วนตัว						
8	นักเรียนมีการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวของบัญชี ออนไลน์เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล					
9	นักเรียนสามารถป้องกันไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคลถูก เผยแพร่โดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น การจำกัดสิทธิการเห็น โพสต์หรือรูปภาพ					
10	นักเรียนใช้รหัสผ่านที่ซับซ้อนและปลอดภัย ไม่ใช่ รหัสผ่านง่าย ๆ ที่เดาได้ง่าย					
11	นักเรียนมีการเปลี่ยนรหัสผ่านของบัญชีออนไลน์เป็น ประจำเพื่อเพิ่มความปลอดภัย					
12	นักเรียนระมัดระวังในการให้ข้อมูลส่วนบุคคลใน					

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
	เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน โดยเลือกใช้เฉพาะที่ น่าเชื่อถือ					
13	นักเรียนสามารถแยกแยะได้ว่าข้อมูลใดควรเก็บเป็น ความลับ และหลีกเลี่ยงการโพสต์ข้อมูลเหล่านี้ใน พื้นที่สาธารณะ					
14	นักเรียนตระหนักถึงความเสี่ยงและผลกระทบจาก การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น การถูกสวมรอยหรือ การนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด					
องค์ประกอบที่ 3: การคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณที่ดี						
15	นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อน เผยแพร่หรือแชร์ต่อในสื่อออนไลน์					
16	นักเรียนหลีกเลี่ยงการส่งต่อข้อมูลที่ยังไม่ได้รับการ ยืนยันจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ					
17	นักเรียนสามารถแยกแยะข่าวปลอมออกจากข่าวจริง ได้					
18	นักเรียนสามารถระบุและหลีกเลี่ยงเว็บไซต์หรือ เนื้อหาที่บิดเบือนหรือเป็นอันตราย					
19	นักเรียนพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้เผยแพร่หรือ แหล่งข้อมูลก่อนนำมาใช้					
20	นักเรียนคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล และสังคมก่อนจะแสดงความคิดเห็นในสื่อออนไลน์					
21	นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากหลายแหล่ง วิเคราะห์ข้อดีข้อเสีย และตัดสินใจเลือกสิ่งที่เป็น ประโยชน์อย่างเหมาะสม					
องค์ประกอบที่ 4: การจัดการเวลาหน้าจอ						
22	นักเรียนกำหนดตารางเวลาการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล					

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
	ในแต่ละวันได้อย่างเหมาะสม					
23	นักเรียนไม่ใช้เวลาหน้าจอกเกินกว่าที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้หรือสุขภาพ					
24	นักเรียนสามารถแยกแยะกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้กับ กิจกรรมเพื่อความบันเทิง และให้ความสำคัญกับสิ่งที่ เป็นประโยชน์					
25	นักเรียนลดเวลาการเล่นเกมหรือการทำงานสื่อบันเทิง ออนไลน์ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม					
26	นักเรียนมีการพักสายตาหรือทำกิจกรรมอื่นเป็นระยะ เพื่อลดผลกระทบจากการใช้หน้าจอต่อนื่อง					
27	นักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญระหว่างการ เรียนออนไลน์ การบ้าน และกิจกรรมส่วนตัวได้					
28	นักเรียนตระหนักถึงผลเสียจากการใช้เวลาหน้าจอก เกินพอดี และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเพื่อหลีกเลี่ยง ปัญหาดังกล่าว					
องค์ประกอบที่ 5: การรับมือกับการคุกคามทางโลกออนไลน์						
29	นักเรียนสามารถรับรู้และแยกแยะได้ว่าพฤติกรรมใด เป็นการกลั่นแกล้งหรือล่วงละเมิดบนโลกออนไลน์					
30	นักเรียนสามารถจัดการกับการคุกคามออนไลน์โดย เลือกวิธีการที่เหมาะสม เช่น การบล็อกหรือการ รายงานผู้ใช้งาน					
31	นักเรียนหลีกเลี่ยงการโต้ตอบด้วยคำพูดรุนแรงเมื่อ ต้องเผชิญกับการคุกคามออนไลน์					
32	นักเรียนขอความช่วยเหลือจากครูหรือผู้ปกครองเมื่อ ต้องเผชิญกับการคุกคามที่ไม่สามารถจัดการได้ด้วย ตนเอง					

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
33	นักเรียนตระหนักถึงผลเสียของการกลั่นแกล้ง ออนไลน์ทั้งต่อผู้ถูกกระทำและต่อสังคม					
34	นักเรียนสามารถระบุภัยแฝงจากข้อความ ลิงก์ หรือ เว็บไซต์ที่อาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย					
35	นักเรียนมีการใช้มาตรการป้องกัน เช่น การตั้งค่า ความปลอดภัยและการเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัว เพื่อ ป้องกันการตกเป็นเหยื่อของการคุกคาม					
องค์ประกอบที่ 6: การบริหารจัดการข้อมูลที่ใช้งานทั้งไว้ในโลกออนไลน์						
36	นักเรียนพิจารณาและไตร่ตรองก่อนโพสต์หรือแชร์ ข้อมูล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียในอนาคต					
37	นักเรียนมีความตระหนักว่าข้อมูลที่เผยแพร่บนโลก ออนไลน์อาจถูกนำไปใช้ซ้ำหรือนำไปในทางที่ไม่ เหมาะสม					
38	นักเรียนสามารถลบหรือซ่อนข้อมูลที่ไม่เหมาะสม หรือไม่จำเป็นออกจากบัญชีออนไลน์ได้					
39	นักเรียนตรวจสอบและปรับการตั้งค่าความเป็น ส่วนตัวในบัญชีออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ					
40	นักเรียนหลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลสำคัญไว้ในพื้นที่ ออนไลน์ที่ไม่มีระบบป้องกันที่เพียงพอ					
41	นักเรียนตรวจสอบประวัติการใช้งานดิจิทัลของตนเอง เช่น การค้นหาและการเข้าสู่ระบบ เพื่อติดตาม ร่องรอยข้อมูลที่เหลืออยู่					
42	นักเรียนปิดหรือยกเลิกการใช้งานบัญชีออนไลน์ที่ไม่ จำเป็น เพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกนำข้อมูลไปใช้ ในทางที่ผิด					
องค์ประกอบที่ 7: การรักษาความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์						

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
43	นักเรียนมีการติดตั้งและใช้โปรแกรมป้องกันไวรัสหรือมัลแวร์เพื่อดูแลความปลอดภัยของอุปกรณ์					
44	นักเรียนหลีกเลี่ยงการคลิกลิงก์หรือดาวน์โหลดไฟล์จากแหล่งที่ไม่น่าเชื่อถือ					
45	นักเรียนเลือกใช้ซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันจากผู้พัฒนาที่น่าเชื่อถือได้เท่านั้น					
46	นักเรียนไม่เปิดเผยรหัสผ่านหรือข้อมูลส่วนตัวให้กับผู้อื่น					
47	นักเรียนมีการตั้งค่าการยืนยันตัวตนสองชั้นในบัญชีออนไลน์					
48	นักเรียนตระหนักถึงความเสี่ยงจากการใช้อุปกรณ์สาธารณะ และหลีกเลี่ยงการเข้าสู่ระบบที่สำคัญผ่านอุปกรณ์เหล่านี้					
49	นักเรียนมีการอัปเดตซอฟต์แวร์และระบบปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอเพื่อปิดช่องโหว่ด้านความปลอดภัย					
องค์ประกอบที่ 8: การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม						
50	นักเรียนเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น และไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต					
51	นักเรียนหลีกเลี่ยงการคัดลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้โดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา					
52	นักเรียนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี					
53	นักเรียนใช้ถ้อยคำสุภาพ และไม่โพสต์ข้อความที่ละเมิดสิทธิหรือทำร้ายความรู้สึกของผู้อื่น					
54	นักเรียนเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อจากแหล่งที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และเป็นประโยชน์					

ข้อ	ระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนใน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา				
		5	4	3	2	1
55	นักเรียนหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือไม่เหมาะสมบนโลกออนไลน์					
56	นักเรียนใช้เทคโนโลยีในเชิงสร้างสรรค์เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น สนับสนุนสังคม หรือสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์					

ขอบคุณทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/1077

วันที่ 18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยุระพันธ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาตล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพาดา ไตรรัตน์ และอาจารย์ ดร.สุวิชา วันสุตล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ โทร. 089 626 1516

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวชุตีพร ยุระพันธ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยุระพันธ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาตล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.ลฎาภา นาคคุบัว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวชุตติพร ยุระพันธ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยุระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาตล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.สายัณห์ ต่ายหลี่ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวชุตติพร ยุระพันธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยุระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศิลป์ กุลนภาตล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.พัฒนชิตา กนกพงษ์เสถียร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวชุตติพร ยุระพันธุ์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสิงห์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 1 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 2 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารี

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 4 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 6 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 7 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศัลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 8 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 9 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 10 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 11 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 12 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1409

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 15 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 1 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 2 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิสารพิทยากร

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศึกษานารีวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 4 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนวลนรดิศ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางมดวิทยา "สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์"

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธ์์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง "สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา" กับ ครู จำนวน 6 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทวีธาภิเศก

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 7 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 8 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิติตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 9 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิติตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิติต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพุทธบูชา

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 10 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนา (ทวีวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 11 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชพิพิธ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 12 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1409

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปัญญาวรคุณ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 15 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีวิฑูรย์

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 1 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 2 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชินโรรสวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศัลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 4 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิติตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิติตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิติต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 6 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมทรธนพาราม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 7 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 8 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทวีธาภิเศก บางขุนเทียน

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 9 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยุระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 10 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชินีนาถอาจารย์ สามเสนวิทยาลัย ๒

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 11 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอินทาราม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 12 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1409

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดนายโรง

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 15 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสันพิทยา

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 12 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1409

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดรางบัว

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 15 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธนบุรีวรเทพีพาลาร์ักษ์

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 1 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 2 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ ๒ (สุวรรณสุทธาราม)

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 4 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไทยนิคมพลีวิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรมงคล

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศัลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 6 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดดาวคนอง

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 7 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสังเวช

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศัลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 8 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรนิเวศ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 9 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแจรงร้อนวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 10 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 11 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณพลับพลาพิทยาคม

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธ์์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 7 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนฤทธิณรงค์รอน

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 8 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศิลาจารึกพัฒนา

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 9 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 10 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 11 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศัลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 12 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1409

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 15 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชาธิวาส

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 1 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 2 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 4 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมวิทย์วิทยาคม รัชมังคลาภิเษก

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 5 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนา (วัดน้อยใน) ในพระราชูปถัมภ์ฯ

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 6 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสระเกษ

เนื่องด้วย นางสาวชุตีพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 1 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ที่ อว 8718/1408

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนอนันต์

เนื่องด้วย นางสาวชุตติพร ยูระพันธุ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์กุลนภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลข รับรอง : SWUEC-682165

นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง “สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา” กับ ครู จำนวน 2 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ในเดือนสิงหาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 626 1516

ประวัติผู้เขียน

